

Misiunea CASA

*Secretul
amenajărilor
de calitate*

www.misiuneacasa.ro

Dormitorul

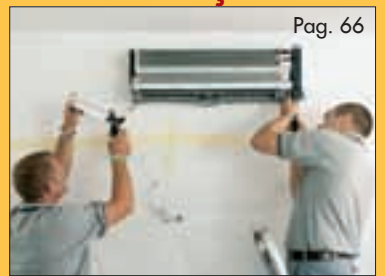
Noi idei pentru pardoseli

Pag. 24

Cursuri practice

Aerul condiționat

Pag. 66

- **Căsuța cu povești**
Sugestii de amenajare a camerei pentru copii Pag. 6
- **Sănătatea casei**
O serie de afecțiuni ce pot apărea la scăldat Pag. 50
- **Scena din balcon**
Aventurile unui beneficiar păcălit de meseriași Pag. 80

Minilacurile ecologice - ultima modă

Pag. 58

Piscina mea este perfectă!

Pag. 42

Pagini speciale:
O stație de epurare
în propria curte
La pagina 54

Lumânări parfumate: 6,99 RON
- 4buc./cutie
Sfoară: 7,29 RON

Idee: Cristina D. din Craiova

**Pune-ți ideile
în praktikă!**

Praktiker

Un vis prea frumos ca să nu fie adevărat

Statisticile din ultima vreme arată că mai mult de jumătate dintre români nu sunt mulțumiți de nivelul lor de trai și (țineți-vă bine!) peste 85% au o viață personală lipsită de satisfacții. Unora li se pare îngrijorător, dar este la fel de adevărat că nemulțumirea înseamnă și dorința de a o duce mai bine, fiind cel mai eficient motor al eforturilor noastre de a ne atinge visurile. Deși pare contradictoriu, ar fi mai trist dacă cifrele s-ar inversa. Știind care sunt realitățile zilei, ar însemna că ne-am consolată cu această situație și că puțini dintre compatrioții noștri mai speră că, într-o zi, vor locui într-o casă la fel de confortabilă ca un vecin occidental. Statisticile confirmă această ipoteză, peste 50% dintre români fiind de părere că, peste numai cinci ani, vor avea un standard de viață mult mai ridicat. Situația începe să devină ceva mai clară: dincolo de frustrările prezentului, se muncește cu mai multă încredere în viitor și tot mai mulți încep să-și vadă speranțele apropiindu-se.

Cei care își doresc puțin, realizează puțin. Dacă, tineri fiind (cel puțin în spirit), porniți de la ideea că nu veți avea niciodată o casă de minimum 200 mp, cu grădina aferentă și piscină, devine incertă că veți putea locui vreodată în altă parte decât într-un apartament de cartier, cu aceeași perspectivă a fețelor unor vecini mărginiți în așteptări. Nu trebuie să căutați prea mult în cartea de istorie pentru a vedea că marile fapte sunt, în bună măsură, opere ale unor oameni care au vrut imposibilul. Există chiar opinii autorizate (ale unor psihologi, în speță) care spun că, fixându-vă o țintă de neatins, veți parcurge mult mai ușor etapele intermediare, ajungând la performanțe de care nu vă credeți capabili.

Alții nu au prea multă răbdare. Pe măsură ce își îmbunătățesc confortul, își schimbă și așteptările. Până de curând, au vrut doar o locuință mai spațioasă, acum își doresc o curte mai largă și o piscină în aer liber. Clima o permite, avem cel puțin trei luni pe an în care aceasta poate deveni utilizabilă, fără a încălzi apa. În unele părți - Canada, de exemplu - soarele nu este așa generos, dar oamenii de condiție medie de prin acele părți nu concep o casă fără piscină. Să visăm, așadar, și să ne apucăm de treabă! Este mai rentabil decât să pierdem vremea tot explicându-ne unul altuia de ce nu se poate.

Lucian Nicolescu
Redactor-Şef

Revistă editată lunar de

LEON CONSULTING

în colaborare cu

FACHSCHRIFTEN VERLAG STUTTGART

DIRECTOR GENERAL	Ioana Ceccarelli
REDACTOR-ŞEF	Lucian Nicolescu
REDACTORI	Alina Constantin Sebastian Anghel Robert Malischitz Octavian Tudor
COLABORATORI	arh. Delia Bondor lect. dr. ing. Mihaela Stănciuc Iulia Boian Valentin Boian
DTP & LAYOUT	Rodica Manole
PREPRESS	Dragoş Manole
FOTOGRAFII	Radu Tudor
BD & CARICATURĂ	Dan Nistor
CONSULTANȚI	ing. Florin Boian
DE SPECIALITATE	arh. Maria Buică dr. ing. Alexandrina Amărieuței jr. Geani Caraşol
PUBLICITATE	Andreea Rogoveanu
ABONAMENTE	Adrian Neagu
DIRECTOR DIFUZARE	Raluca Ionescu
DIRECTOR PRODUCȚIE	Cornel Petrescu
DIRECTOR ECONOMIC	Mirela Sorescu
DIRECTOR PROIECT	Monica Popescu
TIPAR	Infopress S.A.
ISSN	841-2432

Publicație auditată pe perioada
iulie-decembrie 2005

Adresa redacției:

Strada Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A,
sector 1, București

Telefon: 021/231.88.70

Fax: 021/230.56.04

e-mail: revista@misiuneacasa.ro

© Reproducerea oricărui material scris
sau ilustrativ din această publicație
este permisă doar cu acordul editorului.

Piscina mea este perfectă!

Construirea acesteia presupune o serie de amănunte pe care e bine să le știți încă din faza proiectării., înainte de a lua o decizie costisitoare.

Paginile 42-49

Sumar

Căsuța cu povești

Cei mici au nevoie de amenajări speciale, care să țină seamă de necesitățile și de modul lor de a vedea lumea. 6

Coșul zilnic din... baie

Iată cum se poate realiza un obiect util pentru baie, folosind materiale și unelte uzuale. 16

Sfaturi de la Elpreco

Câteva sfaturi venite de la specialiști vă pot fi de folos în momentul în care veți lua decizia achiziționării unei învelitori. 20

Dormitorul din fanteziile noastre

În acest episod puteți citi despre acoperirea pardoselii cu parchet, mochetă și gresie spartă. 24

Calea perfecțiunii (II)

Nu toate vopselele lavabile au aceeași calitate și aplicarea lor nu este simplă. Aflați cum să pregătiți stratul suport. 36

Noi perspective

Bucătăria devine mai luminoasă, sau cel puțin aceasta va fi senzația construind un perete din cărămizi de sticlă. 40

Piscina mea este perfectă!

Alegeți modelul care se potrivește bugetului, ambientului și stilului dumneavoastră de viață. 42

Piscina - un albastru... finit

Aveți grijă ca o zi la scăldat să nu se transforme într-un moment neplăcut pentru sănătatea dumneavoastră. 50

O stație de epurare în propria curte

O casă în afara orașului presupune lucrări speciale, una dintre ele fiind montarea unei stații de epurare individuale. 48

Un paradis plin de verdeață

Parcurgeți aceste pagini dacă vreți să recondiționați o piscină mai veche sau să construiți una nouă, ecologică. 58

Paginile 20-22

Acoperișuri

Vă dezvăluim în acest articol, cu ajutorul unuia dintre cei mai importanți producători autohtoni, câteva dintre secretele obținerii unei învelitori rezistente la factorii de mediu.

Aerul condiționat

Cunoscând avantajele și problemele care pot apărea la montarea și exploatarea unui asemenea sistem, veți fi mai bine protejați de canicula vremii și de... facturi.

Paginile 66-67

Sigla specială vă ajută să găsiți mai ușor cursurile practice în paginile revistei.

Coșul zilnic din... baie

Construiți singuri un coș pentru rufe din lemn! Este practic, destul de aspectuos și ușor de realizat.

Paginile 16-18

Dormitorul din fanteziile noastre

Într-un nou episod despre amenajarea acestei camere, aflați cum puteți obține cele mai solide pardoseli folosind materiale de calitate.

Paginile 24-35

Trei unități interioare

După ce v-ați decis asupra unui tip de aparat de aer condiționat, e timpul să îl și montați. Vă prezentăm un caz particular care vă poate inspira.

Paginile 68-70

Paginile 89, 96

La cumpărături

Aici veți putea afla câteva dintre cele mai bune oferte pentru materiale de construcții și aparate electrocasnice.

Aerul condiționat

Pentru a evita cheltuieli inutile, sistemele de climatizare trebuie să beneficieze de o proiectare atentă. 66

Surpriza din fereastră

Plante rezistente, în general, mușcatele au nevoie de o îngrijire atentă pentru a înflori abundent. 71

Tărâmul regilor la București

Clădire emblematică pentru Capitală, fostul Palat Regal găzduiește astăzi colecții de artă neprețuite. 74

Balconul și loggia

Să facem o mică trecere în revistă a curentelor din arhitectură prin intermediul acestor elemente de fațadă speciale. 76

Voineasa - întoarcerea la natură

Construiți-vă casa de vacanță într-o zonă nepoluată, unde localnicii au știut să păstreze bune relații cu mediul. 78

Scena din balcon (3)

Iată care au fost ultimele aventuri ale eroului nostru Valeriu, în căutarea lui disperată de a găsi niște meseriași competenți. 80

Mirajul grădinilor alpine (3)

Noi idei de amenajare a grădinii, de data aceasta având în prim-plan un element esențial - apa. 84

Actual

Știri din domeniul amenajărilor și sănătății casei, oferite de cei mai activi jucători de pe piață. 88

Pagina juridică

Aflați ce puteți face dacă trebuie izolată o locuință în care stați cu chirie și care este valabilitatea unei autorizații. 91

Banatul și conviețuirea multiethnică

A sosit vremea să vedem prin ce se deosebește o casă din Banat. Aflați amănunte la pagina... 92

Vopsele

Noi recomandări despre calitatea vopselelor destinate acoperirii pereților vă ajută să obțineți rezultate mult mai bune.

Paginile 36-38

Mușcate

E posibil să vi se pară banale, dar noile soiuri obținute de pasionați vă pot surprinde. Așadar, iată noi culori și forme pentru niște plante ușor de întreținut, care înfloresc atât de generos în acest sezon.

Paginile 71-73

O casă din Banat

Această regiune istorică a României este renumită prin toleranța etnică și prin hărnicia locuitorilor ei. Vă prezentăm o casă din Banat, construită conform tradiției și găzduită de Muzeul Satului din Capitală.

Paginile 92-94

Noi perspective

Un zid despărțitor din cărămizi de sticlă vă oferă noi perspective asupra spațiului.

Paginile 40-41

O stație de epurare în propria curte

Iată cum puteți scăpa de grija deversării apei menajere uzate. E o metodă ieftină și cu o lungă durată de viață.

Paginile 54-56

Paginile 58-65

Piscinele ecologice

Ultimele tendințe în domeniul piscinelor arată că oamenii se îndreaptă către natură și protecția ei.

Amenajare specială pentru jucăușii năzdrăvani

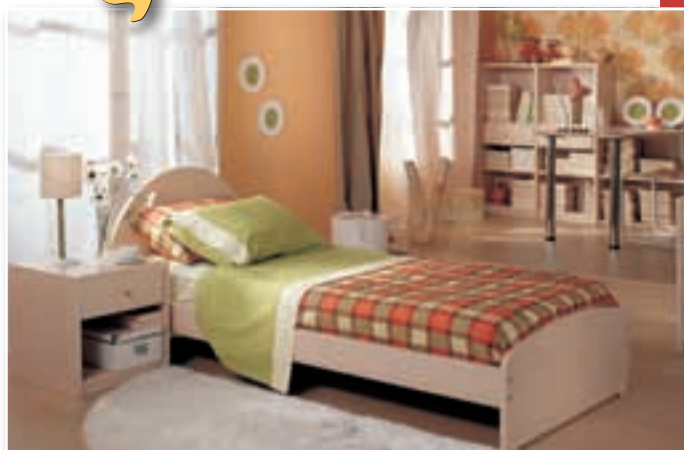
Căsuța cu

Micuții jucăuși și curioși reprezintă visele, planurile de viitor și mândria părinților. Grijă pentru confortul lor nu are termeni de comparație.

Universul copiilor este o lume a inocenței și a jucăriilor, un amestec de forme și culori pe care aceștia le explorează în permanență. Curiozitatea fără margini îi face să se creadă stăpâni peste tot și toate chiar din momentul în care fac primii pași. O cameră pentru copii este indispensabilă pentru că aici regulile își schimbă valoarea iar dezordinea și principiile proprii se cer satisfăcute.

Piesa cu importanță primordială este patul și în jurul lui se concepe restul amenajării. La început este loc de joacă și de odihnă, urmând ca mai târziu să se transforme și în loc de studiu. Puteți alege sute de teme pentru decorarea camerei copilului în culori cât mai îndrăznețe.

Accesoriiile textile în culori calde, realizate din materiale naturale, fac spațiul mai atrăgător. Combinația de tonuri deschise dă senzația de relaxare.

Jucăriile micuțului pot deveni obiectele decorative ale camerei. Mobilierul le încadrează perfect și oferă atmosfera poveștilor preferate.

Culoarea joacă un rol central în configurarea ambientală a unei încăperi.

Interioarele spațioase pot fi obținute cu ajutorul nuanțelor de albastru deschis.

camera copilului

povești

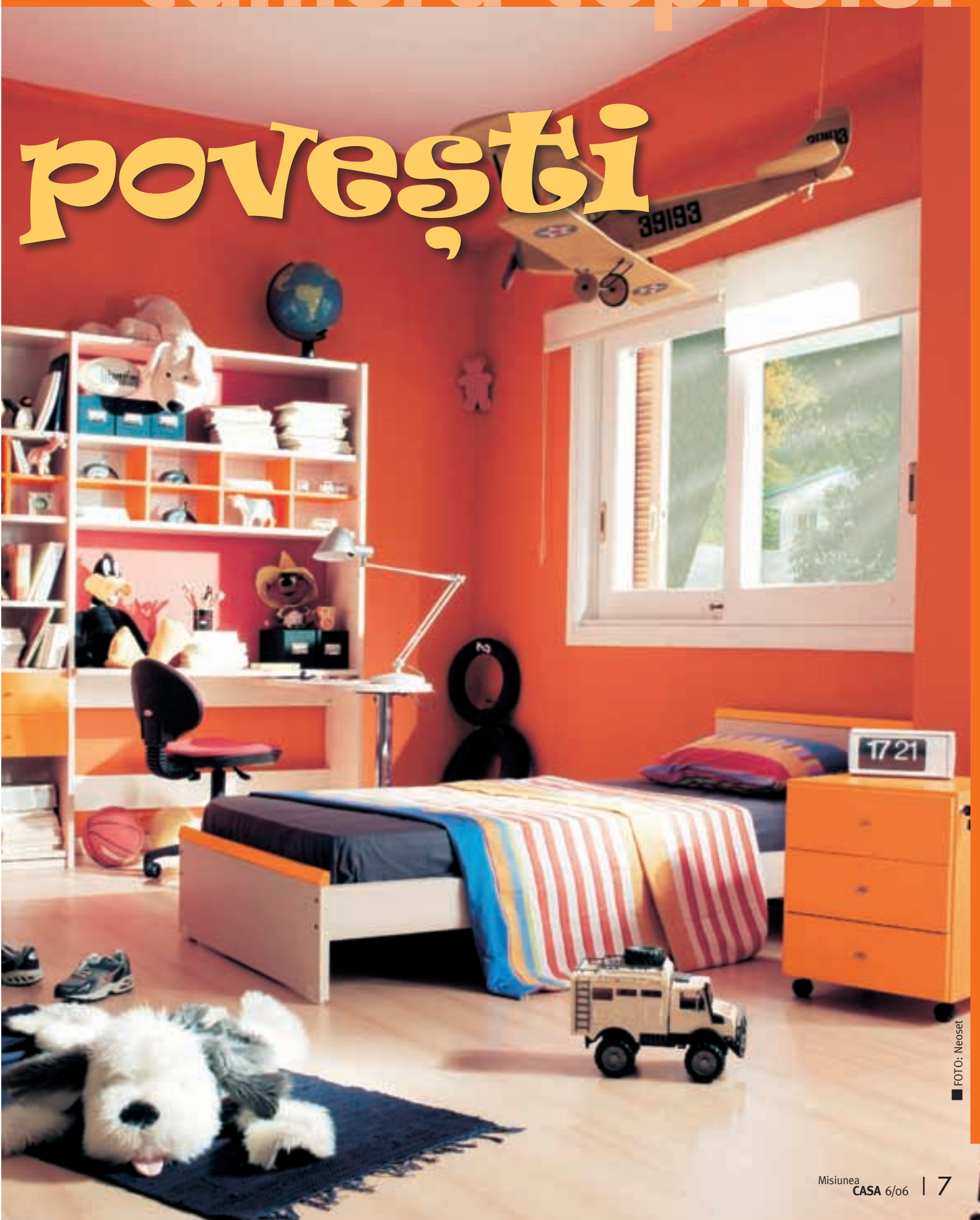

FOTO: Neoset

design interior

Util și creativ, astfel este definit un spațiu destinat copiilor. Totul trebuie să fie la îndemână și ușor de folosit.

Detaliile contează, un suport multicolor pentru pixuri și creioane sau o lampă colorată ajutând ca studiul să devină plăcut.

Studiu și odihnă

Copilul dumneavoastră nu va fi toată viața un bebeluș, așa că înainte de a alege un tapet roz cu pisicuțe sau unul albastru cu ursuleți, gândiți-vă cât de repede va trebui să-l schimbați. Temele neutre, potrivite pentru orice vârstă, salvează pe mulți dintre părinți. O soluție în acest sens ar putea fi pentru început decorarea pereților cu cartonașe reprezentând personaje din desene animate. Copiii ceva mai mari se luptă cu balauri sau zboară spre lună, și nici măcar nu e nevoie să părăsească dormitorul. Nevoile lor se schimbă (și automat pretențiile): telescopul sau calculatorul par ideale. ►

Cromatică reușită poate genera o atmosferă specială, transformând camera de odihnă într-un loc viu, impregnat de stil.

Funcțional, flexibil și adaptabil pentru orice activitate a copilului dumneavoastră. Astfel trebuie să fie un dormitor care îndeplinește toate condițiile.

Contrastul discret între alb-crem și albastru dă mai mult dinamism spațiului, alungând monotonia unei camere banale de studiu.

creative effect

design interior

**Efect
Impresion**

Dormitorul este considerat un spatiu sacru, al refugiului spiritual si al relaxarii. Din moment ce ne petrecem aici cam o treime din viata, design-ul lui trebuie sa induca o stare de relaxare plina de emotie.

In amenajarile din imagini am folosit sistemul IRIS CREATIVE EFFECT de la POLICOLOR pentru realizarea texturilor. Sunt tehnici decorative simple de realizat.

Prin combinatiile cromatice alese aducem armonie si lumina, personalizand acest spatiu. Mai mult decat o experienta vizuala, ele comunica si dau viata simturilor. Este momentul sa va puneti in valoare creativitatea si capacitatea de a combina miile de nuanțe ale sistemului IRIS.

**Efect
Flăcări**

**Efect
Inimă de copac**

Sistemul se compune din 2 vopsele de calitate superioară superlavabile, cu o putere mare de acoperire, rezistente la factorii de mediu - IRIS Creative Bază și IRIS Creative Lazură o vopsea transparentă cu timp de uscare mare. Un litru de lazură acoperă 10-12 mp/strat, iar un litru de bază acoperă până la 10 mp/strat. Se pot decora cu acest sistem atât încăperi întregi, cât și suprafețe mai mici: arcade, coloane sau grinzi etc.

**Efect
Trucaj**

Pentru cei interesați de sistemul IRIS CREATIVE EFFECT și cei pasionați de design interior, POLICOLOR organizează permanent cursuri de inițiere.

Telverde
08008-265677
08008-COLORS
APEL GRATUIT

www.policolor.ro
www.deko-professional.ro
www.iris-color.ro

Policolor

design interior

Exploratorii lumii

Evoluția pe scara vârstei de la copilul preșcolar la adolescentul visător transformă dormitorul din primii ani ai copilului în lumea minuscule pe care el o vede dincolo de camera în care trăiește. Astfel, diversitatea orizonturilor fiecărui tânăr duce la o personalizare a spațiului său. Tehnologia modernă vine și ea să preîntâmpine nevoia lor de explorare, astfel încât, de la o vârstă, lipsa computerului este de neconceput. Camerele de tineret trebuie mobilate cu piese bine definite, pentru că, de fapt, lumea lor conturează viziunea viitorului și diferă în funcție de personalitatea fiecăruia. ►

Spațiul ideal pentru scrierea temelor trebuie să fie în culori calde, bine luminat și liniștit.

Bine organizat și ușor de întreținut este cazul ideal pentru un dormitor în care copilul se va simți în largul său și... acasă.

Mobilierul trebuie să aibă posibilități evolutive pentru că prea multe înfloriri nu vor rezista preferințelor devastatoare ale viitorului junior.

Inspirațiile clasice

aduc în atenție nuanțe de crem, bej și galben, contrastante ca texturi - mixaje de lucios și mat, elemente florale etc.

Colecția Aurora

Aproape perfect nu există!

Atât pentru băi, cât și pentru bucătării, colecția de plăci ceramice Aurora se adresează în special celor care doresc să-și amenajeze locuința conform propriului stil de viață, în nuanțe luminoase și moderne precum galben-ocru, bej-portocaliu și mov-liliac. Considerând și desenul plăcilor – un degrade fin de culori pastelate care redau strălucirea razelor soarelui, putem spune că Aurora se adresează în special celor care îndrăznesc să se joace cu culorile, într-o manieră discretă, elegantă și optimistă.

www.cesarom.ro

Adresa: Bd. Preciziei nr. 1, sector 6, 062202 București, România
Tel.: +4021 318 38 32 | Fax +4021 221 15 00
E-mail: office@ro.lasselsberger.com

Cesarom

Fii atent ce detalii!

A member of
Lasselsberger Group

design interior

Eficiența utilizării spațiului este obținută cu ajutorul unui mobilier proiectat cu multe rafturi și sertare.

Egalitate

Doi frați pot împărți în mod ingenios un spațiu restrâns dar amenajat simplu, după criterii moderne.

Ingenios

așezat pe un singur perete, mobilierul permite un spațiu mai larg pentru activitatea preferată - joaca!

Spațiu ergonomic

Designul își schimbă concepția odată cu vârsta și necesitățile copiilor. Nevoia de spațiu începe să-și spună cuvântul, biroul pentru studiu și mobilierul devin simple, ușor de utilizat, astfel încât să învețe cum să-și ordoneze singuri lucrurile. Dacă dormitorul va fi folosit ca spațiu de joacă și de studiu, cum se întâmplă de cele mai multe ori, atunci, prin ame-

najare, trebuie câștigat fiecare centimetru pătrat. Dacă aveți grijă să vă orientați încă de la început spre elementele de mobilier cu posibilități de utilizare și în viitor, bățiile de cap vor fi mai puține. De cele mai multe ori este valabilă zicala bunicii: „să fie trainic și bun“. De aceea, investiți într-un pat confortabil pentru copil și într-un dulap încăpător. Cu timpul veți vedea câte hăinuțe, jucării și tot felul de lucruri personale se strâng.

Variațiunile cromatice pe aceeași temă depind și de temperamentul locatarului - sobru sau exuberant.

Verdele „merge” combinat cu orice altă culoare și poate fi utilizat chiar și în tonurile sale mai închise.

Camera copilului este locul în care acesta se poate retrage să-și petreacă timpul în intimitate.

FOTO: Gran Ferie

Nu ți se pune pata

Serios nu se pune. Pentru că Savana este singura vopsea cu Teflon® Surface Protector din România. De aceea, murdăria nu poate pătrunde în stratul de vopsea și se șterge mult mai ușor. Pereții își vor păstra strălucirea și curătenia pentru mult mai mult timp, iar tu nu te mai enervezi.

Singura vopsea cu
Teflon® Surface Protector
din România.

design interior

Combinații fără reguli

Importanța culorilor în lumea designului interior nu poate fi neglijată. În camera copilului libertatea de a le combina este mult mai mare decât în orice altă cameră. Nu trebuie decât să dați dovadă de creativitate și poate că cea mai reușită alegere este atunci când copilul își exprimă preferințele. Este bine totuși ca tavanul să fie într-o culoare deschisă sau chiar alb pentru a crea senzația de spațiu. Fiind destinat odihnei, dar și altor activități ale copilului, dormitorul trebuie să fie atât funcțional cât și primitor. De atmosfera creată în acest spațiu depinde confortul copilului.

Spațiul generos permite dispunerea paturilor și în paralel astfel încât lumina naturală să lumineze zona de lucru. Doi copii pot împărți camera de dormit fără probleme.

Variațiile de la roșu la roz sunt de regulă destinate camerelor pentru fete. Rozul puternic poate fi utilizat ca pată de culoare într-o cameră de joacă.

Un dormitor aerisit, decorat în culori deschise și liniștitoare, devine prietenos.

Ambianță calmă este necesară într-un spațiu uneori zgomotos.

Albastru este culoarea preferată a copiilor. Favorizează relaxarea, îndeamnă la visare și la meditație.

Dinamismul dormitorului poate fi creat prin culoare dar și prin alternanța spațiilor „pline” cu cele libere, cu ajutorul unor rafturi și sertare.

Decorul camerei trebuie abordat astfel încât să se armonizeze cu stilul mobilierului

Patul are deschidere spre fereastră, pentru mai multă lumină naturală, iar cuverturile cu figuri de animale dau o notă veselă încăperii.

Produse pentru camera copiilor

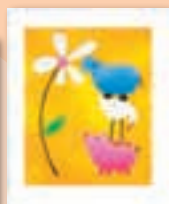
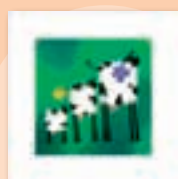
Aplicele dau startul la vise, cu multe peripeții, imediat ce se stinge lumina.

Covorașele vesele ajută copilul să-și dezvolte imaginația și asigură o zonă de joacă sănătoasă.

Posterele cu flori sau animale pot reprezenta decorul unei camere de copii cu vârste mici.

Veseli și plini de viață

Culoarea predominantă a mobilierului ales trebuie să fie asemănătoare cu cea a pardoselii, pentru a diminua efectul de mobilier masiv dat de dimensiunile dulapului fixat pe perete. Indiferent cât de mult ar fi afectat bugetul familiei pentru amenajarea unei camere dedicată copilului, nu uitați că el are prioritate. Cu cât acesta se simte mai bine în spațiul propriu, cu atât va fi mai vesel și jucăuș. Și, înainte de orice, lăsați-l și pe el să se exprime. Rezultatul final va mulțumi pe toată lumea. ■

curs practic

Construind un coș din lemn, adaptat la dimensiunile băii, veți rezolva delicata problemă a rufelor murdare într-un mod practic și, de ce nu, cu adevărat estetic.

Coșul zilnic din... baie

Depozitarea rufelor murdare a devenit o problemă sensibilă pentru omul modern, cu o garderobă tot mai mare și un spațiu util folosit la maximum. Chiar dacă, în principiu, acestea se strâng în baie sau (pentru fericiții care au așa ceva!) în spălătoria proprie, foarte importantă este și modalitatea de a le păstra.

Coșul destinat stocării poate fi ușor procurat din comerț, dar e posibil să aveți dificultăți ulterior cu modul în care acesta poate fi integrat printre celelalte elemente de mobilier. În plus, oferta nu este totdeauna pe măsura așteptărilor. Produsele din mase plastice au deseori probleme cu aspectul și rezistența, iar cele din lemn și metal nu sunt tocmai ieftine, așa că merită să faceți un efort pentru a vă dota baia cu un asemenea obiect.

Minimum de efort pentru igiena familiei

Produsul pe care vi-l propunem va fi realizat din lemn, celelalte materiale necesare fiind puține la număr și ușor de procurat. Coșul poate fi construit la dimensiuni diverse, avându-se în vedere numărul de membri ai familiei și, bineînțeles, periodicitatea spălării hainelor.

Știm că vă doriți un coș de rufe asemănător cu cel din imagine, dar nu-l veți găsi în comerț. O soluție pentru a-l avea în baia dumneavoastră este să vi-l confecționați singur, din câteva scânduri de lemn.

1 Folosirea unui ferăstrău pendular pentru această lucrare va asigura o debitare exactă și „curată”.

2 Marcarea punctelor de reper trebuie să țină cont de faptul că avem de-a face numai cu forme rectangulare. Pentru aceasta, fiecare element component trebuie să aibă diagonalele egale.

3 În urma tăierii pieselor de lemn au rezultat neregularități ale marginilor, acest lucru afectând aspectul final al ansamblului. Soluția constă în utilizarea aparatului de șlefuit pentru finisarea acestor zone.

4 Pentru a stabili cu exactitate numărul de cepuri necesare și distanța dintre ele este indicat să mai măsurați o dată, marcând punctele de fixare.

5 Odată stabilite pozițiile cepurilor, executați găurile necesare pentru introducerea acestora. Atenție la diametrul burghiului utilizat!

6 La fixarea durabilă a pieselor se va folosi un adeziv special pentru lemn. Soluția de lipit se va utiliza conform indicațiilor înscrise pe ambalajul produsului.

7 Înainte de a fixa cepurile este recomandabil să se verifice dacă acestea se potrivesc întocmai, altfel există riscul ca lemnul să plesnească.

Sfatul nostru

Adezivul se va aplica numai în linii paralele, urmând să se îmbine mai întâi scheletul coșului. Pentru a obține o priză bună presați componentele după care dezamblați-le și lăsați-le la uscat 3-5 minute pentru a se ventila solventul.

8 De asemenea, sunt importante perpendicularitatea cepurilor pe planul scândurii și dimensiunile lor. Dacă sunt prea lungi, între scânduri vor apărea lufuri.

9 Adezivul, necesar pentru ambele găuri de montare, nu trebuie să fie aplicat în exces. Surplusul va trebui îndepărtat până ca acesta să se usuce.

Pentru execuția lucrării este nevoie de următoarele instrumente: ferăstrău pendular, șlefuitor cu bandă, mașină de găurit și înfiletat, ruletă, creion, ciocan, pensulă. Materialele necesare sunt: adeziv, baiț colorat, lac, dibluri, șuruburi autofiletante, balamale, blaturi din lemn. Odată achiziționate toate aceste materiale, puteți începe lucrul. Montarea se poate executa în doar câteva ore. Nu este nevoie de pregătire specială în domeniu, ci numai de prudență în mănuierea sculelor pentru a evita accidentele. Totul se rezumă la câteva operațiuni simple. În primă fază, se va realiza debi-

curs practic

tarea plăcilor din lemn. Ulterior, acestea vor fi șlefuite pentru a se obține o suprafață lipsită de asperități, operațiune ce va asigura un aspect plăcut. Pentru a îmbina elementele, se vor face găuri simetrice destinate introducerii cepurilor. În această etapă este obligatoriu să nu scăpați din vedere măsurarea cu precizie a distanței dintre găuri. Pe zonele și piesele îmbinate se va aplica adezivul. Sfatul nostru este să folosiți o soluție de lipit specială pentru lemn, chiar dacă prețul este ceva mai ridicat decât al cleiului de oase. Acesta din urmă devine casant și... miroase teribil.

Îmbinarea pieselor se va executa cu ajutorul cepurilor, iar capacul va fi atașat de corp cu ajutorul a două balamale. Partea frontală a coșului de rufe se poate realiza ca un grilaj, prin montarea în poziție orizontală a unor stinghii din lemn cu ajutorul șuruburilor autofiletante. În momentul în care ansamblul este bine încheiat, acesta se poate băii (în culoarea potrivită) și apoi acoperi cu lac. Odată încheiate și ultimele retușuri, piesa trebuie lăsată într-un loc aerisit pentru a se usca complet.

La final, vă sfătuim să amplasați coșul de rufe într-o poziție care să permită un acces cât mai simplu și o aerisire corespunzătoare. În general, coșurile de rufe sunt prevăzute să aibă o ventilație permanentă, spre a împiedica dezvoltarea în interior a germenilor. Estetic vorbind, este bine să-l poziționați într-un loc vizibil, deoarece nu este un obiect pe care să vă feriți a-l etala.

Iată cum, realizând acest element de mobilier, veți rezolva mai multe probleme: una de igienă, alta de ordine în locuință și, nu în ultimul rând, veți avea satisfacția exersării calităților dumneavoastră de tâmplar. În ceea ce ne privește, puteți conta pe sprijinul nostru. ■

10 Se poate trece la montajul propriu-zis. Fixați scândura cu găurile în dreptul cepurilor și loviți ușor cu ciocanul până la o îmbinare completă.

12 Pentru fixarea capacului în balamale se va utiliza mașina de găurit și înfiletat, aceasta asigurând o viteză de lucru și o forță net superioare șurubelniței.

14 Vă putem da și noi o idee în acest sens: partea frontală se poate completa cu stinghii din lemn, fiecare fixată cu câte două sau patru șuruburi.

16 Ca în cazul oricărui obiect de mobilier din lemn, pentru a-l face să arate bine este necesară lăcuirea repetată a piesei, nuanța fiind opțională.

11 Odată montate părțile laterale, se poate trece la fixarea capacului. Pentru aceasta, montați o traversă care va susține capacul, mărin d stabilitatea întregului ansamblu. Folosiți cepuri sau șuruburi.

13 Acum structura de rezistență a ansamblului este în deplină siguranță. Coșul de rufe începe să prindă formă iar meșterul își poate folosi propria imaginație pentru a-și definitiva lucrarea.

15 După ce veți fi realizat și această operațiune vă veți da seama că lucrarea este aproape gata; totuși, lipsește ceva important pentru a fi desăvârșită.

17 Dacă sunteți o persoană atentă la detalii, vă lăsați să continuați. Partea din spate poate rămâne liberă sau închisă cu o placă din lemn conglomerat.

2 ANI*
GARANȚIE

Skil: oricând util!

Îmbină plăcutul cu utilul. Alege oferta Skil!

Cumpără în luna august oricare dintre sculele electrice din promoție și pe lângă o reducere de până la 10% primești și un cadou util: o geantă sau o curea.

Alege vara aceasta SKIL și fă-ți un cadou util!

Oferta valabilă în limita stocului disponibil, numai la distribuții autorizate Bosch și SKIL.

Ai tot ce-ți trebuie

SKIL

Un important producător autohton de sisteme pentru acoperișuri ne ajută cu o serie de recomandări utile.

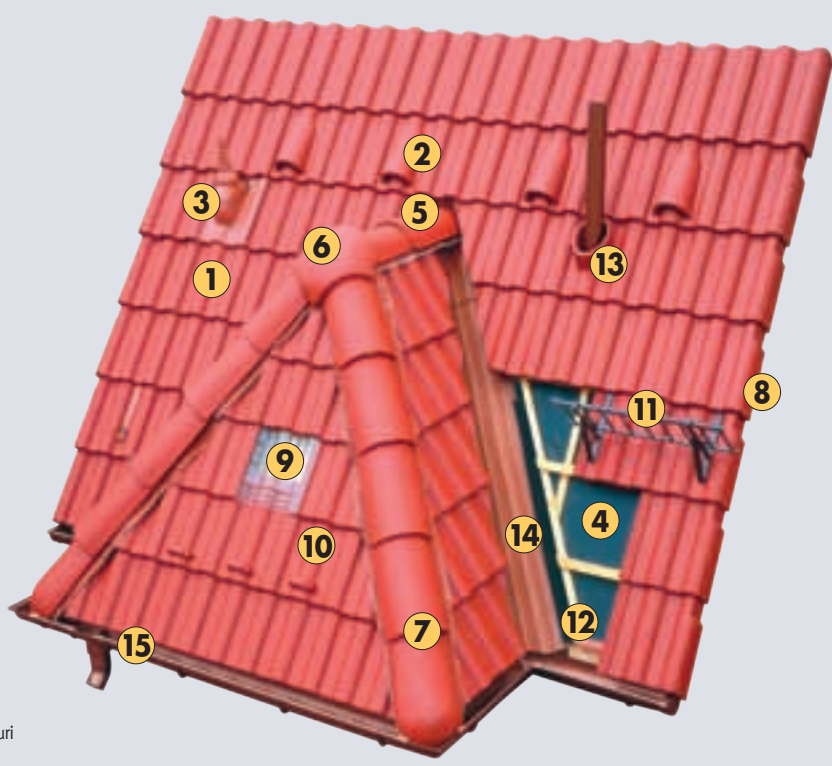
Sfaturi de la Elpreco pentru o protecție fără probleme

Acoperișul a devenit, în ultima perioadă, un sistem tot mai complex, pe măsura schimbărilor conceptului de confort, dar și datorită modificărilor din arhitectură și design. Mansardarea, de pildă, o soluție tot mai des întâlnită de beneficiari în scopul utilizării eficiente a spațiului construit, a influențat acest domeniu.

Betonul în avantaj

Acoperișurile sunt, comparativ cu cele de acum o jumătate de secol, proiectate cu mai multă acuratețe, mai bine izolate împotriva apei provenite din precipitații și a pierderilor de căldură. Până nu demult, cele mai elaborate sisteme erau compuse din șarpantă, astereală și învelitoare. În funcție de posibilitățile financiare ale pro-

- ① Țiglă de câmp
- ② Țiglă de aerisire
- ③ Suport pentru antenă
- ④ Folie anticondens
- ⑤ Coamă
- ⑥ Coamă cu ramificație
- ⑦ Coamă de început
- ⑧ Țiglă laterală
- ⑨ Țiglă transparentă
- ⑩ Țiglă parazăpadă
- ⑪ Grilaj parazăpadă
- ⑫ Ventilație pentru streășină
- ⑬ Țiglă de trecere
- ⑭ Dolie
- ⑮ Sistem de burlane și gheaburi

Rolul componentelor unei învelitori

Tipul de sistem	Funcția îndeplinită	Avantaje	Implicații
1. Sistem de distribuire a țiglelor pe acoperiș ce constă în stabilirea distanțelor dintre șipci în funcție de gradul de înclinare al acoperișului	Distribuirea în mod egal a șipcilor de susținere a țiglelor <i>Pentru a evita infiltrarea apei sub învelitoare trebuie ca acoperișul să aibă o pantă de minim 14 grade.</i>	• menținerea unei distanțe constante între toate rândurile de țigle, cu impact pozitiv asupra aspectului final al învelitorii; • asigurarea unei suprapunerii între țigle care să țină cont de panta acoperișului; rezultatul trebuie să aibă în vedere și utilizarea unui număr cât mai mic de țigle, din motive de eficiență; • împiedicarea pătrunderii apei prin asigurarea suprapunerilor minime obligatorii între țigle.	Nerespectarea principiilor de calculare a distanțelor între țigle duce la posibilitatea infiltrării apei sub învelitoare și la un aspect neîngrijit.
2. Sistem hidroizolator compus din folie impermeabilă anticondens	Protejarea împotriva infiltrării apei către straturile inferioare ale acoperișului, permițând totodată eliminarea vaporilor de apă din interiorul mansardei	• capacitate mare de difuzie a vaporilor; • impermeabilitate la pătrunderea apei; • rezistență sporită la ultraviolete (poate fi expus în aer liber până la trei luni) fără pierderea proprietăților; • rezistență ridicată la rupere; • montaj ușor; • suprafață mare de acoperire (dintr-un sul de folie se acoperă o suprafață de 67 mp); • greutate redusă (15 kg/sul de 75 mp).	Nemontarea acestei folii duce la apariția condensului la nivelul mansardei și deteriorarea structurii de rezistență a învelitorii (astereală, căpriori, grinzi de rezistență).
3. Sistem de aerisire streașină-coamă format din elemente de ventilație și protecție la streașină (cu bandă de ventilație și element de aerisire), țigle de aerisire și sistem uscat pentru montarea coamei	Realizarea circulației unui flux de aer continuu de la streașină către țiglele de aerisire și coamă	• eliminarea vaporilor proveniți din interiorul mansardei și din elementele de rezistență ale învelitorii sau rezultați în urma diferențelor de temperatură între exterior și interior; • menținerea curată a spațiului de sub învelitoare prin împiedicarea formării cuiburilor de păsări în zona streașinii; • mărirea suprafeței prin care aerul poate pătrunde sub învelitoare datorită montării elementului de aerisire a streașinii; • țiglele de aerisire acționează ca zone de aerisire prin care aerul intrat pe la streașină este evacuat în exterior; • prin montarea coamelor în sistem uscat se creează un spațiu suplimentar prin care poate fi realizată ventilația, se ușurează montajul coamelor și se obține un aspect estetic superior montajului umed realizat cu mortar.	Nerealizarea acestui sistem duce la formarea condensului sub învelitoare cu degradarea prematură a șipcilor de susținere a țiglelor. O montare umedă cu mortar de ciment a coamelor duce, în timp, la crăparea acestui strat, facilitând astfel infiltrarea apei sub învelitoare. De asemenea, această variantă are ca efect micșorarea zonelor prin care se realizează ventilația acoperișului, având ca efect favorizarea condensului la nivelul învelitoareii.
4. Sistem parazăpadă alcătuit din țigle parazăpadă, opritori metalici și grilaj metalic parazăpadă	Distribuirea uniformă a masei de zăpadă pe acoperiș, precum și împiedicarea căderii blocurilor masive de zăpadă la creșterea bruscă a temperaturilor	• montaj ușor; • rezistență în exploatare; • sistemele metalice nu ruginesc în timp; • integrare armonioasă în structura acoperișului; • protejează sistemul de jgheaburi și burlane; • menținerea zăpezii pe acoperiș constituie un excelent izolator termic.	Nemontarea acestor sisteme duce la alunecarea bruscă și masivă a zăpezii atunci când temperatura crește brusc, provocând distrugerea sistemului de jgheaburi și burlane ori accidente când streașina se află deasupra unei zone de circulație rutieră sau pietonală. De asemenea, pot apărea aglomerări de zăpadă în zona streașinii care solicită peste limitele admise țiglele din această zonă (poate duce chiar la ruperea acestora).
5. Sistem de dolie situat între versante, compus din elemente metalice și de etanșare a acestora.	Preluarea și dirijarea apelor din zona doliilor către sistemul de jgheaburi și burlane	• lățime mare de acoperire; • garnituri de etanșare care împiedică pătrunderea apei sub învelitoare; • canale de dirijare a apelor; • material rezistent în timp.	Realizarea în mod deficitar a doliei duce la infiltrații de apă sub învelitoare, provocând degradarea atât a structurii de rezistență a învelitorii cât și a finisajelor de la nivelul mansardei.
6. Sistem de jgheaburi și burlane	Preluarea apelor pluviale de pe acoperiș pentru a le dirija către sistemul de canalizare	• capacitate mare de preluare a apelor (o gură de scurgere asigură preluarea apelor de pe o suprafață de 100 mp); • rezistență la fenomenul de îngheț-dezghet; • ușurință la montaj, piesele îmbinându-se fără lipire.	Montarea necorespunzătoare a sistemului de jgheaburi și burlane sau renunțarea la sistem duce la degradarea prematură a tencuiei exterioare a construcției, acumularea de umezeală de jur-împrejurul casei (neexistând un sistem centralizat de preluare și dirijare a apei către sistemul de canalizare).

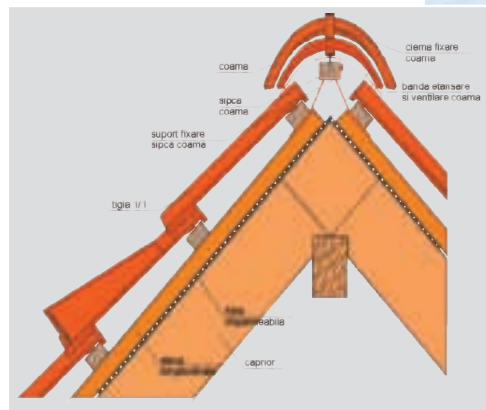
frumos și durabil

prietarului, se putea vorbi și de un rol estetic al acoperișului, bine definit prin modă. Etanșeitatea era strict legată de calitatea țiglelor și, date fiind realitățile tehnologice ale epocii, rezultatele erau obținute în urma unei selecții atente a componentelor și cu un mare consum de energie. Dacă privim cu atenție casele construite acum un secol, cu învelitoare de țiglă ceramică, vom observa la acoperișuri o pantă abruptă și un sistem de drenare a apei pluviale bine pus la punct. Scopul era îndepărtarea cât mai rapidă a umidității, factor cu efecte negative asupra ceramicii, oricât de bine arsă ar fi fost aceasta. Porozitatea acestui material are, în timp, consecințe distructive inevitabile.

Acest lucru nu se întâmplă cu un material ca betonul, care ajunge la „tinerete“ abia după 80-100 de ani. Producătorii acordă o garanție de 50 de ani pentru impermeabilitate, rezistență la îngheț-dezghet și precizie dimensională. De asemenea, betonul folosit la realizarea țiglelor are o relație destul de bună cu apa, mai ales că sistemele moderne prevăd straturi suplimentare de protecție. Este încă un motiv pentru a deveni posibilă realizarea unei pante de 14°, spre deosebire de situația învelitorilor din ceramică, când producătorii recomandă înclinații de peste 25°, și aceasta doar pentru construirea unei astereli continue.

Etanșe din principiu

Folia impermeabilă anticondens a devenit o necesitate nu doar pentru cei care vor să își amenajeze o mansardă, ci și pentru cei care au nevoie de o reglare permanentă a umidității locuinței. Vaporii, în drumul lor firesc spre zonele superioare ale casei, ajung sub învelitoare și trebuie evacuați. În caz con-

Aspectul unui acoperiș poate fi păstrat mai mult timp dacă sunt respectate regulile și etapele de montare, fiind incluse toate accesoriile necesare unor condiții climatice specifice.

Montarea foliei impermeabile anticondens

1. Folia impermeabilă anticondens cu rol de strat hidroizolator se poate monta fie pe astereală, fie direct pe căpriori. Aceasta trebuie întinsă paralel cu streășina, sensul de montare fiind de la streășină către coamă.

2. Fâșiile se vor suprapune pe o lățime de minimum 10 cm iar fixarea foliei se face cu ajutorul șipcilor longitudinale. Pentru optimizarea consumului, folia este marcată cu o dungă albă pe toată lungimea, indicând astfel suprafața de suprapunere. O caracteristică importantă a acestui produs este capacitatea de difuzie care permite eliminarea vaporilor din interiorul acoperișului către straturile exterioare. Necesarul de folie este de circa 75 mp pentru o suprafață efectivă de 67 mp.

3. Pentru a se asigura o aerisire optimă, ultima fâșie se montează cu aproximativ 20 cm sub nivelul liniei de coamă. Se fixează folia cu șipci longitudinale. Zona rămasă descoperită trebuie acoperită cu o fâșie suplimentară pe deasupra șipcilor. Lățimea acestei fâșii suplimentare va fi de aproximativ 60 cm, câte 30 cm de fiecare parte a axei liniei de coamă.

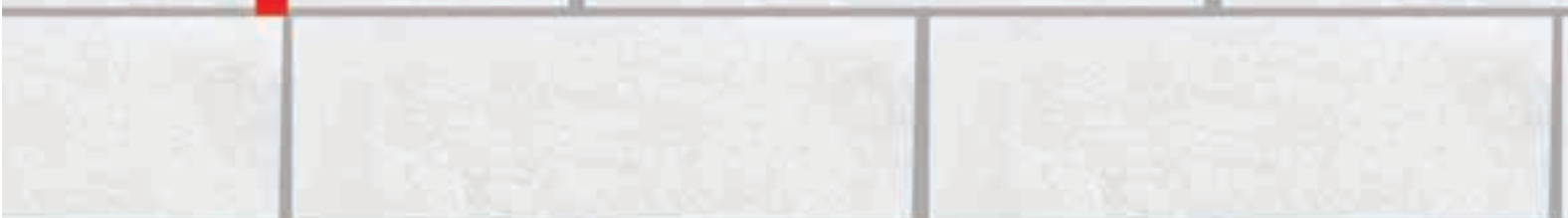
trar, la contactul cu elementele reci ale acoperișului, se va produce condensul, un proces repetabil ori de câte ori temperatura exterioară va fi scăzută sau umiditatea interioară va crește. Astfel, capacitatea de difuzie (în definitiv, de eliminare a vaporilor) trebuie asigurată de o folie care să împiedice, totuși, pătrunderea apei din ex-

terior. Această umezeală poate să apară nu doar în urma condensării vaporilor pătrunși sub învelitoare, ci și din cauza unei porțiuni deteriorate sau a unei proiectări greșite. Țiglele prevăzute special pentru aerisire și benzile de ventilație pentru streășină sunt utile doar atâta vreme cât apa este în cantități mici. Așadar, este nevoie de o

folie impermeabilă, rezistentă la factori mecanici agresivi. Iar în acea zonă, să fiți convinși că se dă o „bătălie“ continuă cu temperaturile ridicate sau scăzute, cu greutatea zăpezii, cu radiațiile UV și cu alți factori naturali. Dar, alte amănunte despre aceste probleme și rezolvarea lor, veți afla în episoadele care vor urma. ■

elpreco CONSTRUIEȘTE PENTRU VIITOR.

www.elpreco.ro
infoline: 0800.800.103

SISTEM INVELITOARE - ȚIGLĂ DIN BETON

BCA

ELEMENTE PAVAJ

Un dormitor tineresc trebuie să aibă culoare, ritm și, nu în ultimul rând, materiale de o calitate superioară pentru pardoseli, deși această cameră este considerată uneori o zonă cu trafic redus. Optați, așadar, pentru o amenajare cât mai rezistentă în timp!

Dormitorul din

idei aplicate

fanteziile noastre (2)

1. Părțile laterale ale unui dulap obișnuit sunt simplu de montat cu cepuri și prin fixarea de perete. Partea mai dificilă pentru un începător este montarea ușilor, scop în care trebuie aplicate câteva balamale aruncătoare.

2. Placa din lemn sau conglomerat destinată realizării ușii trebuie scobită ușor pentru a face loc cupei de la balama. Aceasta implică folosirea unei unelte speciale, respectiv a unei freze compatibile cu mașina de găurit.

Dacă în episodul trecut al serialului nostru despre amenajarea dormitorului am văzut cum au fost pregătiți și vopsiți corect pereții, să continuăm acum cu cele mai importante și problematice etape referitoare la construirea unor elemente de mobilier și la acoperirea pardoselilor cu parchet și mochetă. Nu în ultimul rând, vă prezentăm o metodă ingenioasă de a plasa scările cu buclă de gresie spartă.

Tâmplarii moderni, o nouă generație

Toate sculele și uneltele folosite la realizarea elementelor de tâmplărie din aceste imagini au un numitor comun: performanța. Omul modern este într-o permanentă cursă a eficienței, chiar și când își „omoară” timpul reparând

3. Se fixează balamaua pe ușă în câteva șuruburi. Pentru aceasta vă poate fi deosebit de utilă o mașină de găurit și înșurubat, cu acumulator sau conectată la 220V.

4. Toate cele patru balamale ale ușilor cu deschidere în plan orizontal sunt montate la fel. Șuruburile trebuie să fie furnizate odată cu balamaua. Dimensiunile contează!

5. Apoi montați ușa pe cadrul fix. Întrucât unele poziții sunt incomode, câteva șuruburi autofiletante pentru lemn v-ar scuti de eforturi inutile și îndelungate.

6. Câteva elemente suplimentare de feronerie (mânere, ornamente, chiar broaște, dacă credeți că este nevoie) pot fi montate într-o ultimă etapă.

Sfatul nostru

Balamalele din această gamă sunt sensibile. Utilizați produse de calitate, căci ușile de dimensiuni mari au nevoie de o susținere serioasă.

7. Ușile se închid perfect, dar acest lucru a fost posibil doar în urma unei reglări atente a balamalelor aruncătoare, prin strângerea șuruburilor și verificări repetate.

8. În această imagine observăm și câteva rafturi, utile pentru depozitarea unor cărți sau obiecte mai mult sau mai puțin practice. Să vedem cum au fost realizate!

www.misiuneacasa.ro

**E timpul să înveți
să le folosești corect!**

**Campanie
susținută de**

BAUTECHNIK
Ceresit

și

Praktiker

**Abonează-te până pe 31 august la 12 numere
și vei primi GRATUIT primul DVD Soluții Praktice!**

la-ți abonamentul Praktik
de la Misiunea Casa
și află secretul
unei amenajări de calitate!

Rafturi

1. Tăierea plăcilor din lemn în linie dreaptă, după dimensiunile stabilite, devine o operațiune simplă dacă folosiți un ferăstrău circular.

2. Asamblarea poate fi executată direct, cu șuruburi care să străpungă ambele componente, printr-o singură operațiune.

3. Finisarea, respectiv șlefuirea canturilor la polițe este obligatorie pentru a obține suprafețe netede și ușor de acoperit cu melamină.

4. Ca să fixați banda de melamină, utilizați un pistol sau o suflantă de aer cald. Aceasta va produce atâta căldură cât este nevoie.

5. Îndepărtați ușor surplusul de material termoadeziv cu un cutter. Aveți grijă să nu deteriorați și stratul de protecție al plăcii!

6. Susținerea polițelor poate fi realizată sigur și discret cu ajutorul acestor suporturi „cu guler“, confecționate din inox ori aluminiu.

7. Piesele sunt montate în orificii executate cu o bormașină. Dimensiunea burghiului trebuie să fie compatibilă cu diametrul suportului.

8. Mica piesă metalică este bătută ușor cu ciocanul. E de preferat să intre un pic mai greu, dar fără a deteriora placa prin lovire.

9. Operațiunile sunt simple și asemănătoare pentru întreaga lucrare. Dacă vă reușește, gândiți-vă, poate schimbați toată mobila din dormitor.

ceva sau confecționând un obiect de mobilier. Așadar, e de preferat să folosiți o mașină electrică de găurit și înșurubat decât să vă tociți nervii și degetele cu o șurubelniță. Rapi-ditatea și rigoarea execuției cu un instrument din ultima generație sunt prea importante pentru a fi lăsate în plan secundar. Când cumpărați un telefon mobil, sunteți atenți la fiecare detaliu, chiar dacă este vorba

de un „moft“. Și, desigur, veți opta pentru o marcă de prestigiu. Cam așa ar trebui să se întâmple și în cazul achiziționării unei bormașini, de pildă. Acest obiect nu trebuie privit ca un cost al lucrării respective, ci ca o investiție pe termen lung, cu ajutorul căreia veți economisi resurse în viitor. Faceți un experiment: cumpărați-vă o asemenea unealtă și ideile noi de amenajare vă vor veni mult mai

rapid, știind că aveți cu ce să le puneți în practică. Iar economiile realizate vor depăși investiția inițială, chiar dacă, trebuie să o spunem, costurile pentru o asemenea mașină nu sunt mici decât dacă vă gândiți la avantajele.

Un exemplu concret are în prim-plan suflanta cu aer cald. Mulți dintre cei care confecționează mobilă utilizează, pentru cântuirea cu melamină, un fier de călcat.

Probabil că și dumneavoastră vi s-a întâmplat ca marginile să se desprindă, asta din cauză că temperatura pentru banda termoadezivă nu a fost cea potrivită. Argumente pot fi aduse și pentru utilizarea unui ferăstrău circular, ce are posibilitatea de a fi conectat la aspirator, sau unei mașini de găurit cu acumulator, care oferă libertate de mișcare și are o autonomie de funcționare superioară. ►

Interioare de calitate

Tencuielile pe bază de ipsos finisaje durabile pentru o viață de calitate

Gleturi și tencuieli unistrat pe bază de ipsos

Sistemele de gleturi și tencuieli marca Knauf sunt din ce în ce mai prezente în piața românească. Calitatea garantată a produselor, eficiența economică dovedită și avantajele din punct de vedere al confortului sunt atuurile acestor produse.

Gipsul are capacitatea de a absorbi rapid mari cantități de vapori din încăpere, pe care îi înmagazinează și îi cedează în momentul în care umiditatea relativă scade. De asemenea, prezintă un grad ridicat de permeabilitate la difuzia vaporilor. Este un proces natural, care tradus în limbaj mai puțin tehnic înseamnă capacitatea de a regla microclimatul interior; aerul din încăpere nu va fi nici prea uscat, nici prea umed, iar utilizatorii spațiului vor avea o senzație plăcută de confort.

Vă prezentăm două produse vedetă, pentru lucrări de finisaj interioare:

Knauf Satengips gletul superfin de ipsos, care nu necesită șlefuire

Produsul se utilizează la interior, pentru gletuirea suprafețelor mari, plane, în strat subțire, sau pentru nivelarea micilor neplaneități. Acest tip de glet, spre deosebire de produsele clasice, se prelucurează prin drișuire și gletuire cu un șpaclu lat. Suprafața finită rezultă perfect netedă, iar aplicarea în acest sistem elimină pierderile de material care apar în cazul șlefuirii și praful care se degajă.

Caracteristici principale:

- timp prelungit de lucru cu materialul: 50 minute
- prelucrare prin drișuire, suprafața finită perfect plană
- grosime strat: 0-4 mm
- consum: cca. 0,9 kg/ mp/ mm grosime strat

Tencuielile pe bază de ipsos de la Knauf sunt produse la cele mai înalte standarde: o bună izolare termică, reglarea excelentă a umidității, rezistența mare la impact și suprafața finită perfectă.

Specialiștii știu de ce aleg tencuielile pe bază de ipsos de la Knauf!

Knauf Goldband tencuiala unistrat cu aplicare manuală

Este recomandată la interior, în încăperi cu umiditate normală, inclusiv în băile și bucătăriile locuințelor. Suprafața tencuielii se finisează cu o drișcă cu burete și gletiera, rezultând o suprafață perfect plană, gata pentru aplicarea oricărui strat decorativ (vopsele, zugrăveli, tapet, etc.)

Caracteristici principale:

- timp prelungit de lucru cu materialul: 60-90 minute
- prelucrare prin drișuire, suprafața finită perfect plană
- grosime strat: minim 8 mm, medie 10 mm, max. 15 mm (într-un singur strat)
- consum: cca. 0,85 kg/ mp/ mm grosime strat
- coeficient de conductibilitate termică: 0,28 W/mK

knauf

Str. N. Iorga nr. 13, sector 1, București
Tel: 650 00 40 Fax: 650 00 48
E-mail: office@knauf.ro, Web: www.knauf.ro

pași către **confort****De ce avem nevoie de o șapă autonivelantă?**

Aplicarea unei șape autonivelante a devenit o soluție practică pentru suprafețele cu denivelări ușoare, destinate unor acoperiri cu gresie, parchet sau mochetă. Planeitatea fiind asigurată, consumul de adeziv la o placare cu gresie este mult mai mic. În cazul parchetului laminat, cu elemente de dimensiuni mari, orice denivelare ar fi resimțită, chiar dacă dedesubt ar fi așezată o folie izolantă. Pentru a evita încărcarea mai mare a unei șape obișnuite, acest produs este ideal, atâta vreme cât stratul nu depășește grosimea maximă prevăzută în prospect (de regulă maximum un mm). Unele mortare aditivare din această gamă, precum cel folosit în cazul de față, pot fi utilizate și pentru denivelări de 20 mm.

Amorsarea este una dintre cele mai importante lucrări pregătitoare, alături de curățarea pardoselii de murdărie, grăsimi și alte substanțe antiaderente. Doar aplicând-o, șapa va face corp comun cu suportul. Atenție! Nu folosiți metoda de față pentru pardoseli instabile sau elastice. Rezultatul este previzibil pentru orice produs casant: se sparge. ▶

Din secretele meșterilor**Sandale speciale**

Până la întărirea șapei, e posibil să mai aveți câte ceva de făcut pe șantier. În acest scop, cât și pentru scoaterea bulelor de aer din materialul proaspăt, puteți folosi aceste tălpi cu țepi.

Șapa

1. Amorsarea se face cu o bidinea, frecând ușor, pe toată suprafața camerei. În lipsa acestei lucrări, este posibil ca șapa să se umfle sau să se fisureze.

3. Amestecați șapa (sub formă de pulbere) cu apă, în cantitatea necesară, și amestecați în două etape, până când devine o pastă omogenă.

5. Șapa se nivelează singură, dar, pentru a fi siguri că obțineți planeitatea dorită, este de preferat să treceți peste ea cu o gletieră zimțată.

7. Rola pentru dezaerare este un instrument util atunci când vreți să grăbiți întărirea. În plus, eliminarea bulelor de aer înseamnă o suprafață mai rezistentă.

2. Substanța are nevoie de o perioadă de uscare, prevăzută de producător, pentru a fixa bine praful și a deveni strat de aderență pentru șapa autonivelantă.

4. Turnați șapa din aproape în aproape, astfel încât să acopere toate zonele pardoselii. Rolul operațiunii este de a umple găurile și a reduce diferențele de nivel.

6. Ajunși în zonele de margine ale camerei, insistați ca materialul să fie întins peste tot, pentru ca acoperirea ulterioară a pardoselii să nu aibă puncte slabe.

8. Pardoseala este complet acoperită și nu observați niciun defect. Timpul ei de întărire este de câteva ore, dar placarea este posibilă abia peste o zi.

Thomsit

Echipa **Thomsit** Campioana Autonivelării

- ▶▶ Șapă autonivelantă pentru parchet
- ▶▶ Adeziv bicomponent poliuretanic
- ▶▶ Chit pentru rosturile parchetului
- ▶▶ Amorsă pe bază de apă pentru lac parchet
- ▶▶ Lac bicomponent poliuretanic pe bază de apă pentru parchet
- ▶▶ Produse pentru întreținerea parchetului

Henkel Bautechnik România

Școala Herăstrău Business Center

Str. Daniel Danielopolu nr. 4-6, Sector 1, București

Tel: 021 203 26 92, Fax: 021 204 86 55

Soluții profesionale pentru pardoseli

Mocheta

1. Aveți grijă ca podeaua să fie uscată, curată, fără crăpături și lipsită de orice material antiaderent. Cu ajutorul unui șpaclu, puteți rezolva problema.

2. Nu vă bazați neapărat pe măsurători, întindeți bine mocheta pe suprafața destinată acoperirii și decupați-o conform necesităților.

3. Aplicați adezivul doar pe una dintre suprafețe, de preferat pe pardoseală, cu un pieptene flexibil, precum cel din imagine.

4. Zona de contact trebuie să fie cât mai mare, deci adezivul acoperă toată aria. Este un avantaj că ambele suprafețe sunt ușor absorbante.

5. Utilizarea rolei pentru netezire vă asigură o lipire completă. Acest instrument poate fi confecționat și dintr-un trafalet învelit cu cârpă.

6. Parcurgeți toată aria, fără a insista prea mult. Mocheta se poate întinde și deforma, astfel încât, de la un anumit punct, vor apărea cute.

7. La margini și colțuri puteți face ultimile rectificări cu cutterul. Acum vă puteți decide dacă un profil de margini va fi un avantaj estetic.

8. Câteva capse dau mai multă siguranță, cel puțin în această fază incipientă, până la întărirea completă a adezivului.

9. Mocheta este aplicată. Întreținerea nu mai este o problemă în ultima vreme, de la apariția noilor generații de detergenți și aspiratoare.

Mochetă pentru podiumul camerei

Demonstrațiile noastre sunt realizate, ca de fiecare dată, cu cele mai bune materiale, iar ordinea lucrărilor este cea recomandată de specialiști și de fabricanți. La aplicarea mochetei aveți de respectat o regulă simplă: nu forțați nota, încercând să obțineți cu forța ceea ce producătorul nu a reușit.

E cazul trist al unei mochete de proastă calitate sau al uneia care, stând timp îndelungat în condiții impropii de depozitare, s-a deformat. Ca și în situația parchetului, e bine ca, înainte de aplicare, să țineți materialul câteva ore la temperatura camerei. Astfel, el nu va mai suferi modificări dimensionale după finalizarea lucrării.

Dacă este deja deformată, aveți răbdare cu ea și întindeți-o

pentru a vedea dacă revine după un timp la forma inițială. Atâta vreme cât nu deranjează estetic (din cauza modelului) se poate rectifica tăind-o cu un cutter după dimensiunile dorite.

Chiar și dacă ați cumpărat o mocheta de calitate, e posibil să aveți de făcut corecții în două etape, înainte și după lipire. Nu trebuie să intrați în panică. Se întâmplă cu majoritatea modelelor actuale, din cauza stratu-

lui suport, de regulă sintetic, chiar dacă fața este realizată din materiale naturale cum e lână. Aplicați adezivul puțin câte puțin și derulați ușor sulul de mocheta. Lipirea este un proces ireversibil, iar o lucrare ratată presupune curățarea în detaliu a resturilor de adeziv uscat. Pentru suprafețele dificile, sunt preferate în ultima vreme așa-numitele dale de mocheta. E o soluție la care puteți reflecta. ►

Chituri de rosturi standard

Chit de
rosturi
standard
pentru
grosimi ale
rosturilor
între 2 - 5
mm

Chituri de rosturi flexibile

Chit de rosturi
impermeabil,
flexibil,
pentru rosturi
de până la 5
mm

Chit de
rosturi
standard
pentru
grosimi ale
rosturilor
între
4 - 15 mm

Chit de
rosturi
impermeabil,
flexibil,
rezistent la
murdărie,
pentru
rosturi de
până la 20
mm

Etanșant siliconic Ceresit
Elasticitate ridicată, etanșare
perfectă, rezistență la U. V.

Henkel Bautechnik România
Școala Herăstrău Business Center
Str. Daniel Danielopolu nr. 4-6, Sector 1, București
Tel: 021 203 26 92, Fax: 021 204 86 55

Promoție -10 %

Henkel

Calitate pentru profesioniști

pași către **confort****Experimente într-un domeniu generos**

Diferența de nivel din apartamentul prezentat în revistă a fost pusă în valoare cu o gresie rezistentă la umiditate și trafic intens. În general, scările trebuie să se bucure de o atenție deosebită în ceea ce privește placarea, deoarece reprezintă o zonă în care intensitatea forțelor de compresiune este mai mare decât în cazul unei deplasări orizontale. În plus, prezența unor muchii sau colțuri ne avertizează că zona trebuie să fie mai bine protejată la lovituri sau șocuri mecanice, comparativ cu o placare plană, unde obstacolele sunt inexistente.

Să nu vă imaginați că, dacă trebuie să placați scările sau altă suprafață din apartament cu bucăți de gresie de diverse culori, va trebui să căutați prin magazie sau la vecini niscăi plăci rămase de la amenajări anterioare. Acestea sunt bune pentru reparații sau înlocuiri, dar în cazul nostru este de preferat să folosiți gresie de la același producător, cu grosime asemănătoare. Ideea de bază nu este neapărat varietatea coloristică, ci calitatea materialelor. Acestea sunt nuanțele alese de noi: oranj, alb și roșu.

Din secretele meșterilor**Gletieră cu burete**

Puteți găsi în comerț acest tip de gletieră cu burete, un instrument mult mai eficient în comparație cu un burete simplu sau o cârpă. Evitați excesul de apă, pentru a nu deteriora chitul de rosturi!

Gresia

1. Muchiile scării nu sunt rectilinii, totuși soluția noastră înseamnă mai puțină muncă la debitarea plăcilor de gresie. Etapele sunt aceleași ca pentru o acoperire obișnuită.

3. Alternanțele de culori dau farmec plăcării. Țineți cont de faptul că aspectul va avea de suferit dacă spațiile dintre bucățile de gresie sunt prea mari.

5. Placarea este gata. Pentru a putea chitui rosturile, trebuie să așteptați până la întărirea adezivului. Perioada variază în funcție de produs și de umiditatea suportului.

7. Folosind această gletieră cauciucată, zonele curbe sunt mai simplu de nivelat iar aplicarea se poate face uniform, pe toată suprafața.

2. Spargeți gresia și acoperiți suprafețele cu adeziv clasic. Apoi așezați bucățile una câte una, având grijă ca între ele să rămână spații de câțiva milimetri.

4. Calitatea adezivului și modul corect de preparare a acestuia contează, mai ales la placarea suprafețelor verticale. Bucățile se așează de sus în jos.

6. Chituiți rosturile cu un produs rezistent la trafic și umiditate, dat fiind faptul că scara se află într-o zonă din imediata apropiere a ușii.

8. Ștergeți surplusul de chit cu un burete umed. Operațiunea trebuie făcută în cel mai scurt timp, până ca materialul să se întărească.

Parchetul

1. Debitați folia izolatoare cu un cutter și așezați-o pe toată suprafața pardoselii, fără a folosi adeziv. Fâșiile se derulează paralel și nu se suprapun.

2. Începeți din colțul încăperii, așezând primele plăci de parchet laminat și distanțierele din plastic pentru a păstra o distanță de 5-10 mm până la perete.

3. Nu loviți cu ciocanul direct în placa de parchet, ci folosiți o pană. Șapa autonivelantă aplicată anterior vă asigură că acoperirea va fi plană.

4. Aplicați adezivul pe caneluri și continuați placarea. E de preferat să fie un produs pentru lemn, cu timp de uscare rapid, rezistent la umiditatea survenită accidental.

5. Aveți grijă ca cele două bucăți de parchet să rămână în contact cel puțin 15 minute, până la o lipire completă. Pentru capete, debitați plăcile cu ferăstrăul.

6. Surplusul de adeziv trebuie curățat după întărire, eventual cu ajutorul unei soluții speciale, care să îl dizolve. Astfel, nu veți zgâria suprafața.

7. Profilele de margine trebuie fixate pe parchet, nu la perete. Pentru aceasta, utilizați un adeziv care să facă priză atât pe lemn, cât și la suprafețe sintetice.

8. Dacă este necesar, montați praguri de trecere către suprafețe acoperite cu alt material. Acestea se pot fixa în șuruburi și dibluri, dacă pardoseala este din beton.

Sfatul nostru

Curățați parchetul cu o soluție care să elimine surplusul de adeziv și urmele de murdărie. Aceasta poate fi folosită în mod repetat, pe toată perioada exploatării acoperirii.

Universul dur al materialelor

Relația dintre aspectul amenajării și calitatea materialelor este mai importantă decât pare. Faptul că un dulap are probleme de rezistență sau că mocheta nu se pliază cum trebuie pe dușumea înseamnă că undeva există o eroare de proiectare sau de execuție. Aici avem câteva precizări de făcut. În afară de faptul că sunt mai rezistente, mai simplu de pus în operă, mai aspectuoase etc., materialele de calitate au încă o serie de avantaje importante: ele se comportă exact ca în prospect, au aceleași proprietăți, indiferent de lotul din care au fost selectate, într-un cuvânt, sunt previzibile. Puteți conta pe faptul că un adeziv pentru lemn lucrează în atâtea minute câte sunt trecute pe etichetă, sau că o șapă autonivelantă poate fi traversată după un număr prestabilit de ore.

Producătorii serioși nu vor încerca să vă înșele, devenind suspect de generoși în descrierea materialelor. Și încă ceva important: folosirea sistemelor complete are avantaje majore. Elementele componente ale sistemelor sunt dependente unele de altele, ceea ce, în majoritatea cazurilor descrise de noi, constituie un plus de siguranță. Erorile de compatibilitate sunt eliminate din start. ■

Continuăm seria de articole destinate calității acoperirilor pentru zidărie prin câteva sfaturi utile asupra pregătirii suportului și preparării vopselelor lavabile.

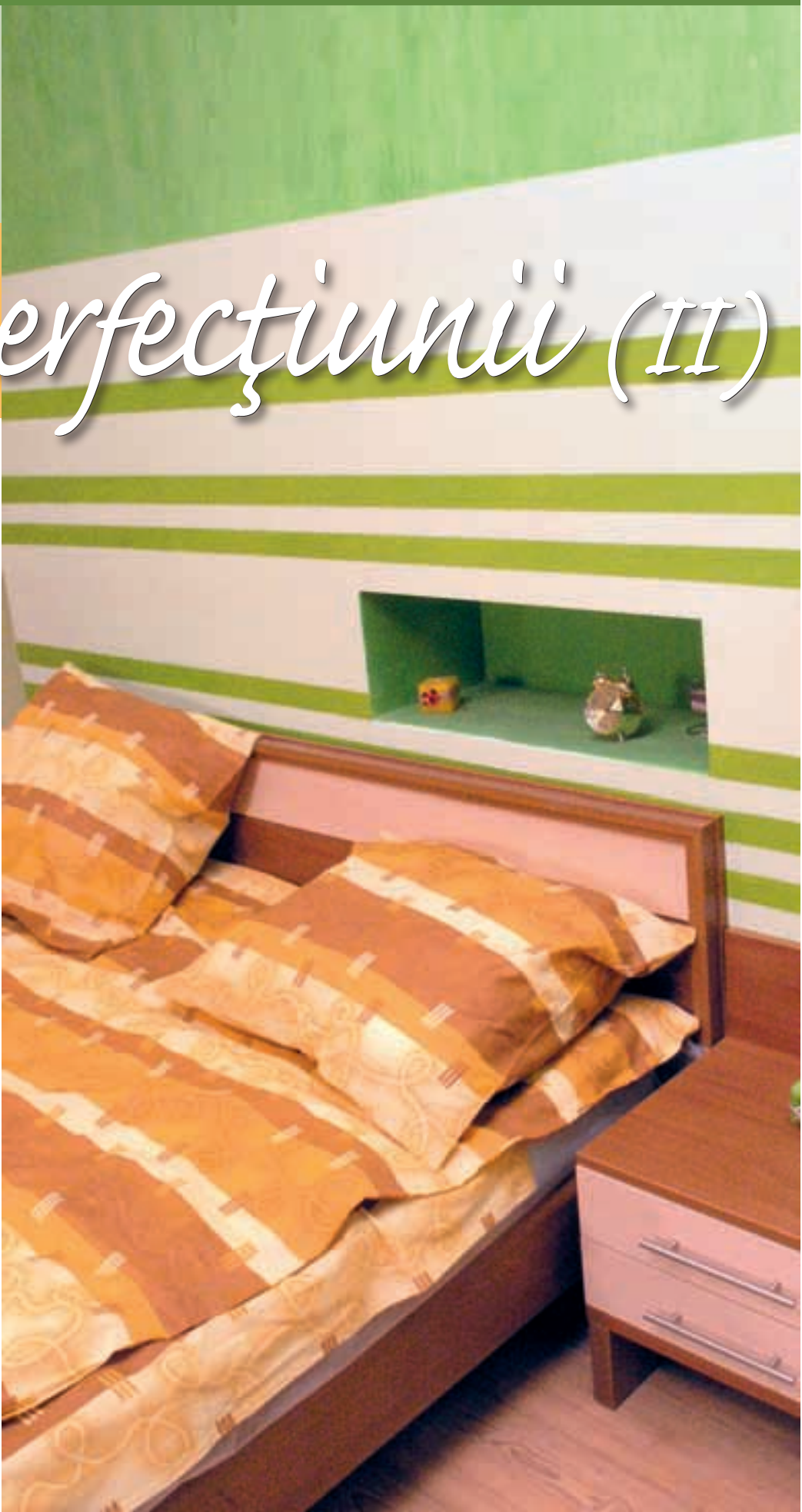
Calea perfecțiunii (II)

După ce v-ați familiarizat cu domeniul vopselelor, parcurgând articolele noastre recente, considerăm oportun momentul să intrăm în detalii tehnice menite a fi de folos atât nespecialiștilor cât și celor care vor să-și completeze bagajul de cunoștințe deja acumulat; la urma urmei, toată viața trebuie să învățăm, iar repetiția e mama învățării, nu-i așa? Prin urmare, mizăm în continuare pe receptivitatea dumneavoastră în ceea ce privește sfaturile din domeniul sistemelor de acoperire a suprafețelor.

Întrebări și soluții

Cu siguranță că cei mai mulți dintre dumneavoastră au avut ocazia, măcar o dată în viață, să vopsească. Operațiunea părea simplă la început, dar unele nelămuriri sau rezultate incerte vă dădeau nesiguranță. Cum ar trebui să fie stratul-suport? Ce fac cu vechea vopsea, cu ce o curăț? Cum acopăr găurile inestetice din pereți? De câtă vopsea am nevoie și ce calitate ar trebui să aibă aceasta? Cu ce instrument este indicat să aplic următorul strat: cu pulverizatorul, pensula sau trafaletul? Acestea ar fi doar o mică parte din întrebările care îl încearcă pe un novice în branșă. Considerăm că, cel puțin în principiu, am trecut de etapa în care eram interesați doar de prețul materialului, iar astăzi calitatea și implicit fiabilitatea acoperirilor se află în prim-plan.

Primele reguli pe care trebuie să le avem în vedere sunt cele referitoare la *pregătirea substratului* - în general este vorba despre repararea, curățirea sau îmbunătățirea acestuia. Fenomenul de exfoliere, întâlnit deseori la aplicatorii neprofesioniști, poate fi cauzat și de alte accidente, precum o vop-

Pentru un suport din gips-carton, utilizarea vopselei lavabile sau semi-lavabile nu mai este o noutate. Este vorba despre un material poros, absorbant, care trebuie tratat ca atare prin amorsare, mai cu seamă atunci când a fost acoperit cu un strat de glet pe bază de ipsos. Tehnicile de vopsire sunt cele obișnuite, pentru amenajările ceva mai elaborate fiind nevoie doar de un plus de atenție la detalii.

sea de slabă calitate sau un timp de uscare necorespunzător. Suprafața suport (pe care se poate aplica sistemul) poate fi de mai multe tipuri: beton, tencuieli uzuale pe bază de var și ciment, gleturi de var și de ipsos, zidării din cărămizi clasice, BCA sau plăci de gips-carton. Cum fiecare din aceste tipuri de substrat are proprietăți distincte, rezultă faptul că punerea în operă a sistemului de vopsire presupune operații specifice (menționate în fișa tehnică a produsului). Există patru reguli valabile pentru oricare din acestea:

1. Să fie solid, stabil, să nu prezinte exfolieri, crăpături, umflături sau denivelări (în afara cazului în care țineți cu orice preț să vă amenajați locuința într-un mod inedit);
2. Să aibă temperatura optimă (aproximativ între 10°C și 35°C);
3. Să fie uscat - umiditatea excesivă a stratului-suport împiedică aderența sistemului de acoperire, prelungind timpul de uscare și afectând durabilitatea lucrării;
4. Să fie curat, fără urme de tencuială, praf, grăsimi, uleiuri sau alte impurități.

Pregătirea substratului

Substratul nou din *beton* nu poate fi acoperit cu vopsea decât după ce este total uscat și numai în situația în care nu prezintă urme de săruri, „transportate” la suprafață de apa din interior. Eventualele efflorescențe se curăță cu o cârpă ori cu o perie. În cazul *gips-cartonului*, se practică o ușoară șlefuire, după care suprafața va fi curățată de praf. Suporturile de tip *tencuială uzuală* trebuie să fie bine uscate, solide și aderente la zidărie. *Gleturile* ce urmează a fi vopsite vor fi neapărat netede, uniforme și curate.

Substratul vechi, vopsit anterior, trebuie acoperit cu același tip de vopsea utilizat ultima dată, numai după ce au fost îndepărtate porțiunile neaderente, s-au efectuat eventualele reparații iar impuritățile au fost îndepărtate în totalitate. În cazul substraturilor pe bază de humă sau var, ce urmează a fi acoperite cu vopsea lavabilă, se procedează la îndepărtarea totală a vechii zugrăveli, prin spălare sau răzuire. Ca și în situația de mai sus, eventualele porțiuni degradate se ▶

alegeți calitatea!

vor corecta. Așteptați uscarea suportului, după care puteți trece la etapa următoare.

Zonele acoperite anterior cu *tapet* se tratează în două feluri, în funcție de cât de bine s-a păstrat acesta. Dacă este deteriorat, se îndepărtează integral, prin dezlipire sau răzuire, folosind o cantitate cât mai mică de apă. Se curăță resturile de adeziv și se fac eventualele corecții. Ulterior, suprafața se lasă să se usuce. În cazul în care respectivul tapet este în stare bună, se testează, pe o mică porțiune, compatibilitatea acestuia cu vopseaua lavabilă. Dacă după uscare se constată că nu au apărut probleme, se pot face eventualele corecții.

Corecțiile se fac în funcție de starea fizică a peretelui; dacă zidul prezintă defecte mari dar mai puțin numeroase se astupă numai acestea, prin gletuire. În situația în care peretele este plin de stricăciuni mici și multe se folosește metoda acoperirii totale a pereților cu un strat subțire de mortar neted. Gletuirea se va realiza respectând cu strictețe indicațiile înscrise pe ambalajul produsului utilizat. După ce pasta a fost aplicată, aceasta se netezește prin trecerea gletierei în mai multe rânduri peste suprafața tratată, în scopul calibrării grosimii stratului de mortar și pentru a obține o suprafață regulată.

Amorsarea

Dacă suprafața se prezintă în condiții propice pentru vopsire înseamnă că se poate aplica amorsa. Scopul este acela de a reduce gradul de absorbție a suprafeței, prin astuparea porilor, și de a îmbunătăți aderența la substrat. Consecințele sunt vizibile atât într-o primă fază, la aplicare, cât și în timp, prin rezistența la frecare și factorii distructivi (umiditate, radiații UV etc). În loc de amorsă putem utiliza și un grund-vopsea, alegerea fiind în strânsă legătură cu nivelul calitativ al stratului suport. Suprafețele

Recomandările producătorilor sunt asemănătoare, atâta vreme cât ei țin la calitate și la menținerea prestigiului lor. E bine să aplicați o amorsă compatibilă cu produsul destinat

acoperirii. Este de preferat să alegeți produse ale aceluiași fabricant, din aceeași gamă. De asemenea, majoritatea fabricanților nu recomandă aplicarea vopselei lavabile peste var,

humă sau alte vopsele de o calitate inferioară (lucru vizibil prin faptul că se șterg). Pricerea și dotarea meseriașilor are o importanță la fel de mare ca și calitatea vopselei utilizate.

mai puțin netede, cu pete, se recomandă a fi acoperite cu grund (va rezulta o suprafață mai puțin fină) iar pentru cele noi se va folosi amorsa clasică. Pregătirea soluției pentru amorsare se va face urmând indicațiile producătorului. Aplicarea se va realiza cu pensula, bidineaua, trafaletul sau prin pulverizare. După o oră de la încheierea operațiunii se poate trece la prima vopsire.

Grundul-vopsea poate fi aplicat și fără o diluare, dar numai după ce a fost bine omogenizat. Aplicarea se va face cu trafaletul sau cu rola. Ventilarea suprafeței durează cel puțin două ore după care se poate vopsi într-un singur strat.

Prepararea vopselei

Pentru un rezultat cât mai eficient, este neapărat necesar să acordăm atenție maximă pregătirii produsului. Astfel, înainte de a utiliza vopseaua pe un tip de substrat trebuie să ne asigurăm că:

- ambalajul conține produsul comandat;
- produsul se încadrează în termenul de valabilitate indicat pe etichetă;
- marfa a fost păstrată în condițiile indicate atât pe etichetă cât și în fișa tehnică furnizată de producător;
- ambalajul este în bună stare (nu a fost desigilat și este bine închis);
- ambalajul este curat (murdăria și grăsimile pot contamina conținutul la deschidere).

De asemenea, este foarte important ca vopseaua să fie adusă la temperatura camerei și să fie bine omogenizată înainte de a fi utilizată, chiar dacă nu există separație vizibilă de lichid la suprafață. Baza necesară pentru o vopsire eficientă este acum conturată. Ați aflat ce tip de vopsea se potrivește fiecărei categorii de suport, modul în care se *prelucrează* substratul pentru ca vopseaua să adere corespunzător la acesta. Nu vă mai rămâne decât să alegeți instrumentul și să începeți vopsirea, fără a mai aștepta ajutor. ■

Nu ți se pune pata

Serios nu se pune. Pentru că Savana este singura vopsea cu Teflon® Surface Protector din România. De aceea, murdăria nu poate pătrunde în stratul de vopsea și se șterge mult mai ușor. Pereții își vor păstra strălucirea și curătenia pentru mult mai mult timp, iar tu nu te mai enervezi.

**Singura vopsea cu
Teflon® Surface Protector
din România.**

lăta detaliile unei lucrări simple, utile când bucătăria dumneavoastră este strâmtă sau insuficient luminată. O suprafață verticală din cărămizi de sticlă o să vă schimbe radical imaginea despre această cameră.

Noi perspective oferite de zidurile translucide

Cum soția își petrece tot mai puțin timp în bucătărie, este momentul să fiți mai receptivi la nemulțumirile ei. În cazul în care aceste reclamații se reduc la motivul lipsei luminii naturale din cameră, problema este ca și rezolvată. E posibil ca în bucătărie să existe prea multe suprafețe opace sau de culori închise, care absorb puținele raze de soare ce intră prin fereastra îngustă. O culoare deschisă pentru pereți este una dintre soluții, dar mai

potrivită ni se pare realizarea unui zid din cărămizi de sticlă, o lucrare ceva mai elaborată, dar cu efecte spectaculoase nu doar asupra iluminării camerei, ci și prin senzația unor spații largi, deschise.

Pereții din cărămizi de sticlă creează un efect estetic deosebit, cheltuielile de execuție păstrându-se la un nivel accesibil. Montarea presupune câteva etape simple. Rosturile dintre elemente formează o rețea cu aspect geometric riguros,

foarte potrivit unei bucătării în care trebuie să fie ordine și curățenie. Această sticlă groasă permite pătrunderea luminii, acționând totuși ca un agent de filtrare a acesteia, spre deosebire de sticla clară. Prin urmare, suprafețele vitrate în acest mod, pe lângă ruperea de ritm față de uniformitatea peretelui din zidărie clasică, dau senzația de spațiu și libertate, fără a fi nevoiți să observați detaliile din partea opusă. În același timp, mobilierul interior este

mai bine pus în valoare prin dezvăluirea unor detalii aflate de multe ori în umbră.

Grosimea redusă a unui perete din sticlă (cca. 8 cm) poate aduce o economie de spațiu, rezolvând astfel o mare problemă ce afectează apartamentele de la bloc; cum majoritatea holurilor de acces sunt întunecoase, soluția poate fi amplasarea unui astfel de perete sau a unor mici suprafețe vitrate între hol și una din încăperile iluminate natural. Aceeași soluție poa-

1. După ce ați delimitat spațiul (cu ten-cuiă sau gips-carton), începeți zidirea cărămizilor de sticlă.

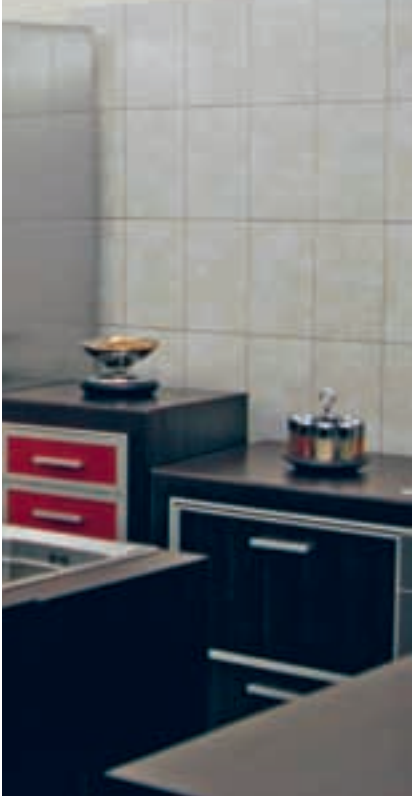
2. Odată așezat primul rând, se vor aplica distanțiere. Recomandăm utilizarea distanțierelor de 4-6 mm.

3. Mare atenție la verticalitatea noului zid! Micile rectificări pot fi făcute până la întărirea adezivului.

4. Distanțierele sunt extrase până la întărirea adezivului. Dacă nu afectează aspectul exterior, pot rămâne acolo.

te fi adoptată și în cazul casei scării. În scopul obținerii unui efect cromatic special și pentru a sparge monotonia, se pot utiliza diverse variante de culori. Atunci când suprafața vitrată este mai mare, devine necesară armarea cu oțel-beton, pentru a conferi o rezistență sporită zidului respectiv. De asemenea, greutatea pieselor poate duce la prăbușirea peretelui dacă acesta nu stă pe un cadru solid. Folosirea acestui tip de amenajare este recomandată, totuși, pentru interior. La exterior, dacă este vorba despre suprafețe mari, pierderile de căldură pot fi importante cantitativ. ■

1 Pentru a realiza ceea ce v-ați propus, va trebui să dărâmați o porțiune de zid. Atenție: nu interveniți asupra elementelor structurale decât având autorizație!

2 Măsurați cu atenție înainte de a începe decuparea propriu-zisă. Spațiul va trebui completat cu un număr exact de cărămizi, în mod obligatoriu întregi.

3 Dacă zidul este din gips-carton, manopera va fi lipsită de dificultăți majore, iar decuparea se va realiza cu un cutter. Efortul va fi minim în cazul acesta.

Din secretele meșterilor

Prepararea corectă a adezivului

Mortarul-adeziv se prepară corect în mod mecanic, amestecarea manuală a lui ducând la obținerea unui material cu o consistență neuniformă. Aceasta va duce la o priză slabă. Instrucțiunile producătorului trebuie strict respectate.

INFO

Cărămizile de sticlă pot avea diverse culori, modele, mărimi. Cele mai frecvente dimensiuni (lățime/ înălțime/grosime) sunt: 190 x 190 x 80, 190 x 190 x 100, 190 x 190 x 33, 240 x 240 x 80 și 240 x 115 x 80 mm. Alegând cu grijă culoarea și modelul, puteți doza cantitatea de lumină.

5. Rosturile sunt acoperite cu ajutorul unui chit special ce poate fi aplicat folosind o gletieră cauciucată.

6. Excesul de pastă se poate îndepărta cu șpaclul, evitând, bineînțeles, zgărirea pieselor din sticlă.

7. Curățarea cu un burete umezit este etapa finală. Nu folosiți apă în exces, pentru a nu păta pereții.

8. Dacă instrucțiunile au fost respectate întocmai, rezultatul îi va încânta chiar și pe cei mai exigenți.

Cine își dorește o piscină proprie își va pune întotdeauna problema tipului și formei acesteia. De aceea, ne-am propus să vă arătăm ce alternative sunt disponibile, precum și modul în care vă puteți monta o piscină în grădină.

Oferta de piscine disponibile pe piața românească a crescut semnificativ în ultimii ani, ajungând la o paletă foarte largă de forme, modele și materiale. Și dacă la aceasta adăugăm și faptul că amenajarea unei piscine proprii e încă un subiect nou pentru majoritatea românilor, o persoană neavizată poate întâmpina dificultăți în privința luării unei decizii adecvate propriilor interese. De aceea, obiectivul principal pe care ni l-am propus a fost acela de a trece în revistă variantele optime pentru fiecare caz în parte. În plus, vă mărturisim că selecția unei piscine corespunzătoare nu e defel o activitate dintre cele mai dezagrebabile, ci un prilej ideal de a îmbina utilul cu plăcutul. Să trecem deci la treabă!

Piscinele pneumatice sunt bine cunoscute de toată lumea. Pot fi umplute cu aer foarte rapid, necesită puțin spațiu (în funcție de dimensiuni), iar la nevoie le puteți dezumfla în câteva minute. În plus, pot fi oricând mutate în alt loc. Totuși, această variantă e agreată doar de către cei mici, pentru

Plăcerea acestei băi se datorează aerului comprimat: piscinele pneumatice se disting prin manevrarea simplă și diversitatea posibilităților de amplasare. În plus, nu necesită măsuri speciale pentru iarnă – tot ce aveți de făcut e să le dezumflați.

Piscina mea

Bazin prefabricat, în sistem de execuție tip sandwich, din materiale sintetice întărite cu fibră de sticlă și oțel, miezul fiind din spumă rigidă.

Această piscină este situată complet sub nivelul solului și are un acces foarte comod în apă, datorat perimetrului aflat la cota terenului.

Iată o soluție pentru execuția unei piscine pe un teren înclinat, cu acces direct de pe sol, din zona aflată la cota cea mai înaltă.

Datorită taluzului cu pietre de calcar, această piscină așezată direct pe sol lasă impresia că ar fi înglobată în teren. În fotografie se poate vedea foarte bine că, pe o porțiune, calea de acces în apă prin intermediul unei scări a fost lăsată liberă.

este perfectă!

Soluție specială: întâi execuția și apoi aplicarea straturilor

Pentru realizarea unei piscine cu straturi de protecție, trebuie turnată mai întâi placa de bază din beton, apoi executați pereții în forma specifică (de exemplu din cărămizi celulare).

Urmează tencuirea și grunduirea cu mortar de ciment, pentru ca ulterior să fie aplicate saltele din fibră de sticlă și rășină pe toată suprafața. În final, ele vor fi tratate cu un gel pe bază de rășină.

Bazin din materiale sintetice (poliester și fibră de sticlă), realizat din straturi laminate și izolație cu spumă rigidă. Marginea servește montării unui sistem rulant de acoperire.

Iată un exemplu de piscină supraterană. Cei care înoată se găsesc peste cota terenului din jur. Accesul în apă necesită obligatoriu o scară.

bălăceală. Dacă aveți însă în vedere o soluționare pe termen lung a acestei probleme, atunci va trebui să optați pentru oferte mai durabile, executate de specialiști în domeniu.

Ce alte posibilități mai există? În principiu, piscinele se diferențiază în funcție de modul de execuție: prefabricate sau montate la fața locului. În vreme ce acestea din urmă sunt compuse din elemente ce se assemblează facil pe amplasamentul stabilit, cele prefabricate trebuie introduse în cavitatea excavată în teren cu ajutorul unei macarale, fiind vorba de bazine realizate integral în fabrică. De regulă, sunt executate din poliester (materiale sintetice întărite cu fibre de sticlă), PVC dur, polipropilenă sau materiale compozite (ca de exemplu, combinația de lemn cu mase plastice) și se amplasează sub nivelul solului. Adesea, la aceste modele, sunt deja înglobate în corpul bazinului scara și skimmerul. Transportul lor e realizat cu ajutorul unui camion, iar macaraua înlesnește o instalare rapidă chiar și în locurile greu accesibile.

De asemenea, pot fi livrate și piscine din oțel superior (dar numai cele cu dimensiuni mai mici, modelele mai mari urmând a fi asamblate la fața locului). Modelele din oțel superior prezintă o durabilitate mare

în timp și pot fi întreținute ușor; în plus, e de la sine înțeles că strălucirea lor metalică conferă o notă specială ambientului.

O altă variantă o reprezintă așa-numitele piscine cu folie. În cazul lor, structura bazinului din beton e construită la fața locului, de exemplu cu cofraje obișnuite sau din polistiren, finisarea pe interior fiind

realizată cu o folie specială (de obicei, de culoare albastră).

Piscinele prefabricate sau mobile sunt disponibile în numeroase forme, mai uzuale fiind cele rotunde, ovale, octogonale sau dreptunghiulare. Totuși, în anumite situații, producătorii pot pune la dispoziția clienților și variante în forme ceva mai „libere“, cel mai adesea din

oțel superior, acest material permițând realizarea unor modele spectaculoase.

Bazinele moderne pot fi încadrate armonios în peisagistica grădinii. Cele așezate direct pe sol sunt cel mai ușor și rapid de montat. Scările și treptele acestora servesc permanent drept cale confortabilă de acces în apă, prezentând și avan-

Piscina pe care v-o prezentăm în fotografia de mai sus se distinge prin pereții ușor înălțați peste nivelul solului. Bordura din beton e pusă și mai mult în valoare prin placarea cu materiale ase mă nătoare pietrișului fin sau marmurei combinate cu siliciu și cuarț.

În cazul acestei piscine amplasate pe un teren ușor înclinat s-a optat pentru soluția înglobării parțiale în sol, dar această variantă de execuție poate fi aplicată și în condițiile unei suprafețe perfect drepte.

Cu ajutorul unei macarale, piscinele prefabricate pot fi amplasate fără dificultate absolut oriunde pe proprietatea dumneavoastră. Cea pe care o vedeți mai sus va fi coborâtă în cavitatea deja excavată, unde va fi dotată cu toate accesoriile.

Iată o piscină din oțel superior realizată în tehnica sendviș. Bazinul e autoportant datorită suptorilor amplasați de jur împrejur. În timpul montajului nu sunt necesare lucrări de sudură!

Piscine finisate cu folii la interior

1

2

3

4

5

6

7

1 Bazin ignifug din oțel zincat (1 mm) acoperit cu strat de protecție sub formă de pulbere.

2 Piscină din materiale sintetice. Montanții din exterior trebuie încastrați în beton.

3 Placă de bază și cofraje obișnuite (cu armătura deja montată) care vor fi umplute cu beton la fața locului.

4 Cofraje din polistiren pentru pereți având armătura deja fixată, în care va fi turnat apoi betonul.

5 Structura din beton armat trebuie acoperită cu o spumă specială înainte de aplicarea foliei.

6 Bazin cu dimensiuni variabile având elemente pentru pereți din polimeri sintetici (rezistenți la putrezire).

7 Piscină octogonală realizată cu dulapi de lemn impregnat sub presiune cu substanțe împotriva putrezirii, îmbinați în sistem nut și feder.

tajul deloc de neglijat de a putea fi blocate sau controlate cu ușurință pentru a nu fi la îndemâna copiilor sub șase ani.

Desigur, piscina poate fi montată parțial sub nivelul solului, fapt de natură să faciliteze accesul în ea. Dar indiferent că e așezată direct pe sol sau semi-îngropată, cei aflați în apă vor avea întotdeauna sentimentul că plutesc peste peisajul din jur. Una din soluțiile de încadrare în mod natural a bazinului supratăran în mediul ambiant constă în taluzarea lui ulterioară cu pământ și plante sau pietre naturale, rezultând astfel un element peisagistic marcant.

Piscinele amplasate complet sub nivelul solului dau sentimentul că sunt una cu terasa sau verdețea din jur. Ele se adaptează oricărei amenajări exterioare și sunt ușor accesibile. Marginea bazinului poate fi supraînălțată pentru a obține un nivel mai ridicat al apei, această modificare realizată perimetral servind și pentru șederea în imediata apropiere a acesteia.

Terenul înclinat nu e un motiv de a renunța la plăcerea propriei piscine. Există soluții aplicabile chiar și la pante mari, fără a surveni riscul pierderii unei cantități de apă. În astfel de cazuri, piscina va fi semiintegrată în versantul respectiv, partea dinspre vale rămânând liberă. ■

Apă caldă și curată

Sistemele de acoperire a piscinei garantează o apă curată, economisesc energie și, în cazul unei execuții corecte, oferă protecție pentru oameni și animale. Iată cele mai utilizate modele.

Dacă bazinul e acoperit, apa din piscină se menține caldă și lipsită de impurități. În cazul în care există pomi sau tufișuri în apropierea acestuia, sistemele de acoperire previn eficient căderea frunzelor în apă. Ca urmare a acestui fapt, necesarul de substanțe chimice menite purificării apei se va reduce semnificativ, căci în ea nu vor mai exista deloc (sau foarte puține) materii biochimice descompuse, chiar și în situația în care piscina respectivă e amplasată în aer liber.

Cu toate acestea, argumentul cel mai convingător și mai frecvent adus în discuție pentru amplasarea unui sistem de acoperire al piscinei rezidă în posibilitatea economisirii energiei folosite pentru încălzirea apei, care de multe ori atinge costuri foarte ridicate. De exemplu, prin montarea unor sisteme rulante de acoperire, puteți economisi până la 80% din consumul de energie. În general, valoarea totală a cheltuielilor de exploatare depinde de factori diverși, precum alimentarea cu apă proaspătă, gradul

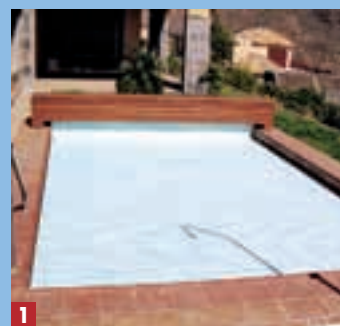
de radieră a căldurii apei din piscină, convecția (adică schimbul de căldură între suprafața apei și aer), evaporarea și, în final, pierderile de energie prin sol. Un aspect foarte important îl prezintă și locul în care e amplasată piscina, deoarece într-o câmpie deschisă expunerea la vânt e mult mai mare decât în spatele unui perete de protecție. Deși cele mai însemnate pierderi de energie sunt cauzate de evaporare, nu trebuie uitat faptul că, printr-o izolare corespunzătoare a fundului și pereților bazinului, pierderile de căldură prin sol vor scădea semnificativ.

Sistemele de acoperire a piscinei se deosebesc în esență după suprafața pe care sunt amplasate: fie direct pe apă, fie rezemate pe marginea bazinului. În ceea ce privește dispozitivul de rulare al acestora, cea mai simplă modalitate de plasare presupune așezarea lui pe marginea bazinului. Dacă acest lucru nu poate fi realizat sau nu e dorit, dispozitivul amintit va fi cufundat în apă, suspendat între pereții piscinei sau mon-

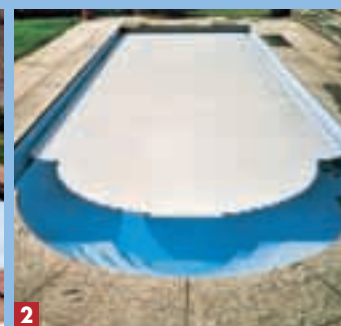

Sistem de acoperire rulant de dimensiuni mari pentru piscine cu forme libere. El nu se strânge pe margini, ci într-un cheson din centrul bazinului, de unde iese apoi la suprafața apei și se întinde bilateral, acoperind-o în întregime.

Sisteme de acoperire mobile

1

2

3

4

5

- 1 Rulouri cu 2 sau 3 camere manevrate deasupra apei. Carcasă din oțel pulverizată cu strat protector.
- 2 Sistem automat de acoperire cu bare ascuțite la capete.
- 3 Acoperire rulantă din profile goale de PVC dur.
- 4 Variantă din profile goale de PVC, disponibile în multe culori.
- 5 Folie de polietilenă cu perne de aer rulate deasupra apei, având pe margini un spațiu gol pentru țevă.

Acest sistem de acoperire al piscinei permite folosirea ei oricând, păstrându-i totodată apa curată. Elementele telescopice din sticlă glisează pe roți și se deschid ușor. Accesul facil e asigurat de ușile glisante din față și spate.

În fotografia de mai sus am ales să vă prezentăm un sistem de acoperire al piscinei mai deosebit. În cazul său, un motor montat pe structura din cadre ridică acoperișul din sticlă până la o înălțime de 250 cm.

tat pe fundul ei. Dintre cele ancorate pe marginea bazinului, mai uzitate sunt prelatele de siguranță (folii de polietilenă) sau cele tensionate în formă de rețea. Din categoria sistemelor de acoperire plutitoare (situate

la nivelul apei) fac parte foliile cu perne de aer și cele rulante sau multistratificate. Deoarece au la bază un principiu simplu, cele mai avantajoase sunt foliile cu perne sau bule de aer. Fabricate din polietilenă, ele sunt

desfășurate pe apă cu ajutorul unui dispozitiv special și plutesc liber la suprafața acesteia, neoferind nicio protecție împotriva accidentelor. În același mod funcționează și variantele de acoperire multistratificate. Ele sunt realizate din trei straturi de polietilenă, iar izolația lor (formată dintr-o pernă de aer, pur și simplu) diminuează semnificativ evaporarea și pierderile de energie. Sistemele de acoperire rulante sunt considerate a fi deosebit de rezistente. Pot fi montate deopotrivă deasupra apei și subacvatic (dispozitivul de rulare/derulare fiind situat atât sub, cât și deasupra nivelului acesteia), iar lamelele lor din PVC sunt îmbinate între ele în sistem nut și feder. Aceste modele de acoperire pot fi manevrate cu ajutorul unui motor care le înfășoară/desfășoară pe un ax metalic. Avantajele lor constau în mânuirea fără dificultate cu ajutorul unui dispozitiv de comandă complet automat, durata mare de exploatare, asigurarea protecției împotriva accidentelor și o bună izolație.

Dar și sistemele de acoperire cu folie pot oferi siguranță, din această categorie făcând parte cele așezate pe marginea bazinului. Ele sunt realizate din pânză de poliester prevăzută pe ambele fețe cu un strat protector și stabilizată transversal cu ajutorul unor profile din alumi-

niu care rulează împreună cu folia. Acest lucru face ca folia de siguranță să ofere o protecție ridicată împotriva accidentelor. În plus, ea acoperă complet suprafața piscinei, făcând imposibilă murdărirea excesivă a acesteia.

Tot pe marginea bazinului sunt montate și așa-numitele sisteme de acoperire în rețea. În cazul lor, țesătura de poliester e fixată de jur împrejurul piscinei cu ajutorul unor cordeline elastice și a unor pitoane. Avantajul acestora rezidă într-o protecție ridicată împotriva accidentelor și murdăriei. Ele nu sunt menite unei utilizări zilnice, fiind instalate de regulă la începutul iernii, pentru a fi demontate apoi în sezonul cald.

Sistemele de acoperire tip elevator și cele din sticlă reprezintă variante speciale, al căror preț este ceva mai ridicat, în funcție de calitatea materialelor utilizate. În primul caz, la toate capetele bazinului trebuie montați stâlpi, de care va fi suspendată ulterior o placă de acoperire rigidă realizată din profile de aluminiu și grinzi din lemn. Sistemele de acoperire cu sticlă sunt compuse din elemente glisante. Avantajele acestei variante rezidă în protecția ridicată împotriva accidentelor, durata mare de utilizare și o bună izolație care garantează un grad de evaporare redus. ■

Sisteme fixe de acoperire

1

2

3

4

5

1 Acoperire din pânză de poliester, cu strat din PVC pe ambele fețe.

2 Rulouri din PVC cu rulare sub și deasupra apei.

3 Variantă în rețea pentru iarnă din țesătură de poliester cu strat PVC.

4 Sistem de acoperire de siguranță termoprotector; depășește cu circa 20 cm marginea piscinei.

5 Prelată rigidizată din material compozit flexibil. Sistem de fixare cu profile de aluminiu.

Integrare în peisaj

Frumusețea unei piscine e puternic influențată de amenajarea spațiului din jurul ei. De aceea, pentru a vă inspira, vă prezentăm câteva modalități de amenajare a suprafețelor adiacente bazinelor.

Plăci din beton cu nobilețe rustică

O piscină modernă din oțel superior poate fi încadrată perfect într-un ambient antic încântător. Aici vă prezentăm o soluție cu plăci din beton în diferite formate și suprafețe cu aspect de granule. Merită remarcată ideea de a include și dușul în acest ansamblu.

Podest proeminent din scânduri

Pe lângă terasa propriu-zisă, aici a fost realizată și una de piscină, în continuarea casei, formând un podest din scânduri. Bazinul oval se detașează de ansamblu; băncuța de zidărie din stânga e acoperită cu același tip de scânduri.

Pavaj pe marginea piscinei

Această piscină este mărginită de un zid din piatră naturală. Latura de vizavi adiacentă bazinului a fost acoperită cu pavele care, în preună cu zidul din piatră, conferă ambientului un cadru cum nu se poate mai natural.

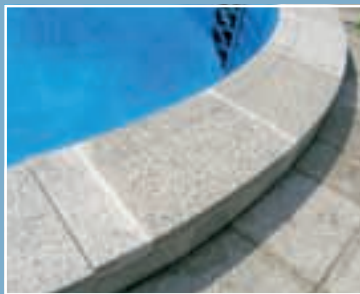

Plăci poligonale din piatră naturală

Suprafețele consolidate cu plăci poligonale au un aspect natural. Ele au forme neobișnuite și, fiind de grosimi diferite, sunt aplicate într-un pat de mortar și rostuite bine. Jocul de culori depinde de piatra folosită. Aici, suprafața e atenuată de liniile albe ale pavajului din marmură.

Bordurile pentru piscină

sunt plăci din piatră cu formă specială ce nu servesc doar unor scopuri estetice (de integrare armonioasă a piscinei în ambient) ci asigură și protecție împotriva alunecării. Ele sunt montate, de exemplu, în cazul piscinelor cu folie. Marginile lor rotunjite facilitează și o rezemare sau coborâre comodă.

Piatră rotundă de râu pe o latură

lată un ansamblu pentru care a fost aleasă o combinație rafinată de materiale: pe o jumătate din teren pavaj, pe cealaltă piatră rotundă de râu. Zona dinspre casă servește pentru plajă și plimbare, iar cea amenajată cu pietriș realizează o trecere lină spre peluză. Datorită armonizării nuanțelor de gri, granița clară dintre cele două suprafețe e percepută estompat.

Dalaj în tablă de șah... pe diagonală

Aplicarea dalelor la exterior reprezintă întotdeauna o soluție atractivă, valabilă și în cazul zonelor adiacente piscinei. Aici a fost aplicată în primul rând o bordură monocromă în jurul piscinei, după care s-a realizat modelul pe diagonală în dale albe și galbene. Parapetul placat cu dale galbene accentuează aerul sudic și însorit al ansamblului.

Peluză verde

Pentru a accentua cât mai mult sentimentul unei băi în aer liber, în jurul piscinei poate fi amenajată o peluză. Cu atât mai mult cu cât această zonă situată în imediata apropiere a apei e una foarte îndrăgită pentru a face plajă. Desigur, în acest caz, bazinul trebuie acoperit și iarba tunsă - îndepărtată de apă.

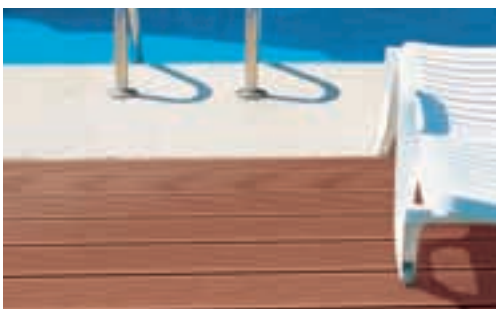

Plăci de granit în format mare

Proprietarii au dorit ca liniile drepte ale acestei piscine din oțel superior să se regăsească în pavajul suprafeței adiacente. Astfel, au aplicat dale din granit de culoare gri închis, armonizate cromatic cu oțelul bazinului. În plus, piscina supraînălțată peste nivelul solului e amenajată cu o bordură elegantă din granit.

Benzi din piatră naturală

Pe una dintre laturile piscinei au fost aplicate plăci de cuarțit în culoare deschisă cu benzi late, continuate cu o terasă ce ajunge până la peretele casei. La celălalt capăt al bazinului sunt scânduri din lemn, ansamblul fiind închis de jur împrejur cu o fâșie îngustă din piatră.

Material durabil asemănător lemnului

Arată ca lemnul, dar e un material sintetic compozit, ce conține fibre lemnoase și e disponibil sub forma unor elemente cu desen liniar ce prezintă striurile tipice pardoselilor exterioare din lemn. Are o formă și culoare mai stabile decât lemnul și rezistă mai bine la umezeală.

Covor de pietricele apt să ...dreneze apa

Această amenajare decorativă creează impresia unui pavaj din piatră de râu, deși are rezistența unuia din plăci, datorită unei prelucrări speciale. Adăugând un liant pe bază de rășină sintetică, piatra de râu devine o suprafață rigidă după întărire, rămânând totuși permeabilă la apă - variantă ideală în imediata proximitate a piscinei.

Placaj cu piatră naturală

Precum la interior, așa și la exterior: după placarea pe interior a bazinului cu plăci de piatră naturală, s-a optat pentru același material și la amenajările adiacente. Iar pentru a realiza un contrast cu marginea de culoare închisă a piscinei, în continuarea ei a fost aplicat un material mai deschis.

Piscină... sub un planșeu din lemn

Dacă doriți să renunțați complet la marginea vizibilă a bazinului, puteți realiza o suprafață din lemn care să treacă peste acesta. În acest fel, piscina va părea integrată mai armonios, iar dacă vă așezați sau întindeți pe scândurile încălzite de soare, senzația de satisfacție e reală.

apă curată

sănătate

Piscina – un albastru... finit

Câteva zile petrecute la malul mării reprezintă, pentru cei mai mulți dintre noi, dorința arzătoare a acestei veri. Apa mării, împreună cu toate beneficiile ei relaxante și sanogene, este cu siguranță atracția principală. Încă din cele mai vechi timpuri, au existat „ingineri” care au realizat sisteme de captare și stocare a apei în băi și piscine publice, spre încântarea oamenilor. Mohenjo-Daro, oraș la 80 km sud-vest de Sukkur (Pakistan), astăzi patrimoniu Unesco, ne impresionează atât prin vechimea zidurilor sale, datând din anul 3000 î.Cr, cât și prin facilitățile oferite de canalizarea și băile publice existente încă de pe atunci. Secretul durabilității acestor construcții este reprezentat de stratul de gudron încorporat în paviment, pentru a preveni fisurarea. O dovadă în acest sens o constituie faptul că orașul a fost distrus și reconstruit de șapte ori, însă, de fiecare dată, fundația băilor publice a rămas aceeași.

În zilele noastre, piscina de lângă casă oferă relaxare celor prea ocupați pentru a fugi în

vacanțe lungi. Este agreată atât de cei mici cât și de părinți, dar trebuie îngrijită ca „o cameră” în plus a casei. Așa cum v-am obișnuit deja, vă prezentăm și în acest număr sfaturi utile pentru starea dumneavoastră de sănătate. Relaxarea, distracția și luxul oferite de piscină implică însă și o cunoaștere minimă a bolilor transmise prin apă. Factorii de risc, din această perspectivă, depind atât de caracteristicile apei, cât și de starea imunologică al fiecărui organism.

Apa piscinei trebuie să aibă o temperatură de 29-30°C și un pH optim. Mai întâi să facem cunoștință cu pH-ul (măsura în care apa este acidă sau alcalină). Valoarea 7 reprezintă un pH neutru. Sub această cifră este zona caracterizată de aciditate, iar peste ea avem un pH alcalin. Știind că ochiul are 7.2, un pH optim al apei din piscină este între 7 și 7,6. Tabelul de mai sus ne arată ce se întâmplă când apar modificări ale pH-ului.

În aceste condiții, pH-ul apei din piscină trebuie corectat săptămânal, folosindu-se kituri

pH acid	pH alcalin
Erodează pereții, favorizează colonizarea cu alge.	Favorizează legarea calciului în carbonat de calciu (depuneri de calcar).
Corodează metalele instalației de filtrare.	Apa își pierde strălucirea. Filtrele devin ineficiente.
Scade capacitatea de dezinfecție a clorului.	La un pH de 8, eficiența clorului scade la 20%.
Irită pielea, nasul și ochii.	

de măsurare. Dacă acesta este alcalin, se poate tampona cu acid clorhidric, iar cel acid - cu carbonat de calciu.

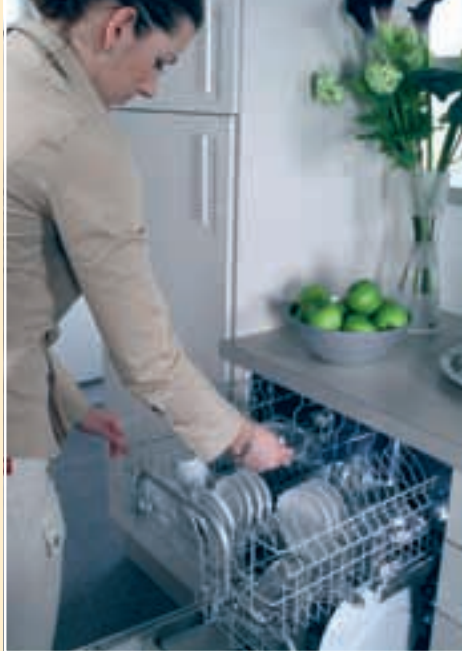
Boli de tot felul

Afecțiunile cauzate de apa din piscină se răspândesc prin înghițire, inhalare și contactul direct cu apa contaminată, determinând o gamă largă de simptome

la nivelul pielii, urechii (otită externă), aparatului respirator, ochilor (conjunctivită) sau asupra leziunilor deja existente (suprainfecție). Contactul cu apa impură microbiologic este resimțit mai ales la nivelul pielii, cel mai mare „organ” al corpului uman, ce are de suferit din cauza micilor vietăți din piscină. Dermatita este o afecțiune frecvent

Din cauza poluării, scăderea în apele naturale, fie că sunt râuri sau lacuri, înseamnă un act de curaj.

Mașinile de spălat vase de la **Electrolux**... continuă lupta împotriva bacteriilor!

O mașină de spălat vase este un aparat fascinant. Îl umpli cu cești, farfurii și cratițe murdare, adaugi puțin detergent, închizi ușa și apeși pe un buton. Când te întorci mai târziu, totul este curat, lipsit de bacterii și uscat!

Multă lume consideră mașina de spălat vase ca fiind un lux sau un obiect care ocupă inutil spațiul bucătăriei, ignorând total faptul că salvează timp, bani și sănătate. „Mașinile de spălat vase sunt prea scumpe, întreținerea lor va costa prea mult, ocupă mult spațiu etc.“. Aceste percepții pe care unii consumatori le împărtășesc vizavi de produsul electrocasnic sunt cât se poate de greșite: mașinile de spălat vase sunt la îndemâna oricui, folosesc doar o parte din apa și energia consumate la o spălare normală și oferă rezultate superioare în materie de sănătate și igienă.

Știați că...

○ ... în cadrul unui studiu realizat de Electrolux, s-a calculat că o familie poate economisi, în medie, până la 60% din costul spălării vaselor folosind mașina de spălat? În plus, studiul a indicat faptul că o asemenea mașină folosește cu 25% mai puțin detergent, pentru aceeași cantitate de vase, decât în cazul spălării manuale. Studiul a

concluzionat: europenii petrec în jur de 500 de ore spălând vasele (echivalentul a trei săptămâni) pe an. Cu alte cuvinte, familia europeană petrece 5,8% din timp numai făcând acest lucru. Încărcarea și descărcarea mașinii de spălat vase ar economisi unei familii 300 de ore pe an, timp pe care îl vor putea folosi cu activități mai plăcute! Ca să nu mai vorbim de avantajele pe care le aduce în protejarea mediului...

○ ... în condiții favorabile, cum ar fi apa caldă, un singur microb se poate înmulți în patru milioane, în numai 8 ore? După spălarea vaselor murdare în mașina de spălat, bacteriile sunt distruse în întregime: temperatura maximă la care ajunge apa în timpul spălării vaselor cu mâna este de 40°C, în timp ce mașina de spălat vase obține temperaturi de peste 65°C. În plus, aceasta are avantajul de a folosi apa mult mai fierbinte decât media pe care omul o poate suporta.

○ ... elvețienii, nemții, suedezii sau austriecii obișnuiesc să spele vasele la mașina

de spălat vase, în timp ce 7 britanici din 10 continuă să spele vasele tradițional, cu mâna? Un studiu realizat de Electrolux și Future Foundation Group's relevă faptul că acest tip de electrocasnice au un grad de penetrare destul de scăzut în țări precum Marea Britanie sau țările din Europa Centrală și de Est.

○ ... grupul Electrolux a vândut 18 milioane de produse în 2004, dintre care 1.700 au fost mașinile de spălat vase?

Electrolux Europa produce cele mai silențioase mașini de spălat vase din lume.

Electrolux prezintă mașina de spălat vase ESF 6160

- Programator electronic;
- Funcție 3 IN 1 – doar printr-o simplă apăsare de buton, temperatura și intervalul de timp corespunzătoare unui ciclu sunt ajustate în mod automat pentru a obține rezultate optime de la toate programele;
- Start întârziat;
- Display digital;
- Indicator aditiv pentru clătire pe panoul frontal;
- Indicator aditiv sare pe panoul frontal;
- 5 programe, 5 temperaturi;
- Uscare activă cu recondensare;
- Programe de spălare pentru persoane sensibile: Intensive Care (70°C), Normal Care (65°C); aceste programe nu curăță doar foarte

- atenț vasele, dar se îngrijesc și de igiena suplimentară – la sfârșitul ciclului de spălare sunt programate 10 minute suplimentare de clătire la 68 de grade, ceea ce ucide 99,999% din bacterii;
- Dispozitiv de siguranță pentru alimentarea cu apă - Aqua Control;
- Consum de energie: 1,05 kWh;
- Consum de apă: 15l;
- Nivel de zgomot (704-3): 47 dB;
- Clasa de eficiență energetică: A;
- Clasa pentru performanța de curățare: A;
- Clasa pentru performanța de uscare: A;
- Setări: 12;
- Dimensiuni: 85 x 60 x 63,5 cm.

Protecția familiei se realizează prin păstrarea unor reguli care previn colonizarea apei cu bacterii:

- nu înotați când aveți diaree;
- nu înghițiți apa;
- buna igienă personală scade riscul de a contamina piscina cu bacteriile proprii (dușul înainte de înot este obligatoriu!).

întâlnită, manifestată prin prurit (mâncărime), eritem (roșeață) și mici papule roz-roșiatice. Acestea debutează într-un interval de la câteva minute până la zile de la contactul cu apa contaminată de *Pseudomonas aeruginosa* sau *Staphylococcus aureus*. În mod paradoxal, dermatita de contact apare și prin folosirea în exces a dezinfectanților pentru piscină.

Conform Organizației Mondiale a Sănătății, cea mai frecventă manifestare acută după contactul cu apa infectată este diareea. Germenii incriminați sunt: *Cryptosporidium*, *Giardia*, *Schigella* și *Escherichia coli*. Pătrunderea în organism se face pe următoarea „rută”: cavitate bucală - orofaringe - esofag - stomac - intestin. Contextul clinic este adesea sever, însoțit de grețuri, vărsături, dureri abdominale și, bineînțeles scaune moi, frecvente. Boala diareică reprezintă o interdicție absolută de a utiliza piscina, fiind dobândită de persoanele sănătoase care înoată în apa contaminată.

Mediul prielnic dezvoltării microorganismelor este oferit

chiar de corpul nostru. În timpul înotului, de la suprafața acesuia se desprinde un strat fin de celule descumate la care se adaugă transpirație, o cantitate mică de urină, câteva grame de substanțe uleioase și cosmetice, creându-se mediul de cultură adecvat înmulțirii bacteriilor.

Virusuri în așteptare

Trecând peste bacterii, și unele particule virale se simt în largul lor în apă; este cazul virusurilor hepatice A și E, care au fost izolate de la suprafața unor ape de piscină; totodată adenovirusurile sunt frecvente și produc afecțiuni corneene (conjunctivite), faringiene și gastro-enterice. Fără a cauza îmbolnăviri, algele aduc însă un prejudiciu estetic și nu sunt deloc puține, fiind cunoscute aproximativ 21.000 de specii. Oricât de prietenoase ar putea fi ele, prezența lor în piscină reprezintă un risc, fiind producătoare de substanțe ce servesc ca suport energetic și hrană bacteriilor.

Supravegherea eficientă a salubrității unei piscine începe cu trei „echipamente” proprii:

nasul, ochii și urechile. Iată câteva aspecte de luat în seamă:

1. Substanțele dezinfectante din apă să nu răspândească un miros neplăcut;
2. Apa curată și clară trebuie să facă posibilă vizualizarea bazei piscinei;
3. Zgomotul sistemului de filtrare și pompare a apei vă asigură că acestea funcționează.

Pentru a înota într-un mediu sănătos trebuie menținută o cantitate optimă de dezinfectant, astfel încât numărul germenilor să nu atingă pragul declanșator al vreunei boli. Cea mai folosită substanță este clorul, în diferite variante: gaz clorinat, soluție de sodiu hipoclorinată, calciu hipoclorit, izocianurați clorinați. Eficiența acestora este dovedită, astfel încât miliarde de bacterii sunt distruse la un interval de numai 30 de secunde, prevenind transferul microbial de la om la om. Cu toate acestea, incidența crescută a bolilor în ultima perioadă este explicată prin creșterea rezistenței bacteriilor la clor. Există și aplicări „soc” de substanțe clorinate, mai ales după perioadele lungi de nefolosire a piscinei. Supra-

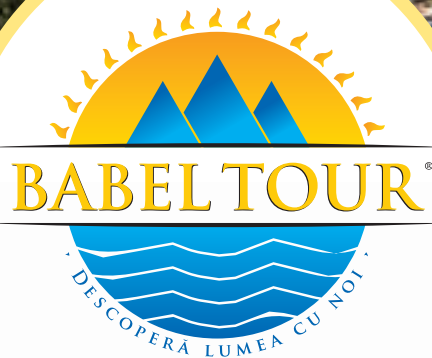
dozarea clorului în piscină duce la apariția *astmului înotătorilor*, mai ales în rândul copiilor, prin inhalarea unor produse pe bază de clor (trihalometan).

La toate acestea adăugați verificarea periodică a sistemului hidraulic, de recirculare a apei și a filtrelor pentru impurități (membrane care să aibă micropori cu un diametru de până la patru microni).

În anul 1994, la New York a avut loc o competiție sportivă la care au participat 1.200 de înotători, dintre care unii purtători ai virusului HIV. Cercetătorii au căutat o corelație între supraviețuirea pe termen lung a bolnavilor cu HIV și factorii care au contribuit la longevitatea lor. Studii recente au demonstrat faptul că sistemul imunitar este receptiv la exerciții fizice (mai ales la înot). În plus, piscina, o oază exotica în mijlocul unui oraș ticsit de poluanți, trebuie să vă ofere modul de relaxare și deconectare de la stresul cotidian, un val răcoros și plin de viață în zilele caniculare având valențe terapeutice recunoscute încă din timpuri străvechi. ■

12 €/pers./zi ★★

22 €/pers./zi ★★★★★

Acum Albena e mai accesibilă prin Babel Tour!

str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18A, sector 1, București
tel./fax: 021-230.29.46; e-mail: babeltour@babel.ro

Surprize pentru colecționari

Completează-ți colecția Misiunea Casa cu ultimele ediții ale anului 2005!
Poți comanda una dintre reviste la prețul de 6,5 RON, iar dacă optezi pentru toate patru, OBTII O REDUCERE DE 30%!

Nr. 3

- Moda în ceea ce privește pardoselile
- Tămplăria din PVC și aluminiu - diferențe și asemănări
- Informații generale și realizarea plăcilor ceramice
- Pavarea aleilor din grădină - curs practic de montare
- Îndreptarea pereților denivelați cu panouri din gips-carton
- Casă ecologică construită cu materiale naturale

Nr. 5

- Idei cromatice inspirate pentru pereții locuinței
- Materiale apărute recent: betoanele celulare ușoare
- Izolarea termică a fundației - curs practic
- Totul despre obloane și rulouri într-un articol amplu
- Întreținerea învelitorii pentru diferite tipuri de acoperiș
- Pericole pe care le presupune consumul apei nefiltrate

Nr. 4

- Tipuri de învelitori și sfaturi pentru alegerea lor
- Construcții, acoperiri și amenajări din lemn
- Diferențele dintre mobilierul din lemn și cel din MDF
- Varietatea de forme și culori a crizantemelor
- Bricolarea unui paravan pentru dormitorul dumneavoastră
- Curs practic pentru montarea plafoanelor din gips-carton

Nr. 6

- Alegerea șemineului potrivit din perspectiva zodiacului
- Montarea pragurilor de trecere pentru pardoseli
- Termografia: utilizarea în construcții a unei noi științe
- Case vechi, tradiționale din Țara Oașului
- Avantajele unei fonoizolații cu vată minerală
- O dilemă: calorifere din fontă sau din aluminiu?

TALON

Achitați contravaloarea revistelor prin mandat postal în contul
Cod IBAN: RO24BITRBU1ROLO15893CC01
deschis la Banca Italo Romena, Sucursala București,
pentru Leon Consulting S.R.L.
(nr. operator 2343, CUI 14479702)
Completați talonul și trimiteți-l, împreună cu copia chitanței postale, pe adresa:

Leon Consulting S.R.L.
Str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A,
sector 1, București.

Menționați pe plic:
„Surprize pentru colecționari“

Nume
Prenume
Strada
nr. ... bl. ... sc. ... ap. ... sector ...
localitate
județ cod
Secretul amenajărilor de calitate!

Da, vreau să primesc ediția:

☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 ☐ 6
☐ toate patru: 18,2 RON

Sistemele ecologice de epurare a apei menajere uzate sunt tot mai căutate de către proprietarii caselor din afara zonelor urbane. Vă prezentăm o variantă proiectată și produsă chiar în România.

0 stație de epurare în propria curte

Cu toții ne dorim să avem o casă numai a noastră, fie doar pentru a ne petrece vacanțele, fie să locuim permanent. Nu cu mulți ani în urmă, cei mai mulți dintre noi am fi putut să ne împlinim acest vis după 10 sau 15 ani de economisiri frustrante. Bineînțeles că nu e un drum ușor de dus la capăt, dar, după o muncă asiduă și cu ceva sacrificii, e posibil să strângem suficienți bani pentru a putea achiziționa o casă.

Astăzi, pentru mulți dintre noi, diferența dintre sumele disponibile și necesarul achiziționării unei case este consistentă. O modalitate de a reduce acest neajuns, implicit de a economisi timpul până când vă puteți muta în casă

nouă, este achiziționarea unui teren pentru construcție într-o zonă care depășește granițele sistemului centralizat municipal de canalizare și epurare. Zonele rurale și semirurale sunt, în general, mai ieftine decât cele din orașe și suburbii, iar taxele sunt mult mai mici.

Totuși, va fi greu de acceptat pentru un om care, până nu demult, a beneficiat de rețeaua comunitară, să fie nevoit a se rezuma la „luxul” unei latrine și la toate celelalte limitări ale lipsei unei canalizări corespunzătoare. Din fericire, un avantaj al vremurilor în care trăim este că avem posibilitatea de a alege, dintr-o gamă variată, o stație individuală de epurare a apelor uzate menajere.

Principiile de funcționare

Întâi de toate, este interesant de știut că aceste stații de epurare pot avea o durată de viață destul de mare, în funcție de tipul lor. De exemplu, modelele realizate dintr-un material sintetic cunoscut sub denumirea de polietilenă au o speranță de viață de peste 50 de ani, în condițiile în care prețul de achiziție este cu mult mai mic comparativ cu alte modele cu o rezistență nu întotdeauna mai mare decât aceasta.

Numărul celor care locuiesc permanent într-o casă dotată cu o astfel de stație determină cantitatea de apă menajeră uzată

și, astfel, volumul propriu-zis al stației, necesar epurării eficiente a apei uzate. De aceea este indicat să optați pentru un sistem specific nevoilor gospodăriei dumneavoastră, de preferat mai mare, pentru situația în care aveți musafiri pe termen îndelungat. Aceste aspecte fiind lămurite, putem să vă spunem că vidanajarea sistemelor se face de cele mai multe ori o dată pe an, în unele cazuri chiar la doi ani. „Responsabile” de eficiența unui asemenea sistem modern și ecologic de epurare sunt bacteriile aerobe sau anaerobe ce contribuie la transformarea materiilor biodegradabile conținute de apele uzate.

Sistemul în sine, dacă este instalat corespunzător, nu

epurarea apei

Iată care sunt cele mai importante etape ale montării

Săparea gropii destinate stației trebuie să aibă în vedere un aspect important: aceasta să nu fie mai adâncă decât nivelul cel mai ridicat al pânzei de apă freatică din zonă.

Panta conductei de conectare la sistemul de canalizare trebuie să fie de 2-4‰, în funcție de efluent și de grosimea țevii, iar racordurile - perfect etanșe, pentru a evita infiltrațiile.

Sistemul de drenare ales a fost unul cu tub din material sintetic, prevăzut cu fante de dispersie a apei în sol. La tub a fost conectată o conductă de aducțiune a apei epurate.

Așezarea materialelor de umplură trebuie făcută cu grijă, fără a zgâria pereții sistemului. Fiind realizată din polietilenă, stația va rezista umidității din sol decenii la rând.

deranjează vizual, deoarece este îngropat în pământ, astfel încât mirosurile urâte sunt ultima problemă pe care ar trebui să o aveți. Apa uzată menajeră ajunge, prin forța gravitațională, în sistemul de epurare, ocazional fiind nevoie de o pompă. Aceasta rămâne în interiorul stației de epurare atât cât este necesar, pentru ca biomasa (aerobă sau anaerobă) să descompună ele-

mente poluante. Apa epurată rezultată (efluent) este evacuată din stație tot cu ajutorul forței gravitaționale sau cu o pompă, atunci când este cazul. De aici, traseul este cât se poate de scurt: trece prin țevile din zona de drenaj și apoi pătrunde în sol. Tot acest proces are rolul de a filtra apa, fără a-i altera proprietățile nutritive necesare dezvoltării plantelor. De ace-

ea, dacă aveți o grădină de flori care necesită irigare, nu puteți recurge la o soluție mai bună decât folosirea acestei ape epurate. Totuși, nu este recomandat să o folosiți la activități casnice, iar utilizarea pentru irigarea legumelor se poate face numai cu avizul autorităților locale și a celor pentru protecția mediului. Folosirea apei epurate trebuie să se facă în condițiile reduce-

rii efectelor negative asupra solului, pânzei de apă freatică și, în definitiv, asupra sănătății oamenilor. Ea ajunge să fie în întregime potabilă numai după ce trece prin procese elaborate de tratare, de aceea este indicat să nu fie deversată direct la adâncimea pânzei de apă freatică. În cazul bacteriilor aerobe, acestea nu trebuie înlocuite, cum se impune pentru cele anaerobe. ►

Stația de epurare și funcțiile ei

Sistemul are la bază un bazin etanș de dimensiuni relativ mari, poziționat sub nivelul solului. Apa uzată menajeră este transportată printr-o țeavă de scurgere din canalul colector al casei către stație. O a doua țeavă iese din stație, transportând apa rezultată în urma procesului de filtrare către zona de drenaj. Această zonă este compusă, în unele cazuri, din tuburi de drenaj realizate din argilă, potrivite pe un strat de pietriș și acoperite cu pământ. Tot mai des întâlnite, însă, în zonele pentru drenaj, sunt tuburile din material plastic. Acestea au fante potrivite pe un strat de pietriș și sunt acoperite cu pământ. Zona de drenaj va putea fi identificată fără nicio dificultate datorită ierbii de un aspect unic ce crește în această zonă. Aspectul de care vorbim nu are conotații peiorative, el fiind, fără îndoială, un exemplu al proprietăților nutritive pe care apa epurată le are asupra vegetației. În acest loc nu poate fi vorba de mirosuri urâte sau de umiditate în exces, iar zona poate fi folosită în orice scop, mai puțin pentru accesul vehiculelor. Păscutul animalelor este, de asemenea, interzis. Trebuie ținut cont de faptul că evacuarea efluentu-

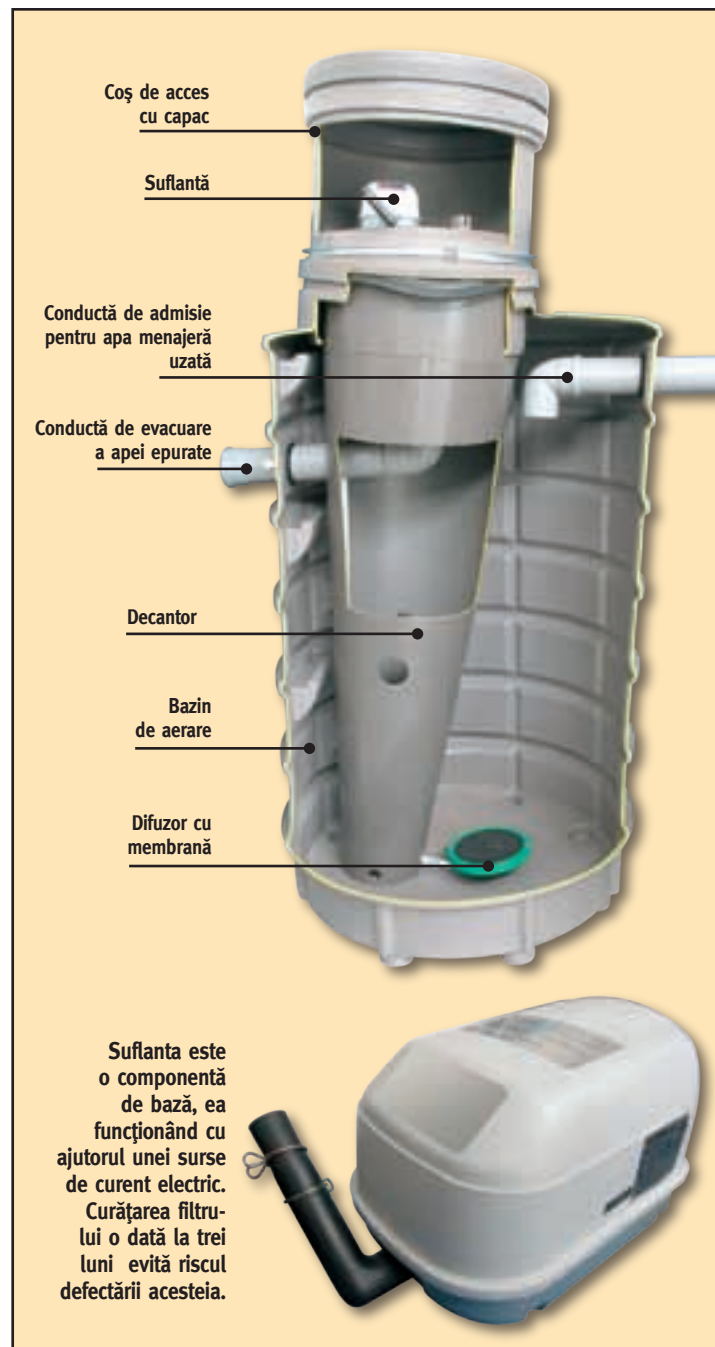
lui (apa care iese din instalație) poate fi făcută și în puțuri absorbante, drenuri și lacuri naturale sau artificiale.

Biomasa cu infiltrații de aer

Stația de epurare este asemenea unui iaz ce găzduiește biomasa necesară prelucrării apei uzate, cu care bacteriile se hrănesc, de fapt. În momentul când apa ajunge în stație, mișcarea ei încetează, cu excepția cazurilor când biomasa (aerobă în cazul nostru) are nevoie de infiltrații de aer pentru a întreține viața bacteriilor și a le favoriza înmulțirea. În tot acest timp, elementele cu o anumită greutate se scufundă în partea de jos a bazinului, iar biomasa se dezvoltă până la un anumit nivel, după care rămâne constantă. Aceste creaturi microscopice digeră atât poluanții solizi, cât și pe cei lichizi.

Atâta timp cât în stație există materie organică, iar temperatura nu atinge valori de îngheț, biomasa continuă procesul de epurare și se multiplică. Un avantaj al stațiilor cu biomase aerobe este că epurarea se poate face în spații mult mai mici decât atunci când sunt implicate bacterii anaerobe, în al doilea caz fiind necesare bazine mari de stocare. Totuși, amândouă prezintă o trăsătură comună ce constă în viteza mult mai mare de epurare în prezența căldurii. Dar chiar și în aceste condiții, o comparație ne arată că viteza prelucrării este în favoarea biomasei aerobe. Bacteriile anaerobe produc cel mult o zecime din căldura pe care o produce biomasa aerobă, transformarea completă a materiei organice în elementele ei componente fiind ceva mai lentă.

Cu toate acestea, nu trebuie să vă puneți speranțe că stațiile de epurare, de orice tip ar fi ele, distrug pietre, plas-

Sfatul nostru

Pentru a evita riscul afundării în sol sau al înclinării, vă recomandăm un radier de beton în jurul stației. De asemenea, aveți grijă să proiectați o cale de acces, pentru a putea aduce un utilaj de vidanjar. Piesa superioară a unei mini-stații obișnuite se va ridica la 13 cm deasupra nivelului solului, deci pentru zonele carosabile trebuie să achiziționați de la furnizor un capac cu ramă.

tic, bucăți de oase sau lemn. Acestea, dacă ajung în bazin, trebuie înlăturate, în cele din urmă, prin vidanjar. De aceea, încercați să evitați aruncarea celor menționate anterior, precum și altor materiale care sunt mai greu de „digerat” pentru bacterii: prosoape mari de hârtie, zăbrele, cârpe, scutece, păr sau resturi animale etc. Mai multe indicații privind instrucțiunile de exploatare puteți afla din prospectele acestor sisteme, fi-

ecare dintre ele având trăsături specifice pe care e bine să le studiați cu atenție.

Indiferent de modelul pe care îl alegeți, este important să știți că aveți numai de câștigat, atât dumneavoastră cât și generațiile ce vor veni, prin prisma protejării mediului înconjurător. Iar traiul dus într-o zonă fără sistem centralizat de canalizare nu vi se va părea foarte diferit față de confortul asociat orașului. ■

Mini-stație de epurare a apelor uzate menajere

aqua
clean

aquaClean® este o stație de mici dimensiuni pentru epurarea apei uzate menajere (casnice) destinată utilizării în locuințele ce nu sunt conectate la un sistem central de canalizare.

Mini-stația este dimensionată pentru 4 persoane, cu un consum mediu total de apă de 600 l / zi.

aquaClean® poate fi extinsă până la un număr maxim de 8 persoane prin montarea a 2 mini-stații în serie.

Avantaje

Caracteristici funcționale:

- ☐ încadrarea în reglementările de mediu în vigoare (NTPA 011/2002);
- ☐ compactă, etanșă, greutate mică, durată mare de exploatare;
- ☐ spațiu minim de instalare în zone pietonale sau carosabile;
- ☐ montaj simplu și rapid;
- ☐ costuri minime de operare;
- ☐ nu necesită operații speciale de întreținere efectuate de personal calificat;
- ☐ interval mare între vidanjări (1-3 ani, cu condiția respectării instrucțiunilor de utilizare);
- ☐ funcționare silențioasă;
- ☐ nu miroase;
- ☐ calitatea apelor evacuate permite deversarea în soluri permeabile.

acum și
pentru
9-16 persoane

VALROM
INDUSTRIE
Atât de simplu.

8-dul Preciziei nr. 28, sector 6, București, 062204
tel.: +4 021 / 317.38.00; fax: +4 021 / 317.38.10
www.valrom.ro, office@valrom.ro

Un paradis plin de verdeață

Inițial, trebuia să fie un bazin de captare a apelor pluviale, dar ulterior a devenit un minilac destinat înotului și relaxării, cu o suprafață de peste 160 mp, construit în regie proprie de o familie de arhitecți.

Deși în primă fază se intenționează construirea unui bazin de captare a apei din precipitații, acesta a devenit în final un ansamblu acvatic folosit pentru înot. Preocuparea intensă față de această nouă temă a trezit în stăpânul casei (de profesie arhitect) ambiția și plăcerea de a experimenta. Prin urmare, el s-a străduit să obțină rezultate demne de un profesionist. Până să se hotărască să abordeze personal lucrările, a discutat cu numeroși specialiști și a consultat multe devize estimative de cheltuieli. Cu toate acestea, decizia de a executa lucrările în regie proprie nu a fost luată doar din considerente de ordin financiar, ci și datorită plăcerii de a profesa. Pentru că,

ne-a mărturisit, nu putea rata oportunitatea de a conduce direct lucrările, chiar de la fața locului, fără a mai executa un proiect în prealabil.

Amplasamentul ales pentru noul ansamblu - un loc scăldat în razele apusului de soare și situat la o distanță apreciabilă de pomii înalți, pentru a preîntâmpina căderea frunzelor în apă - impunea existența unui mic pavilion. O asemenea construcție ușoară se afla de mult timp în posesia proprietarilor, fiind oarecum deteriorată. După ce a suportat mici reparații, ea a fost transportată în imediata apropiere a locului stabilit pentru începerea lucrărilor, cu ajutorul unui camion dotat cu macara. Folosind propriul miniexca-

vator, au fost executate lucrări de săpătură, în volum de circa 250 metri cubi de pământ, pentru ca bazinul să poată avea o adâncime de până la 1,70 m. Pământul excavat a fost utilizat apoi pentru realizarea unor terasamente, care au mai necesitat achiziționarea unui surplus de material (pentru umplutură) livrat cu două camioane. La execuția bazinului de beton și a celorlalte elemente constructive învecinate, din blocuri mici realizate cu același material, a trebuit acordată o atenție deosebită nivelării exacte a marginilor (pentru obținerea unui contur orizontal uniform). Apoi a fost posibilă amplasarea succesivă a foliei, pietrișului, plantelor și instalației tehnice.

Proprietarii se bucură din plin de acest loc de relaxare mai retras, departe de stresul și agitația orașului. Și pe bună dreptate. Ce poate fi mai plăcut decât să stai pe lemnul cald, înconjurat de bogata vegetație a acestui lac în miniatură?

1. Mai întâi a fost executat, din beton, conturul ambelor zone: cea de înot, respectiv de regenerare.

2. Primul strat de piatră de râu grosieră împrăștiat pe fundul porțiunii de regenerare oferă protecție foliei.

3. Două șine, sudate la fața locului, la distanța de 2 m, servesc la construcția podețului.

O tehnologie specială de recirculare a apei

Apa provine dintr-un izvor aflat în curte. Skimmerul generează un curent de suprafață, care colectează și evacuează frunzele și orice alte gunoaie. Un filtru grosier, intercalat, epurează în prealabil apa. Apoi aceasta e repompată în zona de mică adâncime a lacului cu ajutorul unei pompe de 1,1 KW, aflate în exterior, printr-un filtru format din diferite straturi de pietriș cu o grosime totală de un metru. Un circuit perfect!

Pentru ca micul lac să poată atinge și menține un echilibru biologic stabil, trebuia amenajată o zonă suficient de mare cu plante acvatice (suprafața de regenerare fiind aproximativ dublă față de cea menită înotului), în care apa să fie purificată într-un circuit regulat. Acest rol e îndeplinit de plante selecționate cu profesionalism și de o serie de straturi de pietriș special sortat.

Alcătuirea acestora și mărimea zonei de regenerare depind de numărul maxim estimat de persoane care frecventează zilnic lacul pentru scăldat. În plus, nu poate fi utilizat decât pietriș testat în privința conținutului de microorganisme, pentru a nu crește prea mult cantitatea de substanțe nutritive din apă. Informații despre tipurile adecvate de pietriș trebuie obținute de la personal specializat, pen-

4. Urmează dispersarea celui de-al doilea strat de piatră grosieră pe suprafața zonei de regenerare.

5. Pe acest strat de pietriș brut au fost amplasate țevile cu conducte de insuflare aferente instalației de filtrare.

6. Țevile sunt acoperite apoi cu un ultim strat de piatră de râu grosieră, cu dimensiunea de 64 mm.

8. ... Împrăștiind apoi, pe întreaga suprafață, balast de morenă foarte mărunț, cu dimensiunea de 8 mm.

9. Plantele acvatice pot fi sădite în ultimul strat de acoperire, compus din pietriș mărunț sau prund.

10. Acum nu mai trebuie decât să umpleți complet cu apă ambele zone: de regenerare și pentru înot.

tru a evita surprizele neplăcute. Un alt aspect, important pentru buna funcționare a lacului și pentru echilibrul lui biologic, e viteza optimă a circuitului de curățare a apei. Dacă viteza de curgere e prea mare, se reduce capacitatea de descompunere a substanțelor dăunătoare; dacă e prea mică, ia naștere un

deficit de oxigen, motiv pentru care, și în această privință, sfatul unui specialist e indispensabil. Dacă piscina naturală a fost construită corect, e de așteptat să se regularizeze de la sine în 2-3 ani. Totuși, ea poate fi utilizată pentru înot după numai câteva săptămâni de la finalizare – evitând însă producerea

unor mișcări prea energice în apă. În cazul prezentat de noi, zona de regenerare e alcătuită din mai multe straturi, iar după amenajarea lacului destinat înotului, proprietarii au remarcat o pierdere de apă surprinzător de mică: în primul sezon de vară fiind necesară completarea nivelului apei din bazin doar de

vreo trei ori, timp de o oră, restul fiind compensat de ploile căzute. Apropo de completarea nivelului de apă: specialiștii avertizează ferm asupra faptului că utilizarea apei pluviale captate în recipiente în acest scop nu e recomandabilă, deoarece conține prea multe substanțe nutritive pentru ca lacul să își

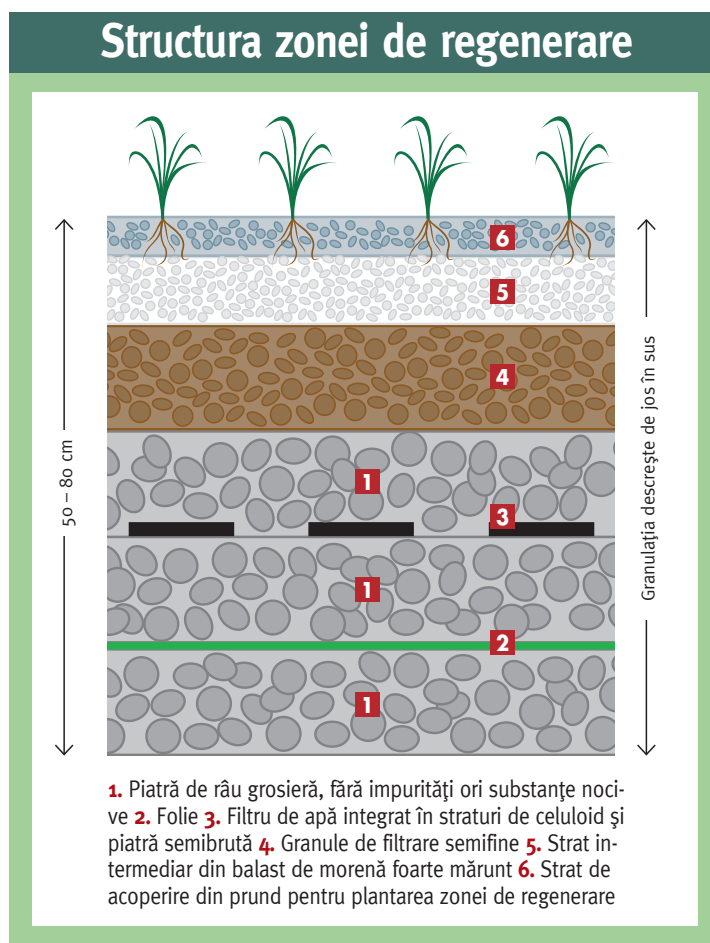
najarea ansamblului în regie proprie a constituit o activitate plăcută pentru această familie de arhitecți, trebuie să menționăm că a reprezentat și o variantă foarte avantajoasă sub aspect financiar. Astfel, realizând singuri proiectul și o parte a lucrărilor, și folosind propriile utilaje (camion, minicavator, încărcător cu cupă etc), costurile s-au ridicat la mai puțin de un sfert din totalul estimat în cazul angajării unei firme specializate pentru execuția proiectului, lucrărilor și obținerea tuturor aprobărilor necesare.

În seama specialiștilor au fost lăsate doar consilierea tehnică, etanșarea cu folie, tehnologia de purificare a apei (pompe, circuitul apei și skimmerul), precum și livrarea plantelor acvatice corespunzătoare.

Datorită consilierii specializate de care au beneficiat în toate chestiunile decisive, proprietarii nu au economisit doar o sumă considerabilă, ci au evitat și multe neplăceri. Analizele periodice ale apei arată că toate valorile sunt în limite normale, premisă obligatorie pentru un mediu propice celor circa 300 de plante din 30 de specii – și, desigur, pentru garantarea plăcerii unei băi sănătoase și pline de prospețime.

Forma și aspectul investiției au corespuns așteptărilor, dar proprietarii declară că, dacă ar fi să reia lucrările, ar opta pentru o zonă de regenerare mai mare. Un aspect important e că, sub acțiunea razelor solare, cantitatea de alge din zona de regenerare va crește, motiv pentru care e recomandată amplasarea ulterioară a unor plante umbroase, deși acestea favorizează căderea frunzelor în apă. Dar pentru proprietarii acestui paradis verde, nu există niciun motiv care să le îngreiească bucuria unei băi în natură. ■

Forma și aspectul investiției au corespuns așteptărilor, dar proprietarii declară că, dacă ar fi să reia lucrările, ar opta pentru o zonă de regenerare mai mare. Un aspect important e că, sub acțiunea razelor solare, cantitatea de alge din zona de regenerare va crește, motiv pentru care e recomandată amplasarea ulterioară a unor plante umbroase, deși acestea favorizează căderea frunzelor în apă. Dar pentru proprietarii acestui paradis verde, nu există niciun motiv care să le îngreiească bucuria unei băi în natură. ■

7. În continuare, sunt aplicate granule de filtrare semifine (prin același procedeu), pe circa 15 cm înălțime...

păstreze un climat sănătos. De aceea, trebuie folosită apa obișnuită de la robinet.

Pentru traversarea lacului, au fost executate un podet și o pasarelă. Ele au fost realizate de un lăcătuș, din lemn tropical de construcții fixat pe grinzi din oțel zincat. Proprietarii ar fi utilizat mai degrabă lemn de molid de pe meleagurile noastre, dar au ținut seama de faptul că, sub acțiunea arșitei, scândurile s-ar fi deformat în timp. Deoarece două treimi din suprafața totală a lacului sunt ocupate de zona cu adâncime mică, temperatura medie a apei din mai până în octombrie e între 22 și 24 grade Celsius prin simpla acțiune a soarelui, fără să fie nevoie de un sistem de încălzire. Lăsând la o parte faptul că ame-

Soare, umbră și natură nealterată. Suprafața generoasă din jurul piscinei oferă suficiente posibilități de petrecere a timpului – fie așezați la o masă, fie lungiți într-un șezlong. Un podet curb face legătura între cele două maluri.

Până nu demult, înotul în ape stătătoare era considerat total neigienic și neindicat. Totuși, dacă un lac cu vegetația specifică este alăturat unei piscine amplasate într-un cadru natural, scăldatul ne poate oferi senzații extraordinare, de care nu ne putem bucura într-un bazin convențional.

Nicio teamă pentru copii: minilacurile sunt adaptate în așa fel încât micuții se pot bălăci în voie și deplină siguranță.

Baie în natură

Amenajarea unui minilac pentru înot reprezintă o soluție ideală pentru cei care doresc să îmbine plăcerea unei băi cu relaxarea în mijlocul grădinii. Astfel, poate fi realizată o investiție integrată perfect în peisajul propriei grădini, creând într-o măsură semnificativă atmosfera caracteristică unei ape de sorginte naturală. Totodată, dacă există deja o piscină, aceasta poate fi integrată perfect într-un asemenea ansamblu. Proiectantul are sarcina de a stabili condiții-cadru pentru asigurarea unui echilibru ecologic stabil și de a le transpune într-un sistem închis, similar celui din natură. De regulă, raportul din-

tre zona de regenerare și cea destinată înotului este de aproximativ 1:1.

În privința modului de execuție și amenajare a lacurilor pentru înot, natura servește ca exemplu: lacurile naturale prezintă porțiuni cu adâncimi variabile. Un minilac pentru înot funcționează ca un sistem închis, ce-și autopurifică apa pe baze biologice. Cu cât e mai mare o apă, cu atât e mai stabilă, dar purificarea poate fi nesemnificativă, deoarece se produce preponderent în zonele puțin adânci din apropierea malurilor, împânzite cu trestie, stuf și papură. Acestea asimilează substanțele nutritive pe care le

eliberează în apă microorganismele. În urma descompunerii germenilor și substanțelor organice, chiar și animalele mici găsesc aici hrană și protecție. Prin urmare, zona de mică adâncime, amenajată cu plante, preia funcția de filtrare a apei. Straturile de nisip și pietriș de sub plante purifică apa atât biologic, cât și mecanic. În general, experții recomandă și folosirea unei tehnici suplimentare de recirculare a apei, caz în care apa trece prin instalație în cădere liberă, iar din locul cel mai adânc e pompată înapoi. Folosind un skimmer (deversor), se produce un curent de suprafață, prin care apa e curățată de frunze și de alte impurități.

După exemplul apelor naturale, în minilac va fi amenajată o zonă de regenerare plantată, împreună cu solul aferent de filtrare – cu diferența că aici zona destinată înotului e separată constructiv de cea de purificare. Aceasta, fiind o suprafață liniștită de refacere, nu trebuie tulburată de curenții generați de instalația de recirculare. Separarea poate fi realizată prin ziduri despărțitoare din elemente de material plastic, beton, saci speciali, bolovani de râu sau piatră brută de carieră, cu o înălțime puțin sub nivelul apei, pentru a menține perceperea unitară a ansamblului acvatic. Delimita-

rea între zona destinată înotului și cea de regenerare poate fi realizată și spațial, prin două bazine separate, într-unul fiind amplasate plante și un sol special de filtrare. Deoarece lacurile pentru înot sunt sisteme închise, etanșarea lor e esențială. Cele mai folosite în acest scop sunt materialele din plastic întărit cu fibră de sticlă, foliile, betonul și combinațiile între ele. Se mai utilizează și etanșări geotextile sau pături drenante fibroase pe un strat de agregate minerale din argilă.

Aceste ansambluri acvatice destinate înotului pot fi integrate în peisajul grădinii sau amenajate așa încât să amintească de o piscină convențională. Dacă e vizat un loc anume de amplasare, trebuie luată în calcul expunerea la soare, respectiv la umbră, dar și distanța până la eventualii copaci, pentru a evita, pe cât posibil, căderea frunzelor sau a organismelor vii în apă. Totodată, mai trebuie avute în vedere și o serie de aspecte legate de protecția împotriva vântului și a privirilor prea indiscrete. Adâncimea apei din spațiul de înot e de 1, 50 m, dar pot fi amenajate și zone demarcate cu apă mică, pentru uzul copiilor. Deoarece implică un sistem complex, realizarea minilacurilor trebuie lăsată în seama personalului specializat. ■

Micul lac destinat scăldatului înlocuiește peluza acestei grădini înguste. Și este de la sine înțeles că atât utilitatea grădinii, cât și modul de întreținere al acesteia s-au schimbat semnificativ.

La o construcție modernă se potrivește o piscină pe măsură: lacul pentru scăldat și casa pot fi armonizate între ele chiar și din punct de vedere stilistic.

Lacul are două suprafețe distincte, zona rezervată înotului fiind despărțită de cea de regenerare. În porțiunea destinată epurării apei, aceasta parcurge propriul său circuit intern.

Nu ne îndoim deloc de faptul că sunteți de acord într-un tot cu noi: după o zi agitată, nimic nu este mai plăcut ca o baie în lacul din propria grădină. Cu toate acestea, deși poți jura că e natural, el constituie o realizare impresionantă a specialiștilor – atât din perspectiva proiectării și execuției, cât și a tehnologiilor utilizate.

Cele zece aspecte fundamentale în faza proiectării

1 Cu cât e mai mare o apă, cu atât e mai stabilă, dar purificarea poate fi nesemnificativă.

2 De regulă, raportul dintre zona destinată înotului și cea de regenerare e de 1:1.

3 Întotdeauna suprafața de înot și cea de purificare a apei trebuie separate constructiv una de cealaltă

4 Adâncimea apei în zona înotului trebuie să fie de minimum 1,50 m.

5 În porțiunea de mică adâncime, vor fi sădite plante, acestea preluând funcția de filtrare a apei.

6 Deoarece micile lacuri pentru înot sunt sisteme închise, trebuie asigurată o etanșare durabilă (de exemplu, cu folie).

7 De regulă, toate bucățile de folie din zonele de regenerare și cele cu apă de mică adâncime trebuie acoperite cu pietriș.

8 Suprafața mai adâncă destinată înotului nu va fi acoperită cu pietriș, deoarece acesta poate fi absorbit odată cu apa. Pentru evacuarea apei, în eventualitatea golirii lacului, se pot dovedi utile un puț de drenaj sau chiar racordarea la canalizare.

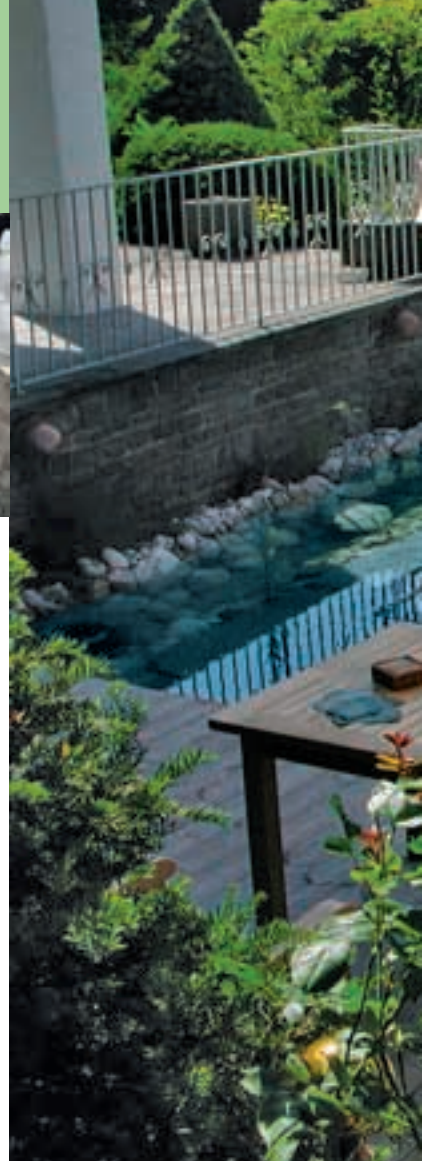
9 Recircularea într-un circuit amplu, filtrarea grosieră și fină, precum și absorbția de suprafață din zona

destinată înotului, asigură limpezimea permanentă a apei.

10 Apa din micile lacuri destinate înotului nu trebuie încălzită la mai mult de 30 grade Celsius. În același timp, pentru a-i ridica temperatura, prezența pietrelor de culoare închisă (folosite eventual la realizarea rigolelor de scurgere în pantă) pot servi și la înmagazinarea și degajarea căldurii solare acumulate.

Iată o situație mai puțin obișnuită: proprietarii unui bazin învechit din punct de vedere tehnologic și-au manifestat dorința de a-l transforma într-unul natural, cu apă epurată biologic. Lucrarea a fost realizată de o firmă specializată.

Priveliște dezolantă: așa arătau piscina și împrejurimile, înainte de începerea lucrărilor de reconstrucție.

Piscină transformată într-una naturală

În suprafață de 32 mp, această piscină avea 20 de ani bătuți pe muchie. Proprietarii nu mai doreau s-o folosească, deoarece aveau îndoieli serioase în privința funcționării la parametrii inițiali a instalației de epurare și dezinfectare amplasată în subsolul casei. În locul vechiului bazin, preferau unul care să nu necesite cheltuieli de întreținere prea mari și nici un dispozitiv separat pentru dozarea chimicalelor necesare. Ajutați de specialiști în horticultură și peisagistică, ei au găsit o soluție ce îndeplinea aceste condiții. În plus, lucrările de modificare a bazinului existent presupuneau integrarea lui în noua amenajare și renunțarea la construirea altuia.

În cazul unei piscine naturale, apa e purificată prin recirculare biologică, fără intervenția unui adaos de chimicale. Forma zonei destinate înotului corespunde unui bazin convențional, completat pentru purificarea apei cu o zonă de filtrare de mică adâncime amenajată cu plante, în care are loc regenerarea biologică. În cazul de față, zona de filtrare ocupă circa 20% din suprafața totală. Schimbul de apă între cele două porțiuni diferite ale pis-

cinei e realizat printr-un sistem special, compus din filtre și pompe, al cărui debit poate fi adaptat exact situației specifice fiecărui bazin. Apa de suprafață din spațiul destinat înotului e absorbită printr-un skimmer și filtrată mecanic.

Purificarea biologică a apei are loc în zona de filtrare delimitată constructiv de bazin. Microorganisme, „organizate” într-o structură stratificată specială, asigură descompunerea rapidă a substanțelor nutritive produse în lac. Dar să vedem cum a fost realizată lucrarea din punct de vedere practic. Pentru aceasta, am apelat direct la specialistul care s-a ocupat de refacerea piscinei și am aflat detaliile soluției aplicate. Bazinul construit pe un teren în pantă a fost extins în lateral cu o suprafață suplimentară de 10 mp menită purificării apei, prin executarea unui zid, nefiind necesare lucrări de terasament.

Pe vechea piscină (care deja nu mai era aspectuoasă) au fost aplicate în scop de protecție o pătură drenantă fibroasă și o folie specială de 1,2 mm grosime, întărite cu țesătură în zonele mai puternic solicitate. Folia din spațiul destinat înotului a fost acoperită cu lemn de molid,

porțiunea cu apă puțin adâncă fiind amenajată cu prund și pietre decorative. În plus, pentru această zonă a fost adus pământ argilos de calitate, în vederea obținerii unui mediu favorabil pentru plantele acvatice.

Aplicarea foliei de etanșare împiedică pierderile de apă, posibilele fie între zona destinată

1. Pentru protecție, pe vechea piscină s-au aplicat o pătură drenantă fibroasă și o folie.

2. Folia a fost fixată foarte exact pe forma bazinului, fiind apoi continuată mult peste marginea acestuia.

înotului și cea de epurare, fie prin eventualele porțiuni deteriorate ale vechii piscine. Datorită experienței îndelungate a specialiștilor, a fost posibilă atât realizarea unui sistem performant de pompare, cât și dimensionarea eficace a zonei de filtrare amenajate cu plante acvatice - totul adaptat exact necesităților concrete. Sistemul special de filtrare garantează o purificare biologică foar-

Sfatul nostru

Conceperea unei piscine naturale, precum și a unui lac de grădină sau destinat înotului, trebuie lăsată în seama specialiștilor. În cazul acestor lucrări, există numeroase aspecte de care se ține cont: preferințele și ideile proprietarilor, amplasarea, topografia terenului, alcătuirea unui mediu biologic stabil și propice unei ape naturale și limpezi, precum și normele de utilizare ulterioară a ansamblului.

La ieșirea din piscină, pe un podeț din lemn se ajunge la locul destinat relaxării.

Forma vechii piscine abia poate fi recunoscută, căci a luat naștere un peisaj total diferit.

te eficientă a apei, în condițiile unui necesar minim de spațiu. Curățarea are loc ca într-un lac natural, fără niciun adaos suplimentar, artificial.

Zona pentru înot are forma unei piscine convenționale și se integrează, cum nu se poate mai bine, în peisajul cu aspect montan datorită căptușirii bazinei pe interior cu lemn de molid, folosit în regiune. În plus, ca urmare a situației limitrofe cu zona de filtrare, apa se întinde pe o suprafață mai mare cu 20%, fapt ce amplifică impresia vizuală că piscina ar pluti deasupra văii.

Așa cum a demonstrat și acest caz, recondiționarea unei piscine se poate încheia în patru săptămâni. Nici costurile nu sunt prea ridicate, fiind necesare doar minime lucrări de decapare. Proprietarii se bucură acum din plin de noua lor oază din mijlocul naturii, cu o priveliște superbă, direct spre piscul învăluit în ceață. De aceea, sunt decizi să petreacă mult timp aici și în această vară. Nu mai așteaptă decât concediul... ■

3. Pentru a fi mai aspectuos, bazinele au fost plătite pe interior cu lemn de molid îmbinat pe colț cu dinți trapezoidali.

4. Folia a fost aplicată și în zona de epurare destinată filtrării apei, care a fost separată constructiv de piscina propriu-zisă.

5. Prin extinderea laterală a bazinei, apa ocupă acum o suprafață cu 20% mai mare.

Supraveghere și întreținere

Toamna trebuie să aveți grijă să îndepărtați din apă toate frunzele și impuritățile. Primăvara, instalația trebuie pusă în funcțiune cât mai curând posibil. Curățarea din timp a apei prin circuitul de filtrare are darul de a preveni apariția unei concentrații foarte ridicate de substanțe nutritive pe parcursul întregului an, activându-le la timp pe cele microbiologice. Cea mai eficientă măsură e funcționarea continuă pe timp de iarnă (24 de ore). Chiar și în timpul sezonului cald trebuie efectuate lucrări de întreținere. În această perioadă săracă în precipitații, apa murdară va fi absorbită și purificată folosind filtrul cu presiune. În medie, pentru întreținerea unei instalații obișnuite (100 mp) trebuie luate în calcul aproximativ două ore săptămânal.

Iată noul ansamblu, cu bazinele de înot văzute dintr-o perspectivă aproape similară cu cea prezentată inițial. În locul vechii piscine a luat naștere una naturală.

Aerul condiționat

Cum dă căldura, foarte mulți dintre noi suntem cuprinși de dorința montării unui aparat de aer condiționat, pentru a beneficia de o temperatură confortabilă în casă. Și nu e de mirare, căci în toiu verii temperaturile ating grade amețitoare, mai ales la mansardă sau în camerele vitrate excesiv. În cazul în care intenționați să vă dotați locuința cu un aparat de climatizare, trebuie să alegeți cu atenție modelul, în conformitate cu propriile nevoi și dorințe de confort.

Varianța mobilă

Aparatele de climatizare mobile sunt recomandate doar dacă intenționați să reduceți ocazional temperatura din locuință. Datorită formei compacte, ele sunt ușor de transportat și pot fi depozitate fără probleme în debara sau chiar într-un dulap imediat ce nu mai e necesară folosirea lor. Sunt disponibile în formă monobloc și dotate cu una sau două tubulaturi prin care, în timpul funcționării, aerul cald aspirat din încăperea e evacuat în exterior. Totuși, ca urmare a faptului că tubulatura trebuie ghidată prin fereastră sau ușă, aerul cald va pătrunde din nou în cameră. Drept consecință, aceste aparate sunt considerate neperformante, fiind totodată și neeconomice prin consumul sporit de energie electrică. Același neajuns privește și variantele compuse din două unități. În cazul lor, condensatorul este dispus în exterior, ca de altfel și compresorul, principalul responsabil de producerea zgomotului. Cu toate acestea, deși au aceleași dimensiuni, ele sunt mai eficiente. Odată cu răcirea încăperii, se reduce și umiditatea aerului, creând o senzație de prospețime pe timpul funcționării. Totuși, pe vaporizator se formează apă de condens, care se colectează în aparat și trebuie îndepărtată din când în când manual.

Varianța compactă

O altă variantă e reprezentată de aparatele de climatizare compacte sau de fereastră, cum mai sunt numite. Agregatul este integrat într-o carcasă din tablă de oțel, lemn sau material sintetic. Aparatele sunt montate direct în perete, fiind potrivite pentru răcirea, respectiv încălzirea încăperilor cu o suprafață de până la 20 mp. Golul care trebuie realizat în perete corespunde dimensiunilor aparatelor (de cele mai multe ori, de aproximativ 40 x 45 cm). Aceste variante de aparate sunt introduse în breșă, fiind situate parțial în încăperea, parțial în exteriorul acesteia. În fine, trebuie să mai amintim că, deși modelele compacte produc mai mult zgomot decât celelalte variante, ele prezintă și o serie de avantaje, precum utilizarea relativ simplă și un preț de achiziționare destul de accesibil.

Sfatul nostru

Pentru instalarea aparatelor mobile și compacte nu trebuie să apelați la specialiști, deoarece e necesară doar o priză obișnuită.

Aparatele de climatizare mobile evacuează căldura printr-o tubulatură. Există și variante în care acestea sunt racordate la un condensator zgomotos plasat separat, în exterior.

Sistemele cu unități (splituri) separate sunt cele optime

Un aparat montat în poziție fixă reprezintă o soluție optimă pentru climatizarea locuinței. Aceste sisteme cu unități (splituri) separate sunt recomandate atât la construcțiile noi, cât și în cazul unei montări ulterioare. Ideal ar fi să vă decideți pentru amplasarea unui asemenea aparat încă din faza lucrărilor de renovare, respectiv de modernizare. Motivul: avantajul de a ascunde vederii conductele de legătură (prin

at

care circulă agentul frigorific) dintre componenta interioară și cea exterioară a aparatului. Același lucru e valabil și pentru racordarea la curentul electric. Pentru aparat pot fi prevăzute siguranțe separate în tabloul electric, dar acest lucru nu este absolut obligatoriu. Alimentarea cu energie electrică se realizează folosind o priză obișnuită. Unitatea montată în exterior e alimentată prin intermediul celei amplasate la interior. De obicei, un asemenea aparat e folosit pentru climatizarea unei singure încăperi, de exemplu camera de lucru de la mansardă sau dormitorul. Există însă și așa-numitele aparate multisplit, în cazul cărora la o singură unitate exterioară sunt cuplate mai multe vaporizatoare. Pentru amplasarea optimă a componentei situate în exterior, trebuie să Țineți cont de două aspecte importante: lungimea maximă admisă a conductelor de legătură cu elementele terminale din interior și zgomotul produs în timpul funcționării. În ceea ce privește alegerea aparatelor de la interior, ofertele disponibile în prezent vă asigură o libertate aproape totală: începând cu variantele simple suspendate de perete, până la cutiile/casetele plate, ce pot fi integrate discret. Capacitatea nominală de răcire a acestora variază în funcție de temperatura specifică din fiecare încăpere. Deoarece sunt dotate cu unități separate spațial, sistemele split conferă un grad de confort foarte ridicat, concretizat în ventilarea cu aducție de aer și un nivel mai redus de zgomot. Pe lângă aceasta, reprezintă și soluția cea mai economică. Totuși, trebuie subliniat că racordul dintre componenta exterioară și cea interioară a aparatului trebuie realizat de o firmă specializată. De regulă, lucrările de montare durează câteva ore sau cel mult o zi întreagă, iar noi vi le vom prezenta detaliat în reportajele imediat următoare. ■

Aparatele de climatizare cu unități separate (split) sunt montate în poziție fixă. Ele reprezintă soluția cea mai bună în privința eficienței, confortului și consumului de energie.

Există modalități foarte diversificate pentru montarea componentei amplasate în interior. Cele de tip casetă de plafon pot fi „ascunse” vederii, într-un tavan fals, de exemplu.

Ce aparat reprezintă varianta optimă pentru camera mea?

Aparatele mobile și compacte pot răci doar încăperi cu o suprafață de până la aproximativ 20 mp. Puterea lor frigorifică e de maximum 7 kW și pot fi procurate direct din comerț sau prin comandă de livrare la domiciliu. Fiți atenți însă la consumul de energie, nivelul de zgomot produs și capacitatea nominală de răcire (valori înscrisurate pe etichetă) și, pe cât posibil, probați aparatul înainte de achitare. Aparatele cu unități separate au o putere frigorifică de 2 până la 15 kW. Cele de tip split sunt destinate răcirii

Aparat mobil amplasat liber

unei singure camere cu o suprafață de până la 35 mp, iar cele multisplit pentru mai multe încăperi. Primăvara și toamna, unele aparate pot fi comu-

Aparat split în perete

tate pentru încălzirea camerelor, fapt ce reduce durata de utilizare a centralei termice. Punerea în funcțiune trebuie efectuată de un specialist.

instalare

Când construiți o casă nouă sau renovați una existentă, e bine să vă decideți din timp pentru montarea unei instalații de climatizare. În cazul de față, încă din stadiul „la roșu” al construcției, a fost montat un sistem multisplit cu trei elemente terminale la interior, fiind găsită în plus și o soluție subtilă pentru evacuarea apei de condens.

Trei unități interioare

Încă din faza de proiectare, proprietarilor acestei case unifamiliale le-a fost clar că la etaj se impunea amplasarea unei instalații de climatizare, pentru a beneficia și în toul verii de o temperatură plăcută și a preveni orice probleme legate de umiditatea aerului, chiar și în condițiile unei bune izolări a acoperișului. Primul lor partener de discuții a fost executantul instalației de încălzire, care cooperează de obicei îndeaproape cu un specialist în sisteme de climatizare pentru realizarea unor asemenea lucrări. Rezultatul acestei colaborări s-a concretizat în următoarea propunere făcută proprietarilor: pentru cele trei camere în discuție, soluția optimă era amplasarea unei instalații de climatizare multisplit, cu trei unități la interior deservite de un singur aparat situat în exterior. Și, deoarece hotărârea s-a luat din vreme, a fost posibilă efectuarea unor lucrări preliminare importante încă din faza „la roșu” a construcției.

Prima intervenție a executanților instalației de climatizare a survenit imediat după construirea pereților. Ea a constat în amplasarea, înainte de tencuire, a tuturor conductelor de legătură între unitatea din exterior a sistemului și cele din interior. Conductele au fost izolate în prealabil

1

Sunt degajate casetele în spatele cărora se află conductele pentru agentul frigorific (încastate și tencuite în prealabil).

2

Ușor accesibile, aici se află țevile din cupru prin care circulă agentul frigorific, precum și cablurile de alimentare cu energie electrică a unității din interior.

3

Tabla de montaj e aplicată în așa fel încât să acopere perfect golul din perete. Ea nu stânjenește absolut deloc finalizarea lucrărilor de zugrăvire.

4

Designul și culoarea aparatelor nu disonează deloc cu aspectul camerei. Dar nici locul lor de amplasare, de exemplu, unul a fost montat deasupra ușii.

5 Pe suprafața peretelui toaletei au fost deja montate conductele de evacuare a apei de condens aferente celor trei aparate de climatizare din încăperi.

7 Instalația de aer condiționat are siguranțe separate în tabloul electric. În afara perioadelor de utilizare, ea poate fi decuplată de la alimentarea cu energie.

9 Componenta de la exterior e transportată pe un acoperiș aflat la o cotă mai joasă. După amplasare, ea nu mai e vizibilă de la nivelul solului.

și menite circulației agentului frigorific (însumând aproximativ 50 m), a cablurilor de alimentare cu energie electrică și, în final, a tubulaturii pentru apa de condens, deoarece în timpul verii cele trei vaporizatoare vor răci și dezumidifica încăperile. Pentru rezolvarea acestei ultime chestiuni, specialistul în instalații de ventilație a propus o soluție subtilă: capetele celor trei tuburi flexibile din material sintetic ajung (montate, desigur, la înclinația necesară) în rezervorul celor două toalete situate la etaj. În acest fel, pe de o parte se rezolvă problema evacuării apei de condens, iar pe de alta proprietarii

6 Soluție subtilă pentru evacuarea apei de condens: tuburile flexibile ajung în rezervorul toaletei, fiind astfel redus consumul de apă necesar curățării ei.

8 Conductele prin care circulă agentul frigorific și cablurile de alimentare cu energie electrică a unității din exterior ajung până sub streșina acoperișului.

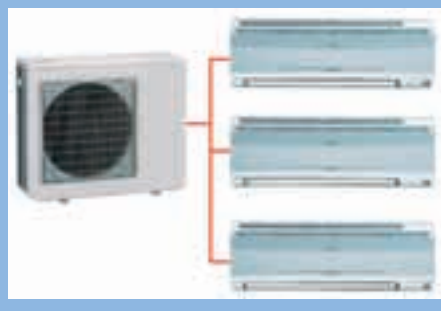

10 Unitatea exterioară e montată pe un perete cu fonoizolație, pentru ca în timpul funcționării să nu ajungă în casă nici cel mai mic zgomot.

economisesc apa necesară curățării toaletelor. Când am vizitat noua construcție, specialiștii tocmai se pregăteau pentru montarea finală a instalației de climatizare. Ei au degajat casetele de protecție ale locașurilor în care se aflau conductele, au fixat în șuruburi tabla de montaj și au amplasat de probă elementele terminale din încăperi. Apoi au trebuit să dea dovadă de condiție fizică, deoarece locul de amplasare pentru unitatea din exterior a instalației de climatizare era situat pe acoperiș. Acest lucru a fost necesar din mai multe motive: nu

Eficiență energetică

O încăpere obișnuită, de până la 20 mp, are nevoie de 8.000 - 10.000 BTU/h, în funcție de temperatura exterioară și de cea obținută în cameră. Unitatea de măsură BTU semnifică puterea de răcire, fiind echivalentul unui consum energetic de circa 3,4 kW. Un aparat de aer condiționat monosplit nu poate face față unui întreg apartament, de aceea trebuie să ne gândim cum să obținem confortul cu minimul de consum energetic, știut fiind că aceste aparate sunt mari consumatoare (2,3 kW/h nu-i puțin!). O instalație care să răcească simultan tot apartamentul nu este o soluție eficientă. Prin urmare, vă recomandăm montarea sistemelor multisplit, cu o singură unitate exterioară și mai multe interioare, care pot fi oprite în cazul în care nu sunt utile momentan.

necesită lungimi prea mari ale conductelor (e respectată diferența maximă admisă de 10 m, pe înălțime, între componenta din exterior și cele din interior, iar aparatul nu poate fi văzut. Montajul final a avut loc câteva zile mai târziu, deoarece mai trebuia efectuată o operațiune importantă: verificarea etanșeității conductelor plasate sub tencuială. În acest scop, toate tuburile pentru agentul frigorific au fost umplute cu azot și menținute mai multe zile sub presiune. Dacă aceasta nu se modifică, atunci e sigur că nicio conductă nu a fost deteriorată accidental pe parcursul celorlalte lucrări. Aparatele de climatizare au fost montate abia după zgrăvirea încăperilor de la etaj. A fost montată apoi și unitatea din exterior, s-au finalizat racordările, conductele au fost golite și la sfârșit umplute cu agent frigorific. Bineînțeles, toate aceste lucrări trebuie executate obligatoriu de specialiști.

În caz că vă întrebați dacă soluția cu sistem multisplit e potrivită sau nu pentru casa, respectiv apartamentul dumneavoastră, sfatul nostru e să consultați un specialist care să evalueze corect situația concretă. Dacă vă puneți din timp problema montării unei instalații de climatizare, veți preîntâmpina lucrări suplimentare inutile. Vă sfătuim așadar să pregătiți atent totul până la montajul final, pentru ca ulterior aparatele să poată fi instalate cât mai ușor. ■

Montarea unui aparat de aer condiționat (tip split) pe suprafața peretelui

Dacă am văzut deja cum se montează într-o casă aflată în stadiul „la roșu” o instalație de climatizare, credem că e util să vă prezentăm și modul de amplasare al uneia într-o locuință funcțională, mai cu seamă că majoritatea dintre dumneavoastră locuiți la bloc și, în cazul în care vă decideți să vă procurați un aparat de aer condiționat, vă veți regăsi în această a doua situație. De data aceasta, dezideratele principale vizează montarea în condiții care să nu presupună prea multă murdărie și nici pagube. De aceea, înainte de a începe lucrările propriu-zise, acolo unde e necesar, pereții și pardoseala vor fi acoperiți cu folie sau carton. Apoi, cu ajutorul unui șablon, se vor realiza străpungeri cât mai precise prin zid. Aici, un specialist experimentat va avea ocazia să-și dovedească măiestria - găurile nu trebuie executate pur și simplu dinăuntru în afară, căci astfel există riscul de a sări tencuiala exterioară a peretelui. Totodată, traseul conductelor spre componenta exterioară nu va fi lăsat la vedere, ci va fi căutată întotdeauna o soluție potrivită din punct de vedere estetic. În plus, această unitate nu va fi plasată oriunde, ci, pe cât posibil, puțin ascunsă vederii. Bineînțeles, străpungerile prin zid vor fi în final astupate cu atenție și completate cu spumă de etanșare. În exemplul nostru, aparatul de aer condiționat tip split a fost amplasat chiar sub tavan și va servi la climatizarea unei sufragerii. Culoarea carcasei e asortată cu cea a zugrăvelii din încăpere. Unitatea din exterior a fost plasată într-o curte de lumină, astfel încât nu afectează cu nimic aspectul casei. Ca soluție pentru conductele cu traseu pe fațadă s-a decis montarea unui burlan cu rol de mascare și protecție, în interiorul acestuia găsim-se conducta pentru agentul frigorific, cablul electric și tubul flexibil pentru apa de condens.

Unitatea din interior se încadrează ideal din punct de vedere cromatic în ambientul încăperii. Modelul a fost ales în așa fel încât să fie perfect asimilat nuanțelor de alb-gri din acest spațiu.

1. Tabla de fixare a aparatului servește ca șablon pentru executarea găurilor. Praful trebuie aspirat.

2. Pentru a evita plesnirea tencuiei, străpungerile prin zid sunt executate deopotrivă din interior și exterior.

3. În burlanul de protecție sunt introduse toate conductele de alimentare, chiar înaintea montării acestora!

4. Unitatea exterioară e ascunsă în curtea de lumină. În dreapta e burlanul, cu toate conductele în el.

5. Specialistul fixează acum unitatea din interior pe tabla de montaj și racordează conductele.

6. Urmează punerea în funcțiune, verificarea etanșeității și a eliminării apei de condens (condensul e evacuat printr-un tub flexibil fie în instalația de scurgere, fie peste un pat de pietriș). Apoi are loc montajul final al aparatului interior.

7. În timpul acestei ultime operațiuni, nu uitați să montați filtrul și să fixați capacul!

SURPRIZA *din fereastră*

Puțini sunt aceia care nu au o mușcată în casă și mult mai puțini cei care nu au văzut vreodată una. Cultivarea acestei plante a devenit aproape o tradiție pentru stăpânele caselor, aflate într-o reală competiție vizavi de obținerea unor inflorescențe cât mai bogate. În arșița verii sau pe timp de ninsoare, unele soiuri de *pelargonium*, dacă au asigurate condițiile optime de viață, pot înflori la fel de spectaculos. Dată fiind varietatea lor coloristică, mușcatele sunt foarte apreciate de cunoscători, aceștia făcând eforturi majore pentru achiziționarea cât mai multor varietăți existente.

Specii și varietăți

Denumită popular *mușcată*, această plantă provenită din Africa de Sud (Capul Bunei Speranțe), de unde a fost adusă prin secolul al XVII-lea, înflorește cel mai adesea vara și toamna, dar și în alte anotimpuri. Pasionații o apreciază pentru frunzișul deosebit și pentru florile cu forme și culori atât de variate. Se utilizează atât pentru decorul interioarelor, ferestrelor, balcoanelor și teraselor, cât și al grădinilor, pe timpul verii. Amatorii au, de asemenea, succes în cultivarea ei, nefiind o plantă pretențioasă, care să necesite ▶

Amplasarea la fereastră, în exterior este o metodă potrivită de punere în evidență a acestor mușcate cu nuanțe aprinse, din specia *P. zonale*, soiul *V. Rubin*.

Sub streășină sau pe balcon, soiul *Irene* dă viață fațadei unei case prin florile ei generoase, dar și prin colorarea specifică a frunzelor.

O grădină sau un zid exterior capătă un aspect deosebit prin asocierea fericită cu *P. zonale* din soiul *Jane Campbell*, puse în ghivece sau jardiniere.

Varietăți de *P. peltatum*, grupa *Cascade*

condiții deosebite de îngrijire, iar înmulțirea este o operațiune la îndemâna oricui.

P. zonale (*P. x hortorum*) este mușcata comună, numită în Moldova și nalbă, datorită frunzelor sale rotund-reniforme, asemănătoare celor de nalbă. Tulpina și ramificațiile sunt groase, cu tendința de a se lemnifica ușor la bază. Frunzele sunt lung petiolate, lobate, marcate spre mijlocul limbului de o zonă maronie. Întreaga plantă este acoperită cu peri fini. Pedunculii floralii lungi poartă între 15 și 40 de flori dispuse în ciorchine umbeliform (pedunculii pornesc din același punct și se ridică la aceeași înălțime, ca pânza unei umbrele). Florile simple sau involte sunt divers colorate. Dintre soiurile cunoscute putem menționa *Festiva Maxima* (flori involte violet închis), *Gazelle* (flori simple, roz), *Irene* (involte, roșii), *Jane Campbell* (simple, roșu-oranj), *Puppe Weiße* (flori albe, bătute), *Renard bleu* (violet), *Rhapsodia* (flori carmin) și *V. Rubin* (roșii). Au fost creați numeroși hibrizi foarte viguroși cu flori mari, unicolore sau bicolore, și port pitic, cu un aspect deosebit, prin bogăția frunzișului și florilor.

P. grandiflorum (*P. x domesticum*), numită și mușcata englezească sau mușcata cu floare mare, are tulpina puternic ramificată iar lăstarii au un grad mai mare de lemnificare comparativ cu *P. zonale*. Frunzele au limbul ușor gofrat, rotund-cordiform, pubescent și aspru la pipăit, cu marginea dințată. Florile sunt mari, de până la 5-7 cm în diametru, cu petalele mari, catifelte, în nuanțe închise de roșu, până aproape de negru la baza petalelor. Soiurile rezultate din *grandiflorum* sunt: *Aztee*, *Cezanne*, *Silvia*, *Doris frith* și *Pastel*.

P. peltatum (*P. x hederaceifolium*) - este mușcata cu frunze de iederă, numită și pletoasă ori curgătoare. Ea se caracterizează prin lăstari lungi, cu noduri pronunțate și poziție pendentă (atârnată). Frunzele peltate, ușor ondulate pe margine, au culoare verde intens, strălucitor, iar în jurul punctului de unire a nervurilor prezintă un cerc. Inflorescențele au pedunculi lungi, terminați cu un guler de foliole ovale. Florile cu diametrul de 4-5 cm pot fi simple sau involte, unicolore sau bicolore. Soiurile cunoscute sunt: *Amethyst*, *Imperial*, *El Ganeho*, *Rouletta*, *Lachstonigin*, *Schneekönigin*, *King Edward*. Remarcabile prin inflorescența bogată sunt soiurile din grupa *Cascade*.

P. Odoratissimum - mușcata creață, numită și indrușaim, are frunze adânc lobate (7-11 lobi) cu marginea dințată. Limbul colorat în verde-albăstrui prezintă o pubescență fină. Florile sunt mov, mici, mai puțin aspectuoase. Întreaga plantă este puternic parfumată, fiind folosită în medicină și surprinzător, pentru unii dintre dumneavoastră, chiar și în alimentație (ca plantă aromatică).

În ultimii ani a pătruns pe piața internă a florilor specia *P. crispum*, asemănătoare cu specia *P. grandiflorum*, însă portul ei este globulos, foarte frumos când planta este înflorită. Frunzele sunt mai mici dar la fel de gofrate (cu o serie de cute în relief) și aspre la pipăit. Florile sunt mai mici, izolate sau grupate câte 3-5 într-o inflorescență. Majoritatea soiurilor au florile bicolore: *Bicolor* - are două petale siclame bordate cu alb și trei petale roz, *Randy* - are petalele violet cu marginile roz, *Burgundy Pacburg* - are petale violet închis cu margini roz, *Viola*

paeviola - are flori roz siclam cu marginea petalelor albă, *Light Pacey* - are flori roz deschis cu baza roz închis.

Generalități și recomandări

Mușcatele sunt plante perene capabile să vegezeze și să înflorească permanent atunci când dispun de condiții favorabile. Iarna, plantele pot supraviețui în condițiile unor temperaturi scăzute, chiar fiind udate mai rar și ținute în semiobscuritate. Totuși, mușcata este o mare iubitoare de lumină, intensitatea acesteia influențând creșterea și înflorirea. Ca urmare iarna, când se înregistrează un deficit de intensitate luminoasă, mușcatele cresc și înfloresc slab iar florile rezultate sunt mici și decolorate.

Preferabile sunt temperaturile moderate, optimul termic situându-se undeva la 18°C (10- 16°C noaptea). Iarna se țin în camere mai răcoroase, cu temperaturi situate între 10°C și 16°C (*P. grandiflorum*) și 6-8°C (*P. zonale* și *P. peltatum*).

Pentru **irigare** se alocă o cantitate moderată de apă, fără a se permite stagnarea apei în farfurie, deoarece excesul de umiditate provoacă putrezirea rădăcinilor și ulterior a întregii plante. Se recomandă udarea la intervale mai mari de timp atunci când se observă că suprafața substratului din ghiveci s-a uscat ușor, iar în sezonul rece se udă foarte rar. Este recomandată folosirea apei fără săruri. Câteva aspecte demne de luat în seamă sunt că mușcatele se dezvoltă foarte bine în medii cu aer proaspăt și se comportă bine în condiții de umiditate atmosferică normală. Substratul poate fi compus din două părți de pământ de țelină, câte o parte de mranită, turbă sau pământ de frunze și nisip, cu o reacție ușor acidă.

Înmulțirea se face cel mai ușor prin butași realizați în august-octombrie și februarie-martie. *P. Grandiflorum* se înmulțește prin butași de toamnă, pentru ca plantele să treacă prin perioada de toamnă-iarnă, când diferențele de temperatură sunt mari, iar acest fapt favorizează o înflorire abundentă în primăvară. Substratul de înrădăcinare este format din nisip, perlit și turbă. Ca durată, acest proces se desfășoară pe parcursul a circa trei săptămâni, iar plantele tinere vor înflori după aproximativ trei luni. Pentru ramificare, cele tinere se ciupesc. La soiurile pitice, cu ramificații scurte, înmulțirea se poate face și prin marcotaj, mușuroind plantele la bază. La hibrizi se poate practica și

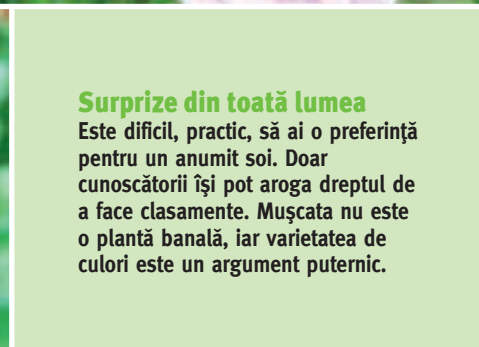
P. crispum, soiul Randy

P. grandiflorum, soiul Silvia

P. zonale, soiul Mexicanerin

P. grandiflorum, soiul Pastel

Surprize din toată lumea

Este dificil, practic, să ai o preferință pentru un anumit soi. Doar cunoscătorii își pot aroga dreptul de a face clasamente. Mușcata nu este o plantă banală, iar varietatea de culori este un argument puternic.

înmulțirea prin semințe, în urma operațiunii rezultând plante viguroase cu o mare disponibilitate de înflorire.

Îngrijirea mușcatelor este destul de simplă. Plantele păstrate timp de mai mulți ani se taie primăvara, pentru corectarea formei. Apoi, se va înlocui pământul de la suprafață ori, dacă este necesar, se va substitui ghiveciul cu altul mai mare. Cu ocazia udărilor se va evita folosirea unei cantități exagerate de apă, mai ales în condiții de temperatură moderată și în lipsa ventilării corespunzătoare. În caz contrar, apare riscul dezvoltării putregaiului cenușiu. Mușcata nu agreează apa dură, o soluție fiind fierberea și răcirea acesteia înainte de irigare. Dacă frunzele sunt prăfuite și nu există posibilitatea de a fi spălate de ploaie, vor fi stropite cu apă, evitând pe cât se poate șocul termic. Se va acorda o atenție deosebită menținerii reacției substratului și completării acestuia cu substanțe nutritive. Totuși, trebuie menționat faptul că o cantitate prea mare de săruri minerale favorizează creșterea

vegetativă în dauna înfloririi. Mușcatelor le este cel mai bine într-un sol cu PH de 6-6,2 (pământ de florărie).

Plantele se toaletează constant prin înlăturarea frunzelor îngălbenite, permițând astfel apariția celor noi. Se înregistrează frecvent atacuri de păduche lănos, afide, musculiță albă și păianjeni. Dacă lumina nu este suficientă, există riscul apariției ruginei pe frunzele sale. În cazul în care frunzele afectate nu sunt repede smulse, boala va afecta întreaga plantă. ■

Sfatul nostru

La plantele bătrâne se scurtează rădăcinile prea lungi și prea groase, apoi tulpinile se taie la jumătate din înălțime pentru ca acestea să poată genera mai ușor noii lăstari.

Palatul Regal se găsește în centrul Bucureștiului, alături de alte clădiri istorice precum Biserica Kretzulescu, Ateneul Român și Biblioteca Centrală Universitară. Construcția, realizată în stil neoclasic, a fost reședința familiei regale, astăzi găzduind colecțiile Muzeului Național de Artă.

Tărâmul regilor la București

Aspectul actual al Palatului se datorează transformărilor făcute în vremea regelui Carol al II-lea care și-a dorit un edificiu de proporții monumentale destinat găzduirii valoroaselor colecții de artă ale Coroanei Regale. După incendiul din anul 1926, care a distrus o mare parte din clădire, a fost necesară reconstrucția acesteia. Nu mai puțin importantă a fost restaurarea și refacerea construcției în urma evenimentelor din decembrie 1989. Atunci s-au înregistrat avarieri și distrugerii în proporție de 80% și peste 1000 de lucrări de artă au fost degradate sau distruse.

Curte Domnească peste 150 de ani

În 1820, pe acest loc s-a construit casa stolnicului Dinicu Golescu, cel care a avut ambiția să-și facă cea mai mare și mai frumoasă reședință din București. Casa era pe locul unde acum se află aripa Kretzulescu. Celelalte două corpuri - central și de nord - au fost construite mai târziu, modificările fiind inițiate de regele Carol I, însă palatul a fost finalizat în timpul lui Carol al II-lea. În anul 1837,

domnitorul Alexandru Ghica transformă vechea casă în Curte Domnească, iar în perioada 1859-1866 aici se va instala și va locui Alexandru Ioan Cuza. Câțiva ani mai târziu, pe vremea domniei regelui Ferdinand, corpul central, realizat între 1882-1885, după planurile arhitectului Paul Gottereau, este distrus într-un incendiu. La scurt timp de la terminarea lucrărilor de refacere, pentru care au

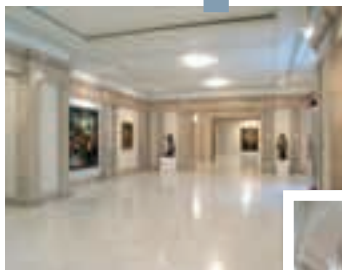
fost însărcinați arh. Nicolae Nenciulescu și Karl Liman, Palatul Regal a avut din nou o soartă potrivnică, aripa Știrbei fiind distrusă parțial în timpul bombardamentului din aprilie 1944. Patru ani mai târziu, apare ideea înființării unui muzeu de artă și, unde în decursul timpului s-au adunat diverse colecții ale vremii.

Cea mai mare concentrație de artă

Începând cu 1990, prin hotărâre de guvern, clădirea adăpostește colecțiile Muzeului Național de Artă. Lucrări semnate de pictori celebri români ca Grigorescu, Andreescu, Pallady, Tonitza, Luchian, sau străini, precum Rembrandt, Delacroix, Monet, Renoir, Pissarro, Veneziano și Rubens, pot fi admirate aici de iubitorii de artă. În interiorul vechiului Palat Regal, se mai păstrează și acum o parte din colecția Regelui Carol I.

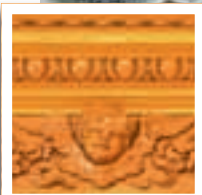
Secția de artă medievală românească din cadrul Muzeului Național de Artă deține cea mai mare și cea mai completă colecție din țară. Fondul său de peste 9.500 de piese cuprinde obiecte valoroase și reprezentative pentru toate provin-

palatul regal

Holurile
au grinzi din lemn
decorate cu ele-
mente pictate, iar
pardoseala este
din marmură.

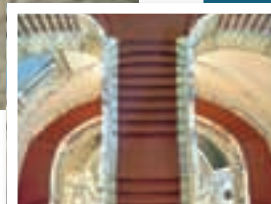
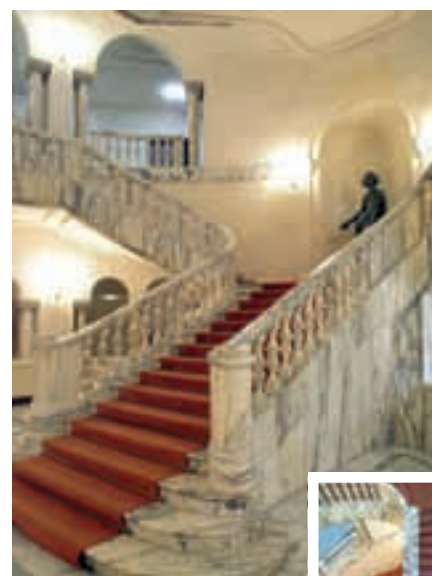
Sălile de expoziție
cu suprafețe impresio-
nante găzduiesc valoroase
colecții de artă: tablouri,
sculpturi, icoane și o parte
a tezaurului național.

Detaliile de arhitectură
au fost realizate de cei mai buni
arhitecți și decoratori ai vremii care
și-au pus talentul în slujba artei.

Coloanele și arcadele
definesc aripa franceză din interiorul
vechiului Palatul Regal.

Scara monumentală
era destinată demnitarilor și
invitaților speciali ai regelui.

ciile țării, ilustrând complexitatea feno-
menului artistic în evoluția sa de până la
începutul secolului al XIX-lea. Această
colecție a fost constituită în timp, fondul
său de bază fiind creat acum mai bine de
un secol. În 1956, România își recupera
o parte din tezaurul național, evacuat în
timpul Primului Război Mondial, în Ru-
sia, prilej cu care, ulterior, colecția de
artă medievală a muzeului s-a îmbogățit
cu lucrări de o valoare excepțională: bro-
derii, țesături, argintărie, podoabe, cruci
ferecate, icoane, manuscrise și tipărituri.

Colecțiile prezente în spațiile de expu-
nere din palat sunt împărțite pe cate-
gorii. Secția de artă modernă românească
cuprinde 8.136 opere de pictură și
1.810 opere de sculptură, iar cea de artă
europeană are 2.450 de lucrări (pictură și
sculptură). Există un cabinet de desene
și gravuri, o secție de artă decorativă și
una de artă orientală care cuprinde circa
2.600 de obiecte. Pe lângă toate acestea,

poate fi admirată și decorația interioară
a palatului. La realizarea ei au colabo-
rat, după dorința Regelui Carol al II-lea,
cei mai apreciați artiști ai vremii. Plafo-
nul salonului particular al regelui (numit
și salonul verde) este pictat în culori vii
și decorat cu motive florale, iar scara de
onoare, realizată din marmură italiană,
este cu adevărat impresionantă. Merită
fiecare secundă petrecută aici. ■

La vârsta de cinci ani... ne-am mutat la bloc... Aici aveam trei camere, la început goale ca niște peșteri. Blocul nu era finisat. În locul liftului era o gaură enormă, de care mi-era teribil de frică. Balconul nostru nu avea încă balustrade: era doar o platformă de beton deasupra vidului. Am visat-o astfel de nenumărate ori – așa descria Mircea Cărtărescu, în „Arhitectura lu’ pește“, locuirea colectivă comunistă care își propusese cu tot dinadinsul – și a și reușit – să răstoarne valorile unei perioade firești, decente. Atunci spiritul a cedat, sub presiunea forței brute, în fața utilului, a funcționalului cu orice preț.

Balconul

Lanțul slăbiciunilor

Spații deficitare

În cazul blocurilor construite în ultimii ani ai comunismului, balconul și loggia își pierd funcția simbolică, metafora locuirii dispăre complet, iar aceste spații devin unele reziduale. Ele nu au fost realizate după legi economice, sociale sau estetice care să le ateste ca spații capabile să asigure un anume confort. Abuzurile contra standardelor minimului necesar au devenit adevăratele reguli. În consecință, și pe bună dreptate, locatarii blocurilor încearcă să le dea măcar o utilitate – le închid, câștigând astfel câțiva metri pătrați de suprafață utilă.

Lumini și umbre

Mai grav este că, în cazul multora dintre casele noi care apar, configurarea acestor spații intermediare trădează „ticuri“ ale locuirii colective ce a marcat viața câtorva generații. Acestea sunt în continuare concepute, dintr-o inabilitate sau o indiferență profesională a celor ce le concep, ca spații adăugate, fără intenția unei anumite compoziții volumetrice a fațadei. Balcoanele și loggiile, elementele ce „lasă“ umbre (balconul care iese din planul fațadei) sau sunt umbrite (loggia care se decupează din volumul construit), au rămas doar gesturi fără fond.

Simboluri pierdute

Odată, casele, cu toate detaliile lor, purtau o încărcătură de semnificații adunate și filtrate în timp. Gesturile oamenilor nu erau nici întâmplătoare, nici noi, iar obiectele și detaliile îi ajuta să le împlinească simbolic. Doar că, aparent inexplicabil, gesturile au continuat să existe și atunci când li s-au uitat rosturile. Obiectele au fost păstrate doar pentru că erau utile. Bineînțeles, și casele au rămas pentru că erau trebuincioase. Dar ce facem acum, cu o serie de elemente lipsite atât de utilitate cât și de semnificații?

Toată lumea se pricepe la fotbal și... arhitectură.

Una dintre marile probleme ale românilor, cu efecte dezastruoase asupra noului fond construit, asupra imaginii spațiului urban și, implicit, asupra vieții noastre, este punerea la îndoială a competenței, ignorarea calificării

celor în măsură să intervină, în special în domeniul arhitectural. Românul, motivat de convingerea „las’ că știu eu mai bine“ sau „las’ că merge și-așa“, încurajat sau buimăcit de avalanșa publicațiilor așa-zise „de specia-

litate“ ce îi gădălește orgoliul de afirmare a unui statut social nou câștigat, descalifică din start rolul adevăratului profesionist, competent și avizat să ia o atitudine coerentă și corectă. Proiectarea unui balcon nu e o joacă!

și loggia

Secole de frumusețe

Elemente arhitecturale sau spații componente ce întregesc un ansamblu construit, balcoanele și loggiile sunt „prelungiri” ale interiorului sau zone de tranziție între mediul înconjurător și interiorul casei. Prin intermediul acestora, în funcție de forme, dimensiuni și materialele de construcție utilizate, casa stabilește un anumit dialog cu ceea ce se află în afara ei. Putem afla, astfel, dacă locuința este introvertită sau, dimpotrivă, una deschisă, primitoare, care își dorește să participe, fizic și simbolic, la viața străzii, a comunității. Ca în multe alte situații, găsim suficiente repere în trecut, în epoci mai calme, mai generoase.

Variante autohtone

În trecut, loggia era deseori boltită, încorporată volumului mare al unei clădiri, fiind deschisă spre stradă sau spre o grădină prin arcade sprijinite pe coloane. În arhitectura contemporană, ea devine un tip de balcon neieșit în consolă, cu o structură mult simplificată față de cea a loggiei clasice. Casa Dissescu (actualul Institut de Istoria Artei), o izbutită operă cu trăsături autohtone, prezintă două loggii tratate diferit pe fațade, încorporate cu sensibilitate într-o compoziție dimensionată, evitând banalitățile unui neoromânesc „manierizat”.

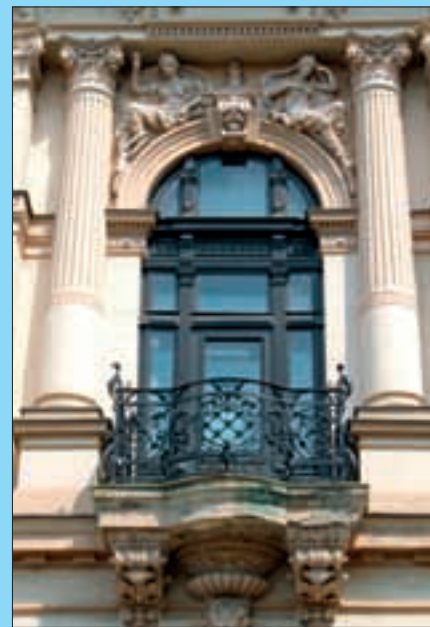
Influențe venețiene

Pe fațada dinspre lac a Palatului din ansamblul brâncovenesc de la Mogoșoaia, regăsim o splendidă „loggia” de inspirație venețiană cu arcade trilobate. În abundența decorațiunilor sculptate se regăsesc forme stilistice renaștentiste și elemente baroce care conferă întregului ansamblu o eleganță și un rafinament greu de egalat în arhitectura rezidențială românească. Inițial curte domnească, această clădire s-a bucurat de locatari ce i-au adus, în mai multe etape, modificări benefice, de pildă aceste loggii de referință pentru arhitectura românească.

Interpretări moderne

Balconul, unul dintre elementele caracteristice stilului baroc sicilian, este completat adesea cu balustrade din fier forjat. Acesta „scotea” în stradă spațiul (interior) public al mai-marilor zilei, transformându-l într-o „piață” unde liderul se arăta mulțimii, într-un mediu complet controlat. În arhitectura interbelică, balconul și loggia sunt folosite ca mijloace artistice în obținerea anumitor proporții volumetrice calitative. Dispunerea și conformarea acestora puteau sublinia dominantă orizontală sau verticală a unei fațade.

Ambiguitatea unui spațiu poate constitui un avantaj.

Balconul și loggia sugerează și evidențiază „transparența” spațiului construit ca pe o calitate fundamentală a modului de organizare a interiorului și exteriorului arhitectural. Acest lucru a fost valabil indiferent de peri-

oda istorică în care au fost realizate sau de materialele folosite (opace sau transparente, mai mult sau mai puțin rezistente la trecerea timpului). Ambiguitatea din planul formal (balcoanele/ loggiile neputând fi clasificate

strict ca spații interioare sau exterioare) poate deveni și o sursă de bogăție în semnificații. Și poate de aceea, deloc întâmplător, momentele importante, de orice fel, ale istoriei, sunt marcate de „scena balconului”.

Există în România locuri unde natura și-a păstrat intacte virtuțile datorită poziției izolate și grijii oamenilor pentru conservarea ei. Nu departe de centrul țării, în apropierea Văii Oltului, am întâlnit o asemenea zonă.

Privită pe hartă, localitatea Voineasa te face să te întrebi: „Oare cum o fi acolo?”. Exotică prin poziția sa, este amplasată în mijlocul unui patulater montan, care, parcă printr-un accident al naturii, a fost brăzdat pe centru de râul Lotru. Alte localități importante nu sunt în zonă și, pe bună dreptate, se spune că în Voineasa nu ajunge decât cine locuiește sau are treabă. Fiind departe de orice arteră aglomerată de tranzit național, pe aici nu trec prea multe mașini. Este punctul final al celor care, pe Valea Oltului, în dreptul orașului Brezoi, intră pe drumul național 7A. Râul Lotru este prezent în permanență, pe partea dreaptă, ca un partener bun de călătorie. Cursul tăios al acestuia se domolește în spatele barajelor de la Brădișor și Malaia, formând două lacuri pitorești, ce capătă nuanțe particulare în fiecare anotimp.

O viziune largă

La Voineasa, valea se lărgeste, invitând la repaus și odihnă. Dacă satele din zonă au un aspect alungit, fiind înșirate pe valea îngustă, Voineasa s-a extins și lateral, ocupând versanții și podețele naturale, ce oferă perspective idilice asupra împrejurimilor. Turismul a fost stimulat în zonă, prin construcția hotelurilor și cabanelor. În prezent, localnicii au pus bazele

Voineasa Întoarcerea la natură

Oamenii simpli și ospitalieri, peisajele și aerul curat sunt cele mai puternice argumente pentru a vă construi aici o casă de vacanță.

Lacul Galbenu este unul dintre punctele de atracție ale acestei zone.

Din Voineasa, puteți porni spre cataractele Lotrului bucurându-vă de natură.

Drumul va fi plin de surprize, de cele mai multe ori plăcute

Datorită dezvoltării agroturismului, în apropierea marilor hoteluri au apărut și pensiuni cochete, mai apropiate de spiritul locului.

Oaspeții sunt primiți în cabane și case simple, rustice, pline de farmec.

O altă destinație căutată de amatorii de drumeții este Lacul Petrimanu, aflat la poalele Munților Latoriței. Puteți înnopta la hotelul din apropiere.

marginea pădurii ce șerpuiește printre proprietățile oamenilor. Adevărata bogăție a stațiunii este aerul curat. Masele de aer, după ce au trecut peste cele mai înalte culmi ale Carpaților românești, lasă în urmă toate impuritățile, coboară pe lacul Vidra, se încarcă de prospețime și ajung în Voineasa. Aerul rarefiat, ozonificat, curat, stimulează respirația și conferă vigoare organismului.

Pe drumuri de munte

O direcție pe care se poate pleca în excursii este spre lacul Vidra și stațiunea Obârșia Lotrului, două puncte importante de atractivitate turistică. Valea Lotrului, în amonte de Voineasa, lasă loc doar de un drum forestier îngust, suficient însă pentru a admira cataractele și versanții abrupti de deasupra. Pot fi pe-

trecute clipe de neuitat pe malul lacului Vidra, impresionant prin dimensiunile și poziția sa modestă, ascuns de privirile celor ce nu au avut curajul să se abată de la rutele clasice. Mai departe, de la Obârșia Lotrului, se desprind trasee montane spre Parâng și Șureanu.

Cei împătimiți de natură trebuie să își îndrepte pașii și spre valea Latoriței, o soră mai mică a Lotrului, dar la fel de aprigă. Firicelul acesta de apă a reușit să sculpteze „în rocă vie” forme geometrice abstracte, greu de bănuț. Zona de cataracte pare că nu se mai termină, dar la capăt apar două lacuri care prin pitorescul lor recompensează eventualele neplăceri ale drumului. Susurul apei este un zgomot de fond aproape constant oriunde v-ați afla pe acest traseu mirific.

În Voineasa primează aspectul montan rustic, sănătos, un pic indiferent la „binefacerile” civilizației. Accesibilitatea și prospețimea naturii îi conferă avantaje certe, ce nu pot fi trecute cu vederea de cei care doresc să-și construiască aici o casă de vacanță.

turismului rural: și-au deschis porțile și îi invită pe cei veniți în vacanță la un mod plăcut de a-și petrece timpul liber. După un sejur petrecut la Voineasa, ideea unei case de vacanță pe aceste meleaguri devine foarte atractivă. Localitatea, deși a căpătat aspectul unei stațiuni turistice montane, și-a păstrat caracterul rustic, sălbatic pe alocuri. Nu se întâlnesc construcții moderne, cu forme și materiale avangardiste. Casele sunt reali-

zate deseori din lemn și piatră. Ce este necesar există deja, ce este în plus nu a reușit să se impună. Orice casă construită aici trebuie să aibă neapărat și etaj, pentru partea superioară a construcției folosindu-se bărnele de lemn. O scară exterioară, îmbinată ingenios cu celelalte elemente - obloane, ferestre, acoperiș - constituie farmecul aparte al unei case de vacanță cochete. Nu va fi greu să achiziționați un teren chiar la

Scena din BALCON (3)

Pentru Valeriu și soția lui, montarea tâmplăriei în balcon fusese doar o aventură de vacanță față de ceea ce urma să se petreacă. Păcăliți de „specialistul în termopane“, cei doi soți au continuat lucrarea cu ajutorul prietenilor acestuia, oameni de o factură asemănătoare, ba chiar mai experimentați în a răspunde cu promptitudine la cererile clientului... cu înjurături și amenințări, bineînțeles. Mai grav era că Valeriu nu devenise pe deplin conștient de situație și își pregătise carnetul pentru a lua notițe de la niște specialiști adevărați. El spera că Gigi zidarul îi va arăta cum trebuie făcută o lucrare de calitate, spre deosebire de alți meseriași care îl refuzaseră categoric, sub pretextul „secretului profesional“.

Gigi a apărut a doua zi cu încă doi „colegi“ de-ai lui ca să zidească zonele laterale, să tencuiască peste tot și să placheze parapetul balconului cu polistiren. De unde învățaseră ei metoda aceasta de termoizolare... nu știau să spună exact. „Toată lumea face așa, dom'le. Ca să scapi de igrasie și să nu mai pierzi căldură“. Valeriu era un pic dezorientat. În toate fișele tehnice pe care le citise – și frunzărise, slavă Domnului, o mulțime de prospecte aparținând firmelor la care căutase materiale pentru construcții – nu văzuse niciodată placare cu polistiren pe interior. O mică excepție erau sistemele de cofraje realizate din acest material, dar polistirenul era aplicat atât pe interiorul, cât și pe exteriorul zidului, ceea ce e

...zidărie din BCA

Adaptarea la piața autohtonă a firmelor din domeniul construcțiilor a însemnat și o schimbare în bine a modului în care sunt furnizate materialele. De pildă, BCA-ul poate fi comandat sub formă de blocuri (sau plăci) cu grosimea de 10 și chiar 5 cm. Acestea sunt uti-

lizate de regulă pentru zidirea pereților despărțitori neportanți (care nu compun structura de rezistență a construcției). Mai sunt întâlnite la izolarea termică și fonică a planșelor și, în același scop, la placarea elementelor de structură exterioare ale clădirilor.

Să nu...

...folosiți la zidărie plăci din BCA mai subțiri de 7,5 cm fără elemente suplimentare de susținere. Stabilitatea unei asemenea amenajări este fragilă. Sunt exceptate cazurile în care acestea sunt prevăzute cu îmbinare în sistem nut-feder. De asemenea, dacă trebuie să

realizați un zid mai subțire, vă recomandăm armarea, fie pe una dintre fețe, cu plasă metalică ancorată în elemente fixe ale structurii, fie, cum este cazul unor produse mai elaborate, cu bare din oțel beton încastrate sau introduse în orificii create special în acest scop.

O vorbă înțeleaptă spune: „Dacă te-a păcălit cineva o dată, să-i fie rușine. Dacă te-a păcălit și a doua oară... să-ți fie rușine!“. Unii dintre noi avem tendința (creștină, dealtfel) spre iertare. Ce facem, însă, când semenii noștri ne dezamăgesc continuu și, mai ales, cum ne descurcăm dacă sunt meseriași?

cu totul altceva. Eroul nostru își aminti atunci de un inginer pe care îl cunoscuse cu ceva timp în urmă, când fusese la Techirghiol, la nămol. Era un tip interesant, informat și plin de energie, deși cam sinistru uneori prin pasiunea lui pentru cutremure. Avea zeci de brevete de invenție, unele de-a dreptul trăsnete, majoritatea vizând modalități de protecție la seism și inundații. El participase la proiectarea unui bloc devenit ulterior model pentru alte zeci de construcții din toată țara. Printr-o întâmplare, Valeriu locuia într-una dintre ele, iar admirația lui pentru inginer devenise nemărginită.

Acesta îi explicase atunci lui Valeriu că placarea cu polistiren trebuie executată doar pe exterior. Stratul de material sintetic,

aplicat pe interior, protejează locuința din punct de vedere termic, dar zidul, rămânând la o temperatură scăzută, va păstra umiditatea fără posibilitatea de ventilare naturală. Zona în care se formează condensul „migreză“ în funcție de temperaturile interioare și exterioare sau de umiditatea din afara locuinței. Acest lucru este cu atât mai grav în cazul unui balcon cu parapet subțire din beton armat. Toate condițiile amintite sunt dăunătoare zidurilor unei construcții, care stau astfel permanent pline de umezeală. „Armătura va rugini, iar efectul distructiv al apei va fi iremediabil“, încheiase inginerul pesimist.

Din această perspectivă, Valeriu a trăit o primă dezamăgire. Totuși, el a accep-

tat soluția propusă din două motive: în primul rând, iarna era un frig îngrozitor pe balcon și, în al doilea... nu prea mai puteau da înapoi. Cine ar fi avut curajul să-i ceară banii înapoi lui Gigi și să-l dea afară, cu toate cele o sută și ceva de kilograme ale lui?

Nici nu apucase Violeta să-și dea seama ce se întâmplă, că cei doi „colegi“ vărsaseră deja câțiva saci de material în hol, pe gresia cumpărată cu bani grei de la un importator din Italia. Până să protesteze, aceștia mai aruncară doi saci de nisip și o găleată de apă deasupra. Femeia nu s-a mai putut abține și i-a somat să găsească altă metodă de a prepara mortarul, dar aceștia au liniștit-o, spunându-i că nu se întâmplă nimic grav, se curăță ulterior

Totul despre...

... izolarea balcoanelor

Sistemele de izolare termică pe interior recomandate sunt cele pe bază de gips-carton și vată de sticlă, aplicate peste toate suprafețele din zidărie orientate către exteriorul clădirii. Acestea, însă, au nevoie de o izolare performantă contra umidității, prin urmare folia

hidroizolantă aplicată între cele două componente este obligatorie. Zona balconului este în contact nemijlocit cu mediul din afară. În plus, din cauza formei sale și a punților termice din beton, există mai multe șanse ca eficiența termoizolării să fie scăzută.

Să nu...

...placați parapetele balcoanelor cu polistiren decât pe exterior! Este singura metodă recomandată de specialiști. Aplicarea pe interior a devenit o procedură costisitoare, cu o durată de viață scăzută, pe care o practică tot mai mulți meseriași.

fără probleme. Cum Valeriu nu zicea nimic, absorbit de rolul lui de observator, femeia și-a luat poșeta și a plecat în vizită la o prietenă, lăsându-l să se descurce cum poate.

Rămas doar cu meșterii, omul nostru a început să pună întrebări despre cum se tencuiește. Era una dintre lucrările care îl fascinau și ținea să-i afle secretele. Știa din cartea lui de bricolaj că mortarul conține ciment, var, nisip și apă, dar mai văzuse și un produs care putea fi aplicat mult mai simplu, fără a pune var, și cu o rezistență mult mai bună. Tot uitându-se printre materialele cumpărate de meșteri (cu banii clientului, desigur), Valeriu a observat cu surprindere că pe niciunul dintre sacii de hârtie nu scria „mortar” sau ceva asemănător. În schimb, erau o mulțime de saci cu adeziv pentru faianță. Încercă, așadar, să-și potolească nedumerirea, dar meseriașii nici nu se uitau la el, lucrau cu o viteză care pe

Valeriu îl amețea. Blocurile din BCA cu grosimea de 10 cm umpleau spațiile de deasupra balconului cu rapiditate, spre încântarea lui. Când, în sfârșit, Gigi a luat o pauză, a catadicsit să îi răspundă la întrebări. De ce folosea adeziv pentru faianță la tencuirea pereților și ca mortar pentru zidirea părților laterale ale balconului? „Pentru că are o priză mai bună decât mortarul obișnuit și rezistă mult mai bine la umiditate”, i-a explicat acesta, cu un evident aer de superioritate. Replica lui Valeriu a sosit neîntârziat: „Adezivul pentru placări ceramice are deja un conținut important de nisip; dacă i se adăugă o cantitate suplimentară, e posibil ca efectul să fie mult diminuat”. „Auzi șefu”? Dacă nu-ți convine, eu îmi iau oamenii și plec. Și-ți mai iau trei saci de adeziv, pentru deranj”, a zis meseriașul, iritat de îndrăzneala unui ageamiu.

Așa că Valeriu n-a avut altă soluție decât diplomația, o ale-

gere nefericită, având în vedere cu cine stătea de vorbă. Încurajați de succesul acestui șantaj, meseriașii și-au bătut joc de lucrare până la cel mai mic detaliu: zidurile laterale au ieșit strâmbe de parcă se pregăteau să plece la plimbare, rama ferestrei se pierduse în mortar, spuma poliuretanică pentru etanșare rămăsese decupată și neacoperită. „Nu face priză, dar o acoperiți cu draperia, nici nu se vede”, au început ei să-și consoleze clientul.

Una peste alta, l-au convins pe Valeriu să-i acopere pardoseala cu gresie, deși el avea de gând să facă singur lucrarea, nefiind ceva complicat pentru nivelul lui de îndemânare. Hotărâse inițial să pună polistiren extrudat (deoarece dedesubt era un balcon neînchis), apoi o folie hidroizolantă și abia la urmă să placheze cu gresie. Dar nicio șansă! Meseriașii s-au întors într-o jumătate de oră cu gresia și au montat-o. Bineînțeles, rapid și strâmb. În ansamblu,

balconul arăta dezolant. Peste două zile, tencuiala a început să plesnească, iar meșterii n-au părut deloc surprinși. „Aha, e din cauza stratului de calciu de dedesubt. S-a umflat, trebuia dat jos până la beton.” Cam aceasta e povestea. Optimist în felul lui, Valeriu se bucura că mai are ceva de reparat. Nu însă și Violeta... ■

Din secretele meșterilor

Vecinătăți

Amenajați-vă balconul nu doar în funcție de preferințe. Vecinătățile sunt prea importante pentru a fi neglijate. Un balcon neizolat sau neîncălzit deasupra are drept consecință condensarea vaporilor pe tavan. În caz similar pentru vecinul de jos, umezeala ar putea apărea la baza parapetului, chiar dacă acesta este izolat termic. Placarea cu gresie va aduce o îmbunătățire nesemnificativă dacă nu este folosit și un strat de polistiren extrudat.

...mortare uscate

Denumirea este acceptată pentru acele tipuri de mortare prefabricate, cu o compoziție bine stabilită. Un procent important (până la 50%) îl constituie cimentul de cea mai bună calitate. Cu cât dozele de nisip și apă adăugate la preparare sunt mai mici, cu atât produsul va face față mai bine la factorii de mediu și la solicitările mecanice. De regulă, mortarul pentru tencuit trebuie să fie mai rezistent decât cel pentru zidit. Sub influența greutății proprii, în primul caz, solicitările prin forfecare sunt intense. În al doilea caz există doar forțele de compresiune ale cărămizilor sau blocurilor din BCA, la care pot face față și amestecuri cu un conținut relativ mai mic de lianți, deci cu un adaos mai mare de nisip și apă.

Să nu...

... amestecați la prepararea mortarului nisip cu o granulometrie mai mare de 3 mm! De aceea, înainte de utilizare, acesta trebuie cernut cu o sită deasă. Unele mortare uscate au deja în compoziție nisip cu o granulometrie selecționată, iar adăugarea este necesară doar pentru mortare de calitate scăzută, folosite la o zidărie fără pretenții. Pentru ziduri înalte, cât și pentru cele de grosimi reduse, nu vă recomandăm acest lucru. Chiar nu are rost să fiți economi în cazuri de acest tip. De asemenea, e obligatoriu să citiți și să urmați indicațiile fabricantului deoarece fiecare produs existent pe piață are o compoziție specifică. Adaosul de nisip este cel mai important aspect în acest sens.

Acoperișuri, Izolații și Fațade

Expoziția Internațională de Acoperișuri, Izolații și Fațade

expo-conferința ce își propune să devină întâlnirea anuală de breșă a profesioniștilor din domeniile: sisteme de izolații, materiale, sisteme și accesorii pentru acoperișuri.

Un eveniment specializat, gândit și conceput pentru producători, distribuitori, retaileri, antreprenori în construcții, simpli meseriași, arhitecți și proiectanți ce va fi însoțit de un program multi-track de conferințe, seminarii și demonstrații menite să antreneze deopotrivă exponanți și vizitatori.

Hale și Construcții Industriale

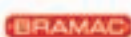

Expoziția Internațională de Hale și Construcții Industriale

eveniment specializat cu o pregnantă orientare business to business, care va fi însoțit de un program de conferințe workshop-uri și dezbateri destinate categoriilor cheie implicate:

- ofertanți de sisteme, structuri, instalații, utilaje și materiale pentru hale și construcții industriale
- ofertanți soluțiilor de finanțare pentru proiecte de anvergură
- ofertanți și consultanți imobiliari

parteneri

partener

www.camex.ro

telverde 0800 800 235 - apel gratuit disponibil în rețeaua Romtelecom

abplus
events

RUUKKI
more with metals

Alege culoarea potrivită pentru sistemul complet de acoperiș Ruukki, să placă și stră-strănepoților tăi.

Elegantă, ușurință la montaj și durabilitate - toate pentru același acoperiș.

Comandă sistemul complet de acoperiș oferit de Ruukki.

Ruukki România, Tel. 021 / 232 17 34, e-mail: ruukkiromania@ruukki.com, www.ruukki.com

Odată ce ați văzut o grădină alpină oglindită într-un ochi de apă, nu veți concepe ca cea construită de dumneavoastră să fie lipsită de acest element important. E un factor natural menit să completeze imaginea de ansamblu și să contribuie la crearea unui mediu propice relaxării.

Mirajul grădinilor alpine (3)

Apa – un element esențial pentru grădina alpină

Imaginea și sunetul unei ape curgătoare captivează, transformând un peisaj căruia îi conferă vitalitate, ritm, naturalețe. Probabil că această fascinație își are originea în faptul că tot ce are viață se naște și trăiește datorită apei. Indiferent de motivele găsite pentru a explica efectul ei asupra psihicului uman, un lucru este sigur: ea „spală” stresul vieții cotidiene. Pe lângă aspectul dinamic pe care-l adaugă un fir de apă în

mișcare, se creează și un microclimat umed, rezultat prin evaporare. Senzațiile sunt cu atât mai puternice cu cât suprafața micului dumneavoastră lac este mai generoasă. La fel de important este debitul de apă recirculată, în funcție de acesta crescând și viteza evaporării. În mediul respectiv, gama de plante existentă poate fi lărgită, incluzând nu doar specii pentru grădină, ci și vegetație caracteristică zonelor cu umiditate abundentă.

Planuri serioase

Dacă v-ați decis să recurgeți la o amenajare cu apă, o planificare corespunzătoare este vitală. Într-o asemenea situație este indicat să nu vă grăbiți pentru a fi siguri că alegerea făcută vă va bucura pentru mulți ani ce vor urma. Pe măsură ce puneți la punct detalii precum așezarea, tipul și dimensiunea amenajării, va trebui să găsiți răspunsuri la următoarele întrebări:

1. Unde trebuie să poziționez grădina alpină astfel încât să beneficiaz la maximum de priveliștea ei?

În multe regiuni, oamenii sunt „izolați” în casă pe durata lunilor de iarnă. Dacă locuiți într-o astfel de regiune ar fi frumos ca amenajarea să fie ușor de văzut de la ferestrele casei. Puteți recurge chiar la un joc de lumini pentru a transforma priveliștea pe timpul nopții. Din păcate, la temperaturi negative, apa nu

Deși artificialul este evident în imaginea de mai sus, un firicel de apă șiroind printre roci face toți banii.

Adevărate cascade pentru cei cu dare de mână (investiția și energia consumată lunar costă!).

Aerul verii poate fi umezit și cu ajutorul unor fântâni arteziene în miniatură.

O cișmea din fontă sugerează atmosfera stațiunilor montane.

O punte suspendată peste un mic lăcuț de apă devine un obiect ornamental de mare efect.

mai poate fi recirculată, deoarece pericolul înghețului planează asupra instalației. În sezonul cald, însă, când pompele pot fi „resuscitate”, sunetul rezultat din mișcarea apei va ajuta discret la mascarea zgomotului de fond din zonă. De aceea, puteți amplasa amenajarea undeva în apropierea străzii sau trotuarului. Atunci când debitul este mai mare decât în mod obișnuit, nu este recomandat să amenajați căderi de apă lângă zonele de

relaxare din grădină, deoarece poate fi mai iritant decât un mediu cu zgomot ridicat.

2. Care este bugetul disponibil? Voi fi în stare să adaug elemente suplimentare când voi avea mai multe resurse în viitor?

Bugetul dumneavoastră trebuie să includă costul materialelor și al manoperei pentru operațiunile specializate, urmând ca dumneavoastră să vă asumați lucrările mai puțin

pretențioase, care țin de latura estetică. Chiar dacă nu aveți suficienți bani, prezența apei din grădina alpină nu trebuie să rămână un vis neîmplinit. Puteți planifica finalizarea amenajării după câțiva ani; dacă încorporați viitoarele schimbări planului inițial, veți face în așa fel încât rezultatul să dea impresia unui proiect perfect unitar.

3. Care sunt măsurile de protecție pe care trebuie să le respect?

Grădinile cu apă, la fel ca piscinele, sunt considerate a reprezenta un oarecare grad de pericolozitate. Așa că, atunci când este vorba despre lucrări mai ample, s-ar putea să aveți nevoie de aprobări, deși nu aveți de gând să construiți o piscină. Ar trebui să verificați planurile urbanistice zonale (PUZ) din localitatea în care locuiți, pentru a afla dacă există restricții în privința dimensiunilor sau a adâncimii bazinelor. Fiți atenți

Despre execuție

Pentru început marcați limitele cursului de apă și a iazului (conform simulării amintite mai devreme) cu ajutorul unei pudre de talc sau a unei vopsele de tip spray. Folosiți nivela pentru zona unde va curge și se va aduna apa, deoarece aici trebuie marcate toate punctele aflate la același nivel. Din cauza unei erori, e posibil să fiți nevoiți să decupați mai mult din sol sau să adăugați ulterior pentru ca apa să rămână în bazin.

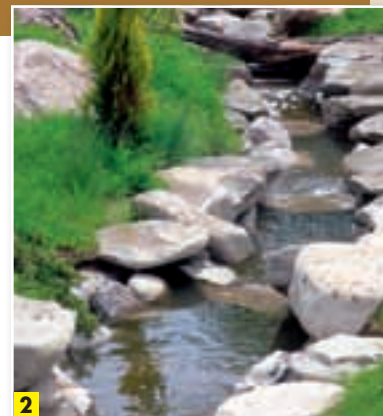
Micile iazuri pot fi săpate manual. Dacă săpați la o adâncime de o cazma pe toată aria destinată, veți obține o suprafață aproximativ plană (bineînțeles, dacă terenul este orizontal). Un alt aspect de care trebuie ținut cont când alegeți adâncimea iazului este destinația lui. Dacă vreți să creșteți câțiva pești aurii, atunci 38 de cm este cota ideală, dar dacă preferințele dumneavoastră se îndreaptă spre o abordare mai complexă, atunci va trebui să săpați la o adâncime de aproape 1 m. În cazul iazurilor cu adâncime mare este bine să creați diferențe de nivel, dar fundul să nu devină oblic, ci amenajat în trepte (cu unghiuri drepte). (fig. 1) În capătul mai adânc veți putea instala pompa de apă, iar curățarea iazului va fi mult mai simplă. Un alt avantaj

este că păsările de baltă, apărute accidental, vor fi descurajate când vor vrea să „pescuiască” din iazul dumneavoastră.

Odată ce iazul este săpat în totalitate, puteți începe săparea albiei pen-

tru traseul apei și amenajarea căderii de apă. Asigurați-vă că este potrivit de largă și de adâncă pentru ca, după ce aranjați rocile pe ambele părți, apa să mai aibă suficient loc pentru a curge în voie (fig. 2). La finaliza-

rea săpării sau, după caz, ridicării mobilei unde va fi căderea de apă, aceasta trebuie să se prezinte sub forma unei pante oblice prevăzute cu trepte sau chiar „tăiată” ca o cascadă (fig. 3).

la pericolul intrinsec reprezentat de apă față de copii, chiar dacă nu sunt ai dumneavoastră. Vă spunem acest lucru deoarece copiii simt o atracție deosebită față de apa curgătoare și de aceea trebuie să luați câteva măsuri preventive (supravegherea accesului, elemente de sprijin pentru cei care intră în apă voit sau accidental, trepte, evitarea pe cât posibil a muchilor ascuțiți etc). Unele țări europene au o legislație strictă vizavi de acest aspect.

Farmecul detaliilor

Apoi este momentul să faceți niște planificări ceva mai detaliate! În prezent, este urmărită frecvent obținerea unui efect de peisaj natural erodat, unde apa trebuie să pară ca și cum și-ar fi croit drum prin terenul acci-

dentat, constituit din roci. Câteva principii sunt fundamentale pentru obținerea unui aspect natural. Unele grădini alpine ne fascinează imediat ce le vedem, dar sunt cazuri în care, cu tot respectul față de proprietar pentru munca și banii investiți, există ceva care, pur și simplu, ne face să ne gândim cu părere de rău la investiția făcută. Deseori nu putem defini ce anume nu ne place și acest lucru poate fi explicat nu de amenajarea ca atare, ci de amplasament, căderea luminii sau o indispoziție de moment. Totuși, cea mai întâlnită problemă este legată de aranjamentul rocilor. Majoritatea pietrelor au un înveliș care s-a format ori când roca vulcanică s-a răcit, ori prin depunerea de sedimente. Aceste învelișuri au dus la crearea unor suprafețe plane.

Dacă reușiți să expuneți cât mai multe asemenea suprafețe plane, aveți succesul garantat. Un alt aspect important constă în poziționarea pietrelor de dimensiuni mari la baza amenajării, reducând gradual dimensiunile spre etajele superioare.

Totuși, pentru a obține efectele dorite, nu este necesar să studiați felul în care se formează rocile și cum sunt ele afectate de mediu. Aceste aspecte sunt importante doar în măsura în care sunteți geolog sau vreți să dobândiți licență în peisagistică, fie ca arhitect, fie ca horticultor. Aici contează imaginația, deoarece natura este fascinantă nu prin regulile ei, ci prin abaterile de la norme. Nu vă tulbură mai degrabă peisajele cu elemente ieșite din comun? Dar imaginația vă poate juca fes-

te uneori, așa că o mică probă nu strică. Simulați căderile de apă cu ajutorul unor furtunuri. În partea de jos va fi locul unde apa se adună și este recirculată. Trebuie să vă asigurați că dimensiunile iazului sunt bine raportate la debit, în caz contrar existând pericolul ca (în cea mai „fericită” situație), căderea de apă să fie anostă. În situații extreme, este posibil ca bazonul să nu facă față debitului, având drept consecință inundația grădinii! Cu toate acestea, mulți grădinari, mai cu seamă cei nerăbdători, realizează ulterior că iazul este prea mic. Asta poate fi și o consecință a faptului că dorința de a avea din ce în ce mai multe plante specifice locațiilor umede este tot mai mare. Prezența viețuitoarelor de baltă este atunci inevitabilă! ■

ȚBOARA
CU NATIONAL FM
SPRE VACANȚA TA

National 91,7
fm
București

Aici asculți hiturile!

Între 3 iulie și 27 august,

Oprește echipele Național FM și Blue Air și fotografiază-te cu ele!
Sau trimite-ne pozele tale de vacanță pe vara@nationalfm.ro

Lasă-ne datele tale și poți câștiga

2 DINTRE CELE 20 BILETE DE AVION CĂTRE ORICE DESTINAȚIE BLUE AIR ȘI MULTE ALTE PREMII!

Citește regulamentul promoției pe www.nationalfm.ro și www.blueair-web.com

PARTENERI:

Blue Air
web.com

www.nrj.ro

BIFE-TIMB

Pregătiți-vă să vedeți mai multă mobilă!

În perioada 6-10 septembrie a.c., în cadrul complexului ROMEXPO din București, va avea loc a XV-a ediție a expoziției internaționale BIFE-TIMB, specializată în domeniul mobilei și al prelucrării lemnului. Având deja 15 ani de experiență, BIFE-TIMB a devenit unul dintre târgurile de profil cu importanță majoră în Europa și în lume. Cu ocazia acestei ediții, tematica va fi structurată pe saloane, respectiv mobilă, echipamente, mașini și utilaje pentru industria lemnului. După modelul târgurilor de la Milano, Paris, Köln sau Valencia, mobilierul va fi expus pe următoarele secțiuni: *clasic & tradițional, modern & funcțional, lux și avangardă și sit & relax*. Acestor saloane li se adaugă și cel cu decorațiuni

și mic mobilier. Ediția aceasta a BIFE-TIMB 2006 include, în plus, etapa finală a celei de-a patra ediții a Concursului de Design de Avangardă.

Secțiunea de mașini, echipamente, materiale și accesorii pentru industria de profil va avea o creștere semnificativă, cuprinzând cu două pavilioane mai mult decât anul trecut. La ediția precedentă a manifestării expoziționale au fost prezenți peste 32.000 de vizitatori și 400 de firme expozante din 17 țări, iar suprafața de expunere a fost de peste 35.000 mp, anul acesta așteptându-se un succes asemănător. Pro-

gramul de vizitare a expoziției va fi cuprins între orele 10.00 și 18.00.

Electrolux

Aveți o bucătărie pregătită pentru vară?

Pentru a veni în întâmpinarea consumatorilor, Electrolux amintește câteva reguli simple care precizează cât timp pot fi păstrate în siguranță alimentele în frigider sau congelator.

Alimente	Frigider (4°C sau mai puțin)	Congelator (sub -18°C)
Unt/ margarină	2-3 săptămâni	9 luni
Brânză grasă	6-12 săptămâni	6-12 luni
Brânză de vaci	3-4 săptămâni	-
Ouă		
- crude	3 săptămâni	-
- fierte, tari	o săptămână	-
Carne proaspătă negătită		
- vițel	1-2 zile	2-3 luni
- porc	2-4 zile	6-12 luni
- mușchi, pentru friptură	2-4 zile	6-9 luni
Carne preparată sau ambalată	1-2 zile	2-3 luni
Pui/curcan		
- întreg	2-3 zile	12 luni
- bucăți	2-3 zile	6-9 luni
Rață, gâscă	2 zile	6 luni
Pește	1-2 zile	2-3 luni
Pește gătit sau ambalat	2-3 zile	3 luni
Fruite proaspete		
- mere	o lună	-
- caise, piersici, pere	5 zile	-
- fructe de pădure, cireșe	10 zile	-
Sucuri	6 zile	-
Legume proaspete		
- asparagus	2-3 zile	8-12 luni
- ardei verde	3-4 zile	-
- morcovi	5 zile	-
- castraveți	o săptămână	-
- salată	4-5 zile	-
- ciuperci	1-2 zile	8-12 luni

Calitatea înseamnă mai multă siguranță

Pentru orice lucrare de lipire sau etanșizare aveți nevoie de materiale rezistente, superioare calitativ. Iată câteva asemenea produse performante de la Henkel România.

Spumă Ceresit

TS 64

Spumă poliuretanică de montaj cu expansiune ridicată (cu 35% mai mult față de produsele standard). Se folosește pentru umplerea golurilor de montaj din zidărie, montarea tocurelor la uși și ferestre, umplerea golurilor pe lângă țevi. Izolare termică și fonică foarte eficiente.

16 RON

Silicon Sanitar Ceresit

Pentru etanșarea rosturilor la căzi de baie, dușuri, chiuvete, pardoseli și dale din bucătărie sau băi. Conține fungicid, pentru a se evita formarea de mușci pe suprafețe. Este rezistent la umezeală. Nu se poate vopsi. *Culori: alb, transparent, manhattan, grey, silver grey, rosa, jasmîn, antracit, crocus, mint, terrabrown, bahama, caramel.*

- alb: 11,99 RON
- transparent: 11,99 RON
- colorat: 14,99 RON sau 16,99 RON, în funcție de culoare

Akryl Ceresit

Acrilat pentru reparații folosit la: închiderea rosturilor la tocurele de ferestre și uși, etanșarea tocurelor, jaluzelelor, pervazurilor și a treptelor de scări, chitarea fisurilor din tencuială sau zidărie (la interior ori la exterior) și la îmbinarea colțurilor. Se poate gletui sau vopsi cu orice vopsele sau lacuri.

6,99 RON

Moment SuperFix

Adeziv de montaj, ușor de aplicat. Se folosește pentru lipirea oglinzii, a plăcilor decorative/insonorizante, elementelor de feronerie, canalelor de ventilație, cablurilor PVC, plăcilor din gips, panourilor etc.

12,49 RON

Moment Kraft Kleber

Adeziv universal cu putere mare de lipire pentru lipiri combinate de materiale lemnoase cu plăci aglomerate (PAL, PFL etc.), cauciuc, piele, pânză, plută, PVC dur, metal etc.

50 ml: 3,99 RON

120 ml: 7,49 RON

800 ml: 18,99 RON

Moment Power Tape

Bandă autoadezivă universală. Impermeabilitate 100%; rezistă până la o greutate de 17 Kg și o întindere de 25%. Se utilizează pentru reparații, fixare, etanșare, întărire, protejare, lipire, pe aproape orice tip de suprafață. Banda este compusă din 3 straturi: stratul superior din polietilenă, stratul intermediar din rețea de pânză și stratul autoadeziv, pe bază de cauciuc natural.

10 m : 8,69 RON

25 m: 16,49 RON

50 m: 36,99 RON

Vorba nu a sunat
niciodată astfel!

97,4 FM
GRAIOVA

Radio SUD
Postul tău de știri și muzică

www.radiosud.ro, office@radiosud.ro, tel./fax: 0251/416.503

Ai tot ce-ți trebuie

SKIL

BAUTECHNIK
Ceresit

Câștigă sâmbătă cu un click

Intră pe site-ul **www.misiuneacasa.ro**, descoperă cuvintele cheie și completează în ziua de sâmbătă talonul de participare la concurs, împreună cu răspunsul la întrebarea "Care este sloganul concursului?".

Se vor acorda premii constând în:

- echipamente electrice **Skil**
- salopete **Ceresit**
- rucsacuri **Ceresit**
- colecția de reviste **Misiunea Casa**

Concursul "Câștigă sâmbătă cu un click" va avea săptămânal 6 câștigători.

Geani Carașol
consilier juridic
Misiunea Casa

Cine trebuie să realizeze termoizolarea blocului?

Locuiesc într-un apartament construit prin A.N.L., pentru care plătesc chirie la primărie. De când m-am mutat, am avut probleme cu igrasia și am luat diferite măsuri care nu au avut niciun rezultat. Un specialist mi-a spus că blocul nu

are termoizolație și că este nevoie de o lucrare mult mai amplă, de placare cu polistiren a întregii clădiri. O condiție a contractului prevede că putem face îmbunătățiri, dar nu și modificări importante. Cine ar trebui să facă această lucrare?

Conform dispozițiilor art. 1421 din Codul Civil, „Locatorul (cel care dă apartamentul în chirie - *nota redacției*) trebuie să predea lucrul în așa stare încât să poată fi întrebuințat. În cursul locațiunii, trebuie să se facă toate acele reparații ce pot fi necesare, afară de micile reparații (reparații locative) care prin uz sunt în sarcina locatarului”.

Totodată, în conformitate cu art. 1422 din Codul Civil – „Locatarul trebuie să fie garantat pentru toate stricăciunile și viciile lucrului închiriat ori arendat, ce-i împiedică întrebuințarea, deși nu au fost cunoscute locatarului la timpul locațiunii.

Dacă din aceste vicii și defecte derivă pentru locatar o daună oarecare, locatorul este dator de a-l dezdăuna.”

Conform celor mai sus stipulate, singurul în măsură și obligat prin lege să efectueze reparațiile, dată fiind importanța acestora (termoizolația blocului) este proprietarul. Acesta trebuie notificat să execute reparațiile ce cad în sarcina sa. În măsura în care nu se conformează, acesta poate fi obligat la efectuarea reparațiilor pe calea instanței de judecată.

Totodată, dacă ANL demarează efectuarea reparațiilor, devin incidente dispozițiile art.1425 din Codul Civil : „Dacă în cur-

sul locațiunii, lucrul închiriat sau arendat are nevoie de reparații urgente, ce nu se pot amâna până la finele contractului, locatarul trebuie să sufere strămtoarea ce i se cășunează, orice fel fie ea, și fiind lipsit chiar, pe timpul facerii lor, de întrebuințarea a o parte din lucrul închiriat sau arendat”.

Dacă aceste reparații continuă mai mult de 40 de zile, prețul locațiunii va fi scăzut proporțional cu timpul reparațiilor și a părții lucrului închiriat de a cărei întrebuințare a rămas lipsit. Dacă reparațiile sunt de așa fel încât locatarul și familia sa se află în neputința de a locui, el va putea cere anularea contractului.

Ce facem când expiră autorizația de construcție?

În conformitate cu dispozițiile art. 52 din Norma Metodologică 2005, de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, emisă de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, autorizația de construire/desființare își pierde valabilitatea prin:

a) neînceperea lucrărilor în termenul de valabilitate stabilit prin autorizația de construire/desființare ori nefinalizarea acestora conform duratei de execuție stabilite prin autorizație, dacă nu a fost solicitată prelungirea valabilității autorizației;

b) nefinalizarea lucrărilor în termenul acordat ca prelungire a valabilității autorizației;

c) modificarea condițiilor, datelor sau conținutului documentației care a stat la baza emiterii autorizației.

În situațiile mai sus prevăzute e necesară emiterea unei noi autorizații de construire/desființare.

În cazul nefinalizării lucrărilor în termenul acordat prin prelungirea valabilității autorizației de construire/desființare, continuarea lucrărilor rămase de executat se va putea face numai după emiterea, în condițiile legii, a unei noi autorizații de construire/desființare, corespunzător stadiului fizic al realizării lucrărilor autorizate la data solicitării, pentru lucrările de construcții rămase de executat, în raport cu proiectul și avizele care au stat la baza emiterii autorizației inițiale. În această situație, taxele de autorizare se vor calcula corespunzător valorii lucrărilor rămase de executat. În situația în care valabilitatea autorizației de construire - inclusiv prelungirea termenului de valabilitate al acesteia - a expirat, pentru emiterea unei noi autorizații de construire în vederea finalizării lucrărilor rămase de executat, valabilitatea certificatului de urbanism, precum și a avizelor și acordurilor emise la prima autorizație se menține, cu

Vreau să cumpăr un teren cu autorizație de construcție al cărei termen de valabilitate (cu tot cu prelungire) este depășit. Această autorizație mai are vreo valoare?

condiția realizării construcției în conformitate cu prevederile autorizației inițiale.

În cazul întreruperii execuției lucrărilor pe o perioadă îndelungată (peste limita de valabilitate a autorizației de construire/desființare), fără luarea măsurilor de conservare, potrivit prevederilor legale în vigoare privind calitatea în construcții, continuarea lucrărilor rămase de executat se va putea face numai după emiterea unei noi autorizații, care va avea la bază o documentație întocmită în conformitate cu concluziile referatului de expertiză tehnică a lucrărilor executate.

Dacă aveți întrebări din domeniul juridic, scrieți-ne pe adresa:

Str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18A, sector 1, București

sau pe adresa de e-mail:
revista@misiuneacasa.ro

Adăugați pe plic mențiunea:
„Pentru rubrica: Consilier juridic”

Gospodăria din satul Sârbova datează de la începutul secolului al XIX-lea și este reprezentativă pentru zona de câmpie a Banatului. Reconstrucția ei în Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” a fost făcută în anul 1936, dar vechimea construcției este mult mai mare. Satul Sârbova este o așezare de tip compact, alungită de-a lungul văii râului Timiș, iar atestarea lui documentară datează din veacul al XV-lea. Caracteristice zonei sunt practicarea agriculturii, creșterea animalelor și cultivarea viței de vie.

Banatul se definește teritorial drept spațiul încadrat de apele Mureșului, Tisei și Dunării, respectiv de lanțul Carpaților la est, până la intersecția cu fluviul. Începând cu 1551, vreme de 165 de ani, cetatea Timișoarei și întreg Banatul au stat sub ocupație turcească, pentru ca, abia în 1716, trupele austriece conduse de Eugeniu, prinț de Savoya, să cucerească regiunea. Din acel moment, Banatul a intrat sub administrarea Curții Imperiale de la Viena. A urmat o perioadă de transformări spectaculoase. Mai târziu, s-au trasat județe după modelul administrativ ungar, însă limba administrației a rămas exclusiv germana, până la 1830, când s-a produs prima încercare de introducere a limbii maghiare. După instaurarea dualismului austro-ungar din 1867, Banatul a trecut în administrarea Budapestei, iar în urma Tratatului de la Trianon, această regiune a fost împărțită între trei țări: partea română a fost cea mai mare, circa 30% din teritoriul istoric revenind Iugoslaviei și o mică parte Ungariei.

Tradiția caselor

În Banat este sesizabil impactul diverselor puteri politice și militare care și-au lăsat amprenta aici de-a lungul timpului. În momentul colonizărilor, se pot distinge mai multe grupuri, care, în funcție de ocupații, s-au așezat în anumite regiuni ale Banatului, care le ofereau mediul propice practicării îndeletnicirilor tradiționale. Necesitatea comunicării, interesele economice

și înțelegerea valorilor celuilalt au presupus însușirea și practicarea atât a limbii materne, cât și a limbilor comunităților învecinate. Nu în ultimul rând, s-a petrecut o întrepătrundere a culturilor și tradițiilor. Banatul este o mărturie vie a civilizației populare tradiționale a românilor și minorităților naționale din această provincie, constituind un armonios dialog interetnic.

Casele au, în general, două sau trei camere de locuit, iar caracteristică bănățenilor este cea de oaspeți, cunoscută sub numele de „soba curată”, „soba mare” sau „soba bună”. Această încăpere este mobilată și decorată cu cele mai prețioase țesături, covoare și ștergare, pentru a-și arăta ospitalitatea. Ocupațiile locuitorilor se regăsesc în structura gospodăriei care cuprinde, pe lângă casă, grajdul („stălogul”) cu șopron și magazie și pățulul pentru porumb. Construcțiile sunt dispuse sub formă de patrulete închise spre stradă cu zid de cărămidă și porți de scândură în decorul cărora se disting elementele fantastice (balaurii).

Interioare primitoare

Casa bănățeană este ridicată pe o temelie scundă de piatră, fiind zidită din cărămidă, sub un acoperiș în două ape cu învelitoare de țiglă. Preocupări de înfrumusețare se remarcă în special la fronton, decorat cu elemente geometrice în relief, executate din tencuială, încadrând numele proprietarului și anul construcției. Tipul de locuință despre care vorbim este cel cu două încăperi și tindă pe mijloc, având de-a lungul întregii fațade prispa mărginită de stâlpi. Atât „soba mare”, situată spre stradă, cât și „soba mică” - încăperea de locuit - au ca mobilier câte două paturi așezate pe lângă pereții longitudinali (cu masa înaltă între ele) și laviță cu spătar pe lângă fiecare pat. „Poniervile” și „cilimurile” din lână, cu o cromatică vie, în care predomină roșul, țesăturile din bumbac (ștergare, fețe de masă, fețe de pernă, perdele), cu un decor geometric dispus în suprafețe compacte pe fondul alb, dau interiorului multă culoare și căldură.

Tinda („cunia“), pe lângă rolul de cameră de trecere, servește și în alte scopuri: aici se află vatra pentru gătit, coșul de evacuare a fumului și tot de aici se alimentează cuptoarele din încăperile de locuit. Obiectele de uz gospodăresc (masa joasă cu patru scăunele, blidarul pentru vase, banca fără spătar pe care se păstrează vasul de apă și covata), piesele legate de industria casnică textilă (melița, pieptenii și furca de tors), precum și uneltele caracteristice pentru agricultura de șes a Banatului contribuie la conturarea specificului etnografic al zonei.

Patul și masa sunt acoperite cu țesături tipice zonei. Pereții sunt decorați cu icoane și blide iar la ferestre sunt agățate ștergare ornamentale, încheiate cu ciucuri policromi și împodobite la capete în registre transversale predominând culoarea roșie. Între ferestre este dispusă o oglindă cu ramă de lemn iar decorul este completat de culmea pe care stau atârinate ștergarele țesute în casă. La capul patului se află lada de zestre, cu motive florale pictate pe lemn.

Idei simple și folositoare

Ștergare pentru zile speciale

Țesăturile din pânză, în special ștergarele, au avut întotdeauna o funcționalitate multiplă: decorativă, utilitară, ceremonială și rituală, fiind în același timp o marcă zonală și etnică. Ștergarele cu caracter ceremonial și ritual erau folosite la nunți ca însemn al funcției cu care erau investiți „giverii” (cei care făceau invitația la nuntă), nănașul și nănașa. Aceștia le purtau puse în diagonală peste piept. De asemenea, la înmormântări aveau rol de prapor sau se dăruiau preoților și purtătorilor sicriului.

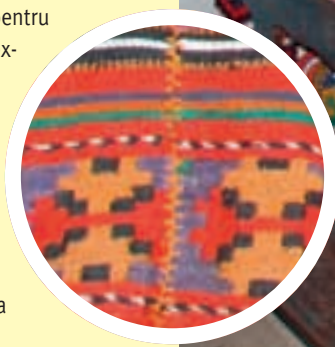
Tehnica prelucrării lemnului

Țăranul bănățean își confecționa singur uneltele și obiectele de uz gospodăresc, la fel cum își construia singur și casa, dovedind o adevărată măiestrie. S-a dezvoltat o varietate a tehnicilor de prelucrare a lemnului de la scobire, înconvoiere, cojire, incizie, crestare, perforare, intarsie până la aplicare metalică și pictare. Acestea încadrează, în unele cazuri, motivul decorativ central, simboluri precum soarele, cununa, ciutura, floarea, șarpele și pasărea.

Arta țesăturilor

Chilimul, cea mai prețioasă și fastuoasă țesătură din Banat, era folosit pentru acoperirea paturilor din camera de oaspeți și constituia cel mai de preț dar de zestre pentru tinerele fete. În ziua nunții, era expus pe carul ce transporta lada de zestre păstrată cu grijă, pentru a fi admirat de tot satul. Termenul de „chilim” este de origine orientală și este folosit pentru desemnarea țesăturilor alese cu mâna în două țete peste urzeala din bumbac, în cunoscuta tehnică orientală „Karamani”.

Varietatea ceramicii

Povestea oalelor de pământ este lungă și aproape neschimbată din timpuri străvechi. Pământul bun era căutat cu răbdare și adus acasă. Se frământa cu picioarele până se făcea ca aluatul, apoi cu ajutorul străvechii roți de olar, numită de localnici „cărică”, meșterul îi dădea forma dorită. Cele mai răspândite erau oalele de dimensiuni mijlocii - cărcege, oale de sarmale, cânți, ulcioare sau blide - dar și oalele mari, pentru pomeni.

nostalgia tradiției

Portul bănățean

Materia primă pentru industria textilă se obținea în fiecare gospodărie: lâna, cânepa, bumbacul și blana de la animale. Mătásurile au venit din Orient, iar stofele din Occident, astfel încât, cu timpul, au fost acoperite toate cerințele locuitorilor. Din lâna prelucrată în casă se făceau stofe, covoare, piese de îmbrăcăminte (catrințe, oprege, brăie și brăciri). Pânza de cânepă și de bumbac se țesea la război și se confecționau cămăși lungi sau scurte, femeiești sau bărbătești, de cele mai multe ori brodate. Piese de bază ale costumului popular aveau zone ornamentale fixe: gulerul, pieptul cămășii, mâneca, manșeta, linia inferioară a poalelor, unde se aplica și broderie din dantelă. Costumul popular este și în prezent de o mare diversitate, dobândită prin conviețuirea dintre români și naționalitățile conlocuitoare.

Bărbații purtau cămăși lungi până la genunchi și izmene, de regulă albe. Peste cămașă aveau un laibăr țesut din lâna sau din stofă de culoare neagră, pe cap - pălărie și în picioare opinci cu ciorapi de lâna. Bătrânii mai poartă încă obele, specifice portului vechi. Iarna, costumul era completat de pantalonii din dimie, numiți nădragi, iar peste cămașă - de un pieptar din piei de miel. Portul bărbaților nu a suferit prea multe modificări de-a lungul vremurilor. Noutatea introdusă astăzi este pantoful și gheata pentru zilele de sărbătoare, iar în locul mânecarelor din piele de miel au apărut scurtele și paltoanele.

În vechime, femeia purta o cămașă lungă până la călcâi, peste care se încingea fie cu un brâu lat, fie cu unul mai îngust numit „braciră”. Peste cămașă îmbrăca iarna un pieptar din piele de miel. Catrența din față și cea din spate erau la început simple și se încingeau mai sus de marginea de jos a cămășii. Înaintea acestora au existat în portul popular oprege din fire, iar în picioare erau purtate opinci și obele. Astăzi portul femeiesc s-a schimbat. Cămășile sunt lucrate din materiale fine (pânză, mătase, nylon, cu broderii cusute și lameu), fiind preferate culorile roșu și negru. Catrențele sunt frumoase brodate, lucrate din material fin, precum catifea sau mătase. Dansurile din vechime nu au fost însă uitate, fiind și astăzi jucate cu vioiciune. Dintre petrecerile populare păstrate sunt cunoscute: Nedeia (Negeia), Praznicul, Pomana porcului, Măsuratul oilor și Sfințirea casei (Sestania).

1 Țesături unicat

În fiecare casă, decorul era realizat din țesături frumoase lucrate, iar culoarea roșie predomina în toate acestea.

2 La vatră...

Bănățenle torceau lâna lângă vatră când se instalau zilele geroase de iarnă.

3 Industria casnică

Obiectele de uz gospodăresc erau ținute într-o încăpere specială, bănățenii având de toate pe lângă casă.

4 Căsuța pentru păsări

Apropierea țăranului din Banat de natură se vede și din grija pe care o purta pentru păsările din jur.

5 Decorațiuni de piatră

Fațadele caselor aveau elemente din piatră, inclusiv numele proprietarului.

6 Zid de cărămidă

Pentru familiile mai înstărite cărămida era un material de construcție des utilizat.

Meșteșuguri și tradiții

Cele mai vechi reprezentări decorative în construirea unei case erau geometrice și bordau linia obiectelor decorate: zimți, linii frânte sau ondulate ori șiruri mărunte de romburi. Ele împodobeau fațadele caselor, porțile și ancadramentele ferestrelor. Pentru interioare erau confecționate tot din lemn cioplit unul sau două paturi, o masă, un dulap și câteva scaune, iar pe pereți era așezată câte o icoană, în special a Sfântului Gheorghe. Un meșteșug întâlnit destul de des în zona Banatului este pictura icoanelor pe lemn sau pe sticlă. Coloniștii aduși aici din tot Imperiul Austro-Ungar au răspândit meșteșugul practicat în zone ca Tirol, Bavaria și Boemia.

Icoanele pe sticlă au fost răspândite pe întreg teritoriul Banatului istoric, ele fiind comparabile cu icoanele transilvănene din centrele de pe Valea Sebeșului, Făgăraș sau Scheii Brașovului. Interpretate în maniera specifică artei bănățene, icoanele din acest ținut se disting prin bogăția excesivă a detaliilor ornamentale. Aproape întreaga suprafață a sticlei este pictată într-o mare diversitate cromatică iar marginile sunt prevăzute cu chenare ondulate, sugerând

draperii sau ghirlande de flori stilizate. Fondul este, în partea de sus, albastrul cerului, uneori cu stele sau reprezentări ale soarelui, iar în partea de jos este sugerată lumea terestră în variații de ocru, brun sau verde. În general, aceste icoane sunt de dimensiuni mai mici, majoritatea scenelor fiind dispuse pe verticală.

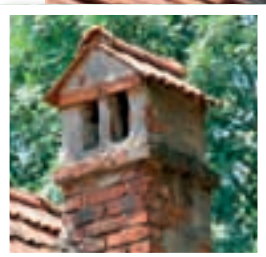
Centrele de ceramică ale Banatului dovedesc iscusința localnicilor și în acest meșteșug. Ceramica arsă în cuptoarele bănățene a cunoscut diverse forme și utilități, pe care specialiștii în etnografie le-au grupat în trei grupe. Formele înținse cuprind străchini, blide, talere și farfurii, iar formele înalte - ulcioarele de apă, oalele pentru lapte, pentru dus mâncarea și pentru gătit. Mai există și o grupă a formelor complexe, din care fac parte diverse vase, cratițe, tigăi, ploști, forme de co-

5

6

zonaci și sfeșnice. Culoarele sunt făcute din zgură de aramă și piatră de fier. Oalele sunt clădite în cuptor, unde, pentru a deveni mai rezistente, sunt lăsate să se ardă timp de mai multe ore, la o temperatură care ajunge până la 800-900 de grade Celsius. O frumoasă legendă a folclorului românesc spune că olarul a furat meșteșugul său de la Dumnezeu, care a creat omul din pământ și apă, modelându-l din lutul moale, după chipul și asemănarea sa. Pentru că nu a putut însufla vasele, prin suflarea sa, olarul le-a supus focului, pentru ca dogoarea acestuia să le dea suflet, glas limpede și trăinicie. Astfel, s-a legat un dialog al omului cu lutul încă din preistorie, fiecare vas având ceva din sufletul olarului. Cu timpul, ele au devenit dovezi arheologice. ■

*Muzeul Național al Satului
"Dimitrie Gusti"*

70

1936-2006

Tel.: 021/317.91.10

021/317.91.03

021/317.91.06

Fax: 021/317.90.68

Adresa: Șoseaua Kiseleff 28

E-mail: muzeulsatului@xnet.ro

Muzeul Național al Satului

Dimitrie Gusti

Un lux pe care vi-l puteți permite

Aparatura pentru prepararea hranei și igienizarea locuinței a devenit tot mai accesibilă.

Pentru a exemplifica, vă prezentăm câteva oferte de la Arctic și Beko.

Mașină de spălat vase BEKO D 5543 FW

Gama Bebeko by Beko

- Control electronic
- Afișaj LED
- Eficiență energetică și de spălare: AA
- Capacitate: 12 seturi de vase
- 5 Programe:
 - Prespălare
 - Mini (30' 35°C)
 - Eco (50°C)
 - Normal (60°C)
 - Intensiv (70°C), care asigură o igienă superioară a vaselor
- Indicator lipsă sare dedurizatoare
- Sistem Aquastop
- Consum economic de apă: 16 l
- Dimensiuni (lxLxA): 85x59, 8x57 cm
- Varianta slim: numai 45 cm lățime

1.120 RON

Mașină de spălat rufe BEKO WM 5604 T

- Viteză maximă de centrifugare 1400 rpm
- Programator electronic
- Afișaj electronic
- Clasă de eficiență energetică: A+
- Eficiență de spălare: A
- Capacitate: 6 Kg
- Ușă cu deschidere la 180°
- Opțiune Child Lock
- Dimensiuni (lxLxA): 85x60x54 cm

1.400 RON

Mașină de spălat rufe Arctic BE1400AG+

Arctic Diffusion

- Clasă energetică: A+
- Eficiență de spălare: A
- Control electronic
- Afișaj digital LCD
- Viteză de centrifugare variabilă: 0-1400 rpm
- Capacitate maximă: 6 kg
- Program Super AA 40°
- Program Mixt 40°
- Program Rapid: 30'

1.300 RON

Aragaz BEKO BG 1111 TX

- Caracteristici plită: 4 arzătoare alimentate cu gaz, aprindere electrică
- Caracteristici cuptor: alimentare cu gaz, aprindere electrică, sistem de siguranță a flăcării, rotisor, grill, timer, termostat, iluminare cuptor
- Capac de sticlă
- Culoare inox
- Dimensiuni (lxLxA): 85x60x60 cm

1.200 RON

Aragaz Arctic DG66GTTLW

Arctic Diffusion

- Aprindere electrică la plită și cuptor
- Arzător dublu inelar – WOK BURNER
- Timer, grill, rotisor
- Dispozitiv siguranță
- Iluminare interioară la cuptor
- Capac sticlă

960 RON

Frigider BEKO DEN 477 WD

Gama Bebeko by Beko

- No Frost - împiedică formarea gheții, nemaifiind necesară dezghețarea manuală
- AntiBacteria - dublează timpul de conservare a alimentelor și reduce riscul de apariție a bacteriilor în interiorul frigiderului
- Filtru anti-miros - anihilează eventualele mirosuri din interiorul frigiderului
- Afișaj și control electronic
- Clasă energetică: A
- Sistem de răcire „Multiflow“
- asigură o distribuție uniformă a temperaturii și umidității în compartimentul frigiderului
- Dozator de apă
- Dispozitiv pentru cuburi de gheață „Ice Maker“
- Cutie legume rotativă, cu filtru pentru reglarea umidității
- Rafturi din sticlă
- Volum brut: 470 l
- Dimensiuni (lxLxA): 191,5x70x68 cm

1.990 RON

Combină frigorifică Arctic K386B+

Arctic Diffusion

- Clasă energetică: A+
- Control temperaturi: electronic
- Uși reversibile
- Rafturi ajustabile
- Suport orizontal pentru sticle
- Sistem de avertizare acustică și luminoasă, ce devine activ când se lasă deschisă ușa combinii mai mult de 1 minut
- Set de cutii multifuncționale
- 3 compartimente congelator – 1 compartiment pentru congelare rapidă
- Compartiment pentru producerea și depozitarea gheții – congelator

1.320 RON

Complexul Expozițional Romexpo
Târgul Internațional București

6 - 10 septembrie 2006
a XV-a ediție

PARTENERI
în campania
de promovare

M MINUZZO
MURILLO & ARTE
ITALIAN STYLE

SIMEX
Atotbilă artă
www.simexgrup.ro

leitz
Noi formăm viitorul

ÎNMOBILEAZĂ-TE CU STIL

www.bife.ro

BIFE TIMB 2006

Târg internațional de mobilă, produse din lemn, accesorii pentru mobilă,
decorațiuni interioare; mașini și echipamente pentru exploatare forestieră
și prelucrarea lemnului

Parteneri media :

Organizator:

Membru:

În cooperare cu:

Misiunea CASA

Nr. 7/2006 apare pe 5 septembrie

Din sumar:

Arhitectură românească

Aflați în numărul următor cui aparține acest palat din București.

Bricolaj

Vă vom prezenta etapele de execuție ale unei metode originale de a vă ilumina dormitorul.

Idee pentru baie

Pregătim soluții concrete de protecție a suprafețelor din spațiile umede.

Talon de abonament

Achitați contravaloarea abonamentului prin mandat postal în contul
Cod IBAN: **RO24BITRBU1RO15893CC01**
deschis la Banca Italo Romena, Sucursala București,
pentru Leon Consulting S.R.L. (nr. operator **2343**, CUI **14479702**)
Completați talonul și trimiteți-l, împreună
cu copia chitanței postale, pe adresa:

Leon Consulting S.R.L.
Str. Puțul lui Zamfir nr. 18-18 A, sector 1, București.

Menționați pe plic:
„Abonament Misiunea Casa“

ABONAMENT Misiunea CASA

☐ 3 apariții:	16,58 RON (165.750 ROL)
☐ 6 apariții:	31,20 RON (312.000 ROL)
☐ 12 apariții:	58,50 RON (585.000 ROL)

Nume Prenume
strada nr bl sc
ap .. sector ... localitate
județ cod

Doresc să primesc revista începând cu nr.:
Doresc să primesc din numerele anterioare:

100 de aranjamente florale pentru terase și balcoane
... plus sfaturile unor experți francezi privind cultura și întreținerea diferitelor plante ornamentale.
165 x 235 mm, 136 pagini, copertă flexibilă

Ghidul Castor
Fă-ți singur casa!
Vrei să-ți construiești casa, să ai o reședință? Ghidul Castor îți răspunde la toate întrebările: ce proiecte obligatorii trebuie să ai, ce arhitect și autorizații trebuie obținute, care sunt legile la domiciliu, cum poți obține credite, cum amănunțit lucrările, ce materiale alegi și cum calculezi necesarul, soluții pentru realizarea instalațiilor și tot ce altceva ai nevoie să știi.
165 x 235 mm, 352 pagini, copertă flexibilă

Ghidul viitoarei mame - de la testul de sarcină, până la naștere
Ghidul pune la dispoziție statură esențiale ale specialiștilor din domeniul care au elaborat și este alina din experiența Mariei Clavel, Ginecolog, nutriționistă și psihologă și te va alina și te va sprijini în această aventură unică din viața unei femei.
165 x 235 mm, 160 pagini, copertă flexibilă

Ghidul dulciurilor de casă
Ghidul oferă și rețete pentru adrepti la dietă vegetariană, dar și pentru cei care în diferite diete alimentare. Conține 1200 de rețete.
165 x 235 mm, 256 pagini, copertă flexibilă

Ghidul cosmeticelor și parfumurilor 2006
Din tinerii parfumuri, case și creații celebre, cosmetice, machiaj, îngrijirea tenului și a corpului, îngrijirea părului și voiajuri, adesea de frumusețe la tine acasă.
165 x 235 mm, 196 pagini, copertă cartonată

Detalii de contact:
House of Guides, P-ta Presei Libere nr. 1, Casa Presei Libere, corp C, et. 4, cam. 410, sect. 1, București;
Tel.: 021-317 91 31, 317 91 32; Fax: 021-224 21 96;
www.houseofguides.ro; e-mail: distributie@houseofguides.ro

Nume și prenume:
Adresa:
Telefon: E-mail:
Doresc să comand:

Pentru a comanda unul sau mai multe ghiduri, vă rugăm trimiteți acest coupon pe adresa House of Guides, DP 33 - CP 123, București. Comanda va fi trimisă în limita stocurilor disponibile. Plata se va efectua prin remiterea (la primirea cutiei).

Poștașul va suna de două ori în fiecare lună

dacă te abonezi acum accesând site-ul
www.obliquemagazin.ro
vei primi Oblique TV magazin acasă bilunar
În plus, pe site-ul Obliquemagazin beneficiezi de ajutorul
motorului de **căutare programe tv** în care, introducând
data, ora de început și de sfârșit, postul TV și genul
emisiunii, afli exact ce te interesează.

Până unde mergi pentru spectacol?

Jocuri la Saint-Tropez
duminică 20⁴⁵

JOI 20:00 PRAN
SA 21:00 40 ORAȘ
PROBĂ 21:30 1200
CRĂCIUNSCU 22:00
GĂ 22:30 MONICA LA
MARIA DIARU
HAI LEU 23:00
LINTI 23:30
NEGRU
JOCURI LA
SAINT-TROPEZ

